

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228615

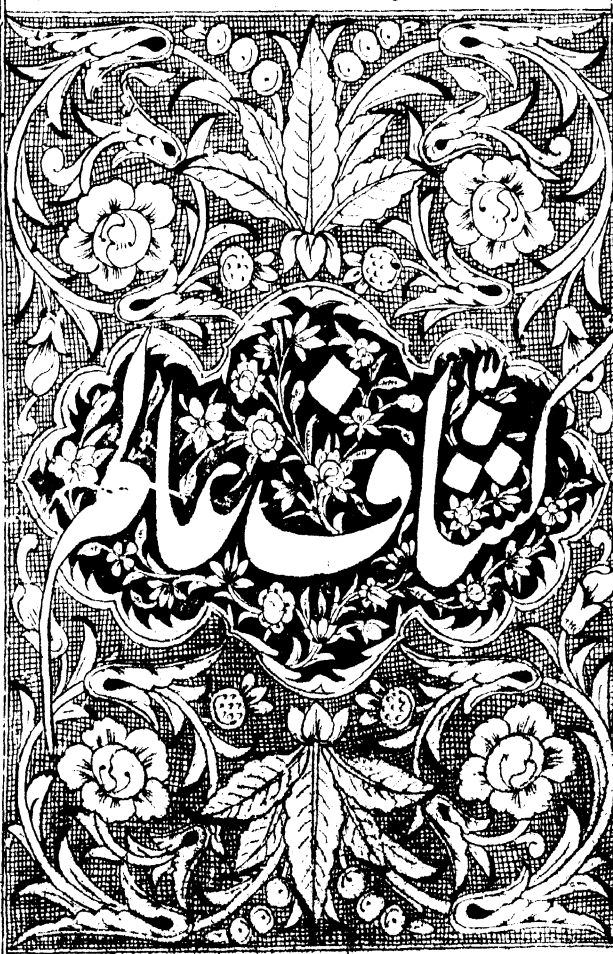
UNIVERSAL
LIBRARY

بسم الله الرحمن الرحيم

در کتب مطبوعه نظامی مطبعه

بسم الله الرحمن الرحيم

ارباب عقل و فکر و اصحاب فهم و نظر را باید که تا ملی در قدرت خالق نمایند که چگونه بسط ارض را از
 آسمان محض در وجود آورده و ولایات متنوعه جزائر متفرقه را سرید با آنکه یکی جماعات بر گره ارض هستند
 باین شیلان هوای عدل نیست هر جماعتی را طریقی مختص و اوضاع خاص بخشیده با اعظم شانه و اوضح بر مایه می
 متوزن برگزیدگان درگاه خالق جهان و صلوة مشکاثره برپسندیدگان بارگاه یزدان باد و بعد از ان چنین گوید
 حکیم الهی ساکن لکهنو مضاف و ده معروف حکیم الهی میخواست که مقالاتی متضمن علوم با ضیاء و الهی
 تالیف نماید لیکن از قلت فرصت معذور نموده تا لایف کتاب مذکور بر وسعت وقت گذاشته رساله عجایب
 و فرج جغرافیا را به چهار باب از کتب معتبره آنکریزی قیاس نبوده و نیز اشکال و نقیضها را ملحق ساخته بر یک
 دو و مقاله و یک خاتمه مدون کرده سیمی کشان عالم ساخت التماس از خطسری آنست که تصب را
 گذاشته از روی انصاف نامل نمایند که تا حال چنین رساله در فن جغرافیا تالیف نگشته بی رساله
 طول و عرض و تقسام بصوبجات اشیای قابل تجارت و کیفیت آبادی و حال باشندگان بر ولایت
 که در شمار چه هستند و چه مذبیست چه شکل چه مزاج و مهارت در کدام صنعت و میل بر که اشتغال میدارند
 و کیفیت آب هوای و حال زمین که در خیر و بدست یابی از روم حاصل و شرایط تخصیص شایا و بلاد و حال
 و چهار نامی و طریق پادشاهی و خلاصه تاریخ هر ولایت برناظمین و اوضاع میکند خطاب بر سیمک این رساله را

مطالعه ساخت در گنجی شسته سیر تمام کره ارض مافیه نمود و از حال خبر وی و کلی پرولايت مطلق شسته
 نمی از درای بی اتسای صنعت الهی او قدرش دریافت محضت همه در بیان شکل ارض و تقسیم
 ارض نزد خدا مثل زمین است زیرا که زمین بسیط است و بر بسیط مستدیر میباشد و قطرش نزد
 بطلیموس هفت هزار و یکصد و شصت میل است و دو میل برابر یک کرده میباشد و محیطش است و
 دو هزار و پانصد و شصت شش هزار و نه و یک میل و نزد متاخترین فنک شلجی است زیرا که زمین نزد
 ایشان بجزکت سر بیج بر بخور خود متحرک است و نصف زمین که مقابل شمس میباشد پنجار و زاست
 نصف دیگر که مقابل شمس نباشد پنجاب است و اگر جسمی از اجزای لطیف ساخته بسبب جبهه
 تمامتر بجزکت مستدیره متحرک سازند شکل شلجی پذیرد پس هرگاه که آب از لطافت شلجی شود
 اگر کره خاک بجهت صلابت نشود باید که مواضع خط استوا غرق آب ماند و حال آنکه اکثر بلاد آنجا
 غرق گشته اند ابر تقدیر نبوت حرکت ارض بر محورش اعتراش بشلجیت کره خاک
 ضرور است چنانچه حکیم نوطن نسبت قطر استوائی زمین با محورش نسبت دو صد و سی
 باد و صد و بیست و نه یافته و قطر زمین هفت هزار و نهصد و هفتاد و دو میل و نصف
 استخراج کرده و دیگران هفت هزار و نهصد و شصت و چهار میل انگریزی چنانکه
 متفق علیه جمهور است و دایره محیط زمین است و پنجم از است و شمس میل
 انگریزی است و سطحش است و نه کرده و ششاد و است و یک هفده هزار و شصت
 و چهار میل لیکن کما تقرائن منطقه زمین را است و چهار هزار و نهصد و
 چهل و هشت میل میگیرند با اتفاق متاخرین یکد وجه عرضی بین مساوی
 شصت میل جبهه افقوی است که سی کرده باشد و درجه طولی در مواضع
 خط استوا مساوی دو جبهه عرض است زیرا که هر دو از دایره عظام اند لیکن
 هر قدر که عرض موضع زیاد می شود درجه طولی کوتاهی پذیرد حتی که
 زیر انطباق درجه طولی نباشد چنانکه ازین لوح واضح می شود

حساب درازی یکین جدول یکی جبهه عرضی سیلها و خبرهای میل و جبهه میل

[illegible]

مخفی نماند که زمین مستدیر است مثل لایح و در وسط زمین میان مشرق و غرب ارضه عظیمه عرض کرده اند آنرا
خط استوا گویند و گردش کرده آب محیط است که آنرا بحر عظیم و بحر محیط گویند و بحر عالم را چهار قسم کرده اند
اول قسمی که در غرب اقیانوس شرقی و اقیانوس غربی و بحر مغربینند دوم قسمی که در مشرق است آنرا
پاسفیک بحر انگلیس و بحر مشرق خوانند سوم قسمی که در جنوب است آنرا بحر جنوب بحر سینه نامند چهارم
قسمی که در شمال است آنرا بحر قطب و بحر شمالی و بحر منجمد خوانند زیرا که اکثر از سرما یخ بسته میباشد و آنرا
احاطه آب سطح کره زمین دو قسم شده برای سهولت فهم یکی را فوقانی که مابین استیم و مقابل آنرا
شحمانی خیال باید کرد و جزیره برطانیه که مسکن انگریز است در بحر مغرب اقیانوس است لهذا اکثر زبان سطحی
که مابین استیم در جانب شرقی برطانیه اقیانوس شرقی گویند و وسط دیگر زمین که مقابل سطح است
و در جانب غربی برطانیه اقیانوس غربی نامند و بر شرقی را چهار قسم کرده اند اول قسمی که در مشرق
و شمال است آنرا ایشیه گویند دوم قسمی که در مغرب شمال است آنرا یوروپ و قسمی که نامند
سوم قسمی که در مغرب جنوب است آنرا افریقه خوانند چهارم قسمی که در جنوب مشرق است آنرا استرال
گویند و بر غربی را دو قسم کرده اند اول قسمی که در شمال خط استوا است آنرا افریقه شمالی گویند دوم قسمی که
جنوب خط استوا است آنرا افریقه جنوبی نامند و بر غربی فقط در جنوب شمال است لهذا منقسم به چهار قسم
نشده هر یک که معلوم شده که سطح کره زمین از احاطه آب و قسمی که یکی بر شرقی که مابین استیم و نسبت جزیره
برطانیه در شرق است دوم بر غربی که در مقابل سطح مسکن است و نسبت جزیره برطانیه در غرب است
کافی هندو ایشیه حکیم الهند رساله متضمن بر دو مقاله بود مقاله اول در بیان ملکهای برتر شرقی
متضمن بر چهار باب اول در بیان ملکهای ایشیه متضمن بر یازده فصل باب دوم در بیان
ملکهای فنیک متضمن بر شانزده فصل باب سوم در بیان ملکهای افریقه متضمن بر هشتاد و یک فصل باب
چهارم در بیان ملکهای استرال ایشیه متضمن بر دو فصل مقاله دوم در بیان ملکهای بر غربی
متضمن بر دو باب باب اول در بیان ملکهای افریقه شمالی متضمن بر چهار فصل باب دوم
در بیان ملکهای افریقه جنوبی متضمن بر هشتاد و یک فصل حاکمه در تقسیم ارض بانواع دیگر و بیان استخراجات
حکیم الهند بدید داشت قلمه زمینی را که از هر چهار طرف فحاحه آب باشد جزیره گویند مثل جزیره سمر اندونیا
و جزیره برطانیه و قلمه زمینی را که از سه طرف محاطه آب باشد جزیره گویند مثل جزیره

عرب جزیره‌های ملکا و قطیف یعنی راکه شکل شده کوهش باشد روی کوه شسته از آن در میان بحر محیط برآمده باشد
 راس کوه و در آن جزیره ای که پهل کینپ کون و کینپ زرد و قطعه یعنی راکه دراز و کم عرض در میان و تسلیم
 واقع شده یکی را با دیگری پیوسته میکنند خاکسای کوهی مثل خاکسای با کانه قالی کثیر و عمیق راکه از هر چهار
 طرف محاط زمین باشد بحیر کوهی مثل بحیره چین و بحیره خرز و آب راکه از بحر محیط مثل شانی برآمده باشد
 خلیج کوهی مثل خلیج عرب خلیج فارس و آبی راکه از جای برآمده و تمام است دراز روان شده در بحر
 یا خلیج پیوسته باشد کوهی مثل نه کنگ و نه فرات و آبی راکه عمق نداشته باشد و تمام است اندک
 روان شده محاط زمین باشد کوهی که در مقاله اول در بیان ملکهای بر شرقی مشتمل چهار باب
باب اول در بیان ملکهای ایشیه متضمن بر بارده فصل **فصل اول در بیان احوال ایشیه**
ایشیه لفظ عربی است در اصل عیشیه بود و اگر بدان ایشیه کردند باید دانست که ایشیه عبارتست
 از کلان تر حصه زمین که در مشرق و شمال است شمالی ایشیه نیزنگ شرقش بحر باسنک جنوبش بحر هند
 و وسطش مغربش از رفیع طول ایشیه از مشرق تا مغرب سه هزار و شصتصد کرده و عرض از جنوب تا شمال
 دینار و شش صد کرده جنوب و وسط و روم داخل ایشیه است شمال و روم داخل فرنگ است
 کلان خلیجهای و بحیرهای ایشیه خلیج عرب و خلیج فارس و خلیج بکاله بر سه خلیج در جنوب بحر هند متصل
 میشوند و بحیره شتر نم و بحیره چین و بحیره خزر که بر حد فارس و روم تا نارس است و کلان ترین جبال ایشیه
 تا نارس است که شمال تمام هندوستان واقع است و بر تمام بین برابرش کوهی نیست و بحار مشهور ایشیه
 کیانگ و بونگ که هر دو از تبت برآمده و تمام چین جاری شده متصل بحر انگاهل میشوند و آمو و هنرچی
 و گنگ و سند که در تمام هندوستان جاری شده و بحر الهند میریزند و نیل که تمام مصر از وسیع است
 و فرات که از روم عرب گذشته در خلیج فارس می افتد اشیای نفیس ایشیه لعل الماس و باقوت و غیره
 و مر و اید و طلا و نقره که همه اشیای مذکور بهتر و کثیر در ایشیه پیدا میشود و بیان اشیای خاص ایشیه
 چای خطائی و عطریات و جوز و باد و چینی و قزقل و لاجی و بازریر این همه اشیاء از ایشیه در ملکهای دیگر
 می برند **فصل دوم در بیان ولایت چین** در چین تا نارس شرقی یعنی خطا و تبت نیز داخل است
 طول چین از ده درجه شرقی لکنو تا پنجاه درجه شرقی که چهل درجه باشد و عرض شمالی از بیست درجه
 شمالی خط استوا تا پنجاه درجه شمالی که نسی درجه باشد و بحار و بحال طلال چین از جز تبت شمال بگیرار و

نمی ماند و بعضی چنینان بپرستش خالق میبایند و در بعضی طریق بنمود جاسیت مکرست با زوات نمی کنند
 و مردگان او فن بسیارند بله اهل چین و سوسی هستند با دشا چین خستیا مطلق میدارد چونکه عایا
 مثل عیال خود میداند بپند از دست و ظلم کمتر میشود اهل چین در هر امر پابند رسم و دستور آبابی خودند
 اگر چه دقیقه سی بسیار می کنند لیکن باز رشوت ستانی و ظلم و بدعت را آنها بسیارست و از کلان هر مای چین
 کیانگ و هوآنک است که تمام چین از آنها سیر است و دیگر هر مای بسیار هستند و بسیار مالها نیز برای
 آسانی تاجران کنده اند از آنجا که است که کیانگ ابا هوآنک پیوسته می کند آنرا سدی و هزار مردم بر صحر
 چهل سال کنده بودند بسیار آن تاجران شرعی که فارسبان خطا گویند ملک است وسیع شمال چین و آفرین
 پادشاه چین امید است نسبت و عشقش نبند کان کم هستند قریب نهصدت لکن نمهند بود و شهرت
 این ملک این است که شکن اصلی منقل و ترک است و منوله چنگیز خان و تیمور که در عهد خود با ما می آموخته
 در تواریخ فارسی است که خطا و لایست سبب باغات و تجانه مای عظیم در است میدارد و تنهای ازین
 سیمین و درین مرغایت بزرگی تا پنجاه کز و زیاده بران عوض مناسب طول در تنجاها نصیب اند و شکن
 توتم نام است که در جلالت خصوصت و خونریزی اشتها دارند و کشت جمیع حیوانات میخورند لیکن گو
 ماده میخورند و قیده بحلال و حرام نیستند و نولما خان حاکم خطا قریب تحکاه سلاطین سابق شهر که بجان باغ
 اشتها دار و بنا کرده تحکاه خویش نمود از آنوقت آن شهر تحکاه خطا است احوال چنگیز خان
 در بانصد و نه هجری متولد شد پدری خون شرده و مشت و دشت و در شخصت و سبب جانشین پدر گشت تا
 نموجین بود عابدی از منقل نزدش گفت منمیدانم نام تو چنگیز خان یا ازین پس تو خود را نموجین بخوان
 قانونی موافق ای خود وضع کرد در دست هر شهری که از جنگ فتح کنی در آنجا قتل عام سازی و غنیمت برای
 اطاعت نویسی که مطیع شود تا بجان امان یابی و نموجین منشی که نامه اطاعت حسب دستور تعظیم و
 تکریم نوشته بود قتل کرد و گفت چنان می نویسد که یا غنی در سر کشی افزون شود همانا یا یا غنی انفاق
 میدارد و سپاه نموجین هشتصد هزار سوار بود و سوا می پیاده ما و در شهر مای ترک و فارس مثل خوارزم
 و تخم قندهار و ختنان و گنجه و بخارا و هرات و قزوین و طوس و نازندران و دیگر بسیار شهر با قتل عام کرد
 و کسی نماند که هفت خواست که در هند آید و از راه بنگاله بدیلمیت خود رود و بشتانه کوسفند نغذاء نمود
 نیافت چنگیز خان بعد قتل خوارزم مسجد جامع بخارا آمد پرسید که سرای سلطان است گفت که خانه پیران

از سپید داده بر سبزه نشست و گفت گاه در صحنه هست شکم سپیدان پارسا
محمدی از صند و قهبار آورده آخور سپیدان ساختند و او را قاصص مصاحف و رقاصه و رات انداختند و فشار چهارپایان
پشت علما دادند بعد از آن چنگی خان در میدان گاه رفت و زبان معاصی مسلمانان کشود گفت از نه اکتای عظیم
صاد شده من غضب استم که خدا بر شما ستاده است آنچه دارید پیشکش کنید هر کس هر چه داشت حواله کرد
بعد از آن گفت که مردم خوار از من پنهان نکنید ظاهر شد که مردم خوار از من شاه در جانی غنی هستند غضب
شده حکم نمود تا در بخارا قتل عام کردند و شش سی هزار زنده نگذاشتند بقیه که ملک برف و کوهستانی شنبه
است نسبت و شش باشند کان بسیار کم هستند زیاده از ده ملک نباشند و در تاب شهرت که لاسه نام
قابل گفت شهر و آب است و شهرت از آن جیت است که حاکمش لاسه گروه است که کاهی نمی میرد که یار
عثمانی در سینه بکند از دو صد هجری از ساسانی که از تبت آمده بودند احوال تبت در دست کرده می نویسد که
لاسه تحکامه تبت است در آنجا مردم چین و خطا آمد و رفت میدارند و اکثر مردم کشمیر که مسلمان هستند در آن
آباد اند و لاسه ابانک نماز میشود و راجه که هند است متعرض نمی شود و کوفت و غسل آنجا فراوان است
غله از آن و خطای اجهای تبت لاسه است و باشند کان آنجا را اعتقاد است که لاسه نمی میرد و خوش
و جسم دیگر انتقال میکند از وزن درن لاسه از طفلان که آنرا زنده پاشیده اند طفلی که بخت طبع و علامات
خاص بر یکدیگر بگوید که مروج لاسه درین حلول کرده است آن طفل را برای سلطنت میکشند و بر شش کنند و
توان تبت چند لاسه هستند لیکن لاسه تبت کلان از همه بزرگ است و در تبت بسیار از مرد و زن پارسا
اختیار میسازند برین شرط که تاز سیت مجرب باشند اجناس تبت قابل تجارت سوگامه و نمک لاهوری و شکر
است که در کشمیر از آن شال می بندند فصل سوم در بیان ملک که تبار بهما علیست نهایت این
غریبش هندوستان شمالیش چین جنوبیش بحر چین واقعیش کرانجا با فرط پیدا میشود و کند
در دغ و پنبه نهایت غنای دیگر میوه جات و حیوانات آنجا مثل هندوستان است و در ملک برهما سدن طلا
و نقره و جواهرات است و آبازیر بسیار میشود و اهل برهما زمین را کند و دغ بر می آورند و ملک را بنقسم
بر پنج صوبه است یکی آوادوم مارشکان سوم پیکو چهارم آراکان پنجم کاسی است آوادوم
دار السلطنه برهما بود که برای چند روز آخر تیر در السلطنه شده اکنون باز از سبت و شش سال
در سبت سابق دار السلطنه است و زنگون که بلب دریا است و پیکو از کلان شهر نامی برهما است و ملک

قریب بفتاد لک دم هستند. ششدهکان برهماکندم رنکت مل سفید نمی میانده و جیست چالاک ری و شفر
 اش در می باشد و تمیز ذات نمی لغند و زنان را در پرده میدارند اگر چه نکاح با یک زن می سازند و مردگان را دفن
 و پادشاه بر پنج استیاء مطلق میدارد و از خود یعنی پادشاهان دیگر را معدوم می پندارد که دام عهده و منصب
 برای کسی موروثی نباشد و موقوف بر رضای پادشاه است و تمامه آن در جلوس و می باشند و اهل برهما در هر
 هستند اگر چه کو به لاهی در پستند لیکن میگویند که او نیز نیست باز بر پیشش نشاندند و او را اصواب میدهند و گفته اند
 در ملک همالیا را ندانند و گفته است پستند زبان اهل برهما با دیگر زبان نسبتی ندارد و نیز طریق نوشت
 ایشان با که هم نوشتند مشابهت در تاریخ برهما قابل ملاحظه است که ملک برهما از قدیم در عمل پادشاهان
 قدیم خود مانده مگر قریب یکصد سال گذشته که سلطان پیگور که از ماکت به علمیده بود بر پادشاه برهما غالب
 پس خود در تخت نشین برهماشت هنوز پیش بران تسلط نگشته بود که الومیران می شخصی گنام چند پسر
 کار از مرده را فراهم کرده پسر پادشاه پیگور را از ملک و خارج کرده پادشاه آنجا شد و دو مدت چند روز ملک
 نیز در عمل خود را آورد اکنون پادشاهی که در ملک برهما تخت نشین است پسر نیریه الومیر است **فصل چهارم**
در بیان ماکنن ملکست وسیع در شرق و شمال ملک برهما واقع سابق در عمل چین بود و تقسیم است
بشش صوبه اول ماکنن دوم کوچین سوم کینا مینا و یه چهارم شینا مینیم پنجم لاکو شش
ششم لاکه شوارب هوشیش معتدل و خوشگوار است و زمینش بسیار زرخیز و آبادان باشند کان بجا در
وده لک هستند و در ماکنن سیو مایالی شمار و نهایت اندک که در جای دیگر نباشد پیدا میشود و فصل آنجا چنان
خوش قد و تیز رفتار میباشد که در جای دیگر نیست و نام در سلطنتش با کون است که در سابق معروف
بگیشو بود باشند کانش چهل هزار هستند بیان ملک سیام ملکست زرخیز متصل غرب جنوب
کوچین در برهما قبل تسلط پادشاهی برهما سابق در ملکهای شرقی سیام بسیار نامور بود لیکن اهل برهما
اکثر ملک سیام اسخر کردند اکنون اندک ملک است که باقیست طلوش سه صد و پنجاه کرده و عرض صد
کرده و باشند کانش هشتاد لک هستند و نام در سلطنتش نیز سیام است که فاصله لیست پنج کرده
از دریای شور برکناره رود مشام واقع و دران ملک یک لک مردم اند و اهل سیام رفت و آمد
و کجواب می بافند و سیاه فام و دراز قامت هستند و غذای ایشان برنج و مایه است مرد بسیار
آرام طلبند و مشتقی که مردان را باید زنان می سازند بیان ملک شام که شرقی بنجانه است

جانب غرب و شمال ملک سیام واقع و نام تنگه هاشم غرگاه است از آنک نام سپ و خر مطلق
 لهذا باشند کان آنجا از شکل سپ خرمی ترسند و از دریای آنجا طبله بجای اصل میشود فصل
 پنجم در بیان ایران ملکوت وسیع طولش از جنوب تا شمال یک هزار و دویست و شش
 از شرق تا غرب هشتاد و شصت میل باشند که نشانی داده از یک که در هشتاد و شش غریب
 از قبش تا مر شمال آن روم جزیریش نه آب هوای ایران مختلف است طرف شمالش کوستان
 واقع و آبادی بسیار کم و بردوت بکثرت و در میانش گیستان و مبدائی وسیع آبادی بسیار کم لیکن
 هوای آنجا معتدل و سمت جنوبش مبدائی مختصر است و زمین از شیر و ایلام که مکرری بیشتر نیو
 که از محل بروست اهل ایران سفید رنگ قوی و پیشگی و جسیم و دراز ما میباشند اکثر مایل به پیش
 رشت و ظریف الطبع و صاحب درک و در معاملات رست و تند مزاج و که نیکش اند و محاصل ایران
 غله و شراب روغن و میوهجات با فراط است خصوصاً نارنگی و خرما و خربزه و انگور و بادام و سنبل
 و رنوند قهقهه و پاره بریشی مؤلف حدائق الاقالیم می نویسد از مزره داناتان ایران حکومت
 که همگی لشکر علوفه خوار ایران در وقت پادشاهی شاه جهان فرمان دای ایهند سی هزار سوار بود و محمول
 تمام ولایت ایران و در کور و روستا پنج ملک و بیست و یک هزار خراج بند و ستان است و طولش از سفید
 تا بروج یکصد و شصت فرسنگ عرضش از خلافت تا خورستان صد و فرسنگ نام السلطنت ایران
 اصفهان است که در تمام ایران شهرهای برابرش معنویت دارد و مردم آنجا بسیار کم است و کونیست
 متعفن نشود و زلزله و صاعقه و بیماری کمتر باشد و اصفهان در قدیم ایلام و آریه و نام دشت از
 که چون بنی اسرائیل از بخت نصر گریختند پاره از خاک بیت المقدس گرفته گرد عالم میگشتند و خاک اصفهان
 را برابر خاک بیت المقدس یافته آنجا شهرهای بنا کردند موسوم به آریه و از ایجاد ریافت میشود که باشند کان
 ایران از مردان عرب آینه نشی دارند و نیز شکل ایرانیان برین شاهد است و قزوین شهر است قدیم باغات
 آنجا در سال یک بار از یکبار آب میخورند مردم قزوین درخت ملاطبی مثل اند چنانکه شاعری گوید *عظم شاه باد*
 که دارد چار صفت ز چار شهر با بود ممتاز داریم بر سر بر سروری از اصفهان عامل از قزوین رئیس
 همزمان در هر دو طرف از برتر مرد و شکری بیان اسامی ملکه های ایران ملکه های
 غربی و شمالی ایران آذربایجان گیلان خراسان و آن مازندران از مردان ملکه های شرقی و شمالی خراسان

ترکستان سیستان هرات بختیاری گهای شرقی جنوبی ننگران کرمان گروستان فارس خوزستان
 ملکهای غربی و جنوبی خوزستان عراق عجم در کتاب نگریزی است کلان شهرهای ایران اصفهان قزوین
 تبریز و غیره از صفهان شهرست دبی تحت ایران بسیار کلان بودیش بسیار موافق است دور
 دوازده کرده باشند کاش قریب شش لک هستند راه بسبب رنگ و کشمکش فراوان دارد قزوین
 نیز شهر کلانست قدیم در عراق عجم آنجا باده و انگور و خربزه بسیار میشود و باغها و انگه و انجاده تمام
 یکبار میخورند و تبریز را در میانجا است مساجد و کاروان سراها بسیار میدارد و کارخانه پارچه بافی را
 ابریشم ریسان جاریست و بستند هشتاد و پنج لک پنجاه هزار اند و شیراز نیز کلان شهرست در فارس
 و آب و شراب شیر از مشهور است آنجا مقبره حافظ و سعدیست و پادشاه ایران خستیا مطلق میدارد و رعایا
 از جور و بدعت محال بسیار تخلف میکنند اکثر اهل ایران مسلمان کمتر آتش پرست هستند و تاراج است
 که سابق سلطنت ایران داخل حکومت عصریه بود پس در خاندان کجیر و آمد بعده غلبه میکنند شده بعد از
 در خاندان آریسنس مانده بعد شش ساسانیان پادشاهی کردند و نیز در گویا پادشاه آخر است در عهد غلام
 عثمانی خلیفه سوم ملک ایران در قبضه اهل اسلام آمد و بعد از علی ایشان بیرون شد و تسلط چنگیز خان
 پس علی تیمور و بعدش سلطنت خاندان اسماعیل صفوی بعد از آن تسلط افغانی پس از آن علی و شاه
فصل ششم در بیان تانای غربی که مشهور است تانای علی است بسیار وسیع
 شمال فارس واقع مقدر چند ریاست مستقل است و منقسم چهار صوبه کلان بخارا بلخ ترکستان خوارزم
 و نیز چند خطه غیر مشهور دیگر در تانای مشهوره میشود و شهرهای مشهور تانای خجین و شیخون است که هر دو بخیل
 آراکل پیوسته اند و کلان شهرهای تانای مشهوره و بخارا و بلخ است و مردم تانای بسیار زحمت کش و خاندان
 میباشند و گروهی مثل شکر بازان و فرزندان موشی و دیگر هر چه میدارند جای خیزنده گشت کار میباشند
 و از سر خیزند و ترکستان تا بحر الکابل درین میدان وسیع منزلهای ایشان یافته میشود و هر جا که جای خوش
 و سرسبز می باشد خیمه زده میباشند هر گاه علف برای ایشان مانند جای دیگر میرون و تمام اهل تانای
 نه بهیچ می میدانند و هر گروه تانای اهل خود میباشند و در توارج است که اول در تانای ایلانی بوده
 بعد از آن ایلومی پس چنگیز خانی که او در سال یک هزار و دصد شانزده عیسوی بر تانای مسلط گشته
 بعد تیموری که در سال یک هزار و سه صد و شصت و نه عیسوی خود را در بلخ و قطب صاحبقران کرده

سمرقند را پای تخت نمود در توابع فارسی است مازندران که مرکز استان که
 شرقی آن شهر غمانه و غربی خوارزم شمالی تاشکند و جنوبی بلخ از اقزونی غلات و بسیاری میوه و کثرت
 مراعی و موشی تیرج بر دیگر ولایات ترکستان میدارد و اینجا قحط نمیشود و باشندگانش از راه ایا و اهل
 شجاع و سپاسی باشند و در نهایت این جزایر و این شهر استخوان واقع نام در ملکش سمرقند است که معظم ترین
 بلاد ترکستان است و به تسمیه آنکه بنامی از سلاطین یمن آنرا ایران کرده اند این شهر قندهار را در
 کش جنوب سمرقند یفاصله است سنگ واقع طرقتش در غایت خفیت و سبزی است لهذا آنرا
 قبه انحرار گویند طلوع خورشید از ترکستان دیهاست بسیار دارد و زمان روان آنجا موسی بریدنی
 و از غایت آنجا است که زمان آنجا را بعد میباشند بکارت عود و میوه خارج سر ناسر مازندران و تمام
 بلخ و بخت این یک کرد و دست لک و پیچ خفیت که سنی لک و پیچ هندی و استان بسیار است
 آبادی آنجا از خوارزم و ولایت عظیم و آبادان سابق پادشاهی برگزیده ترک غصب کرده و فرموده جای
 که از آبادی بسیار در پیشه فرمان بران آورده را در جای که حال خوارزم نام دارد برداشته اند و نقد
 عظیمی قامت کردید و بعد از مدتی ملک را احوال ایشان پرسید و شخصی برای دریافتن فرستاد
 آن شخص آنجا رفته دید که خانه ها از چوب کاه ساخته اوقات بکوشش مایه میگذرانند در زبان ترک
 خواندنی گوشت و زرم یعنی همیشه لهذا آنجا از زرم استهوار یافت باشندگان خوارزم شکری و دلا
 می باشند هوای خوارزم نهایت سرد است وقت صبح از خوف که خشت اعضا بیرون نتوان رفت
 اطراش بسیار است تخم خر بزره را در قلم بیشتر خاکه قسمی از گیاه است شکاف کرده میگذرانند و در
 آنجا میکارند بغیر محبت آباشی و قبله انی خر بزره در غایت تازکی و شیرینی حاصل میشود خشک
 بولایت دیگر میرند و در میان ملک روس باید دانست که ولایات جنوبی روس
 در آسیه و شمالی روس و ترکستان است لهذا اول روس کشیه و دوم روس کشیه و روس می نامند
 و کوه یوگال میان روس کشیه و ترکستان روس کوه آلفس جنوب روس کشیه و روس واقع و در روس
 پانزده هزاره که طرب شمال جاری شده در بحر شمالی پیوسته اند از آنجا که آب در لیست بسیار کان
 هستند و این شبهه ملکی است و وسیع محیط کناره شمال شبهه طولش از شرق تا غرب یکبار کرده است
 و منسل از جنوب تا شمال قریب چهار صد کرده است و سکانش کم هستند از سبب این که یاده نباشند

و غایت طول یوم در خراسان با نوزده و نیم ساعت است شمال روسی در موسم که ما تا چند ماه آفتاب
غروب نمی شود و در این پنجای صوبه منقسم است کاشان و سترخان از زمین سیمیه
از زمین سابق بدست فارس میان بود از چند سال در محل روسی اند و سیمیه پانزده مرتبه صوبه کلا نیست
در صوبه سترخان شهر سترخان و اهل طاعت و س است و در آن سی هزار دهم اند و در بلاد جنوبی روس
اسباب معاش پیدا میشوند و در بلاد متصله و و اتل تجارت میرش های و چیزهای گوناگونی ساخته شده
بسیار است شمال روسی از شدت سرما از رعای بسیار کم میشود و سواهی خوب و بوستین از قسم سمور و پنج
چیزی دیگر انچا نمی شود و در روسی بسیار است آب بعضی در نیکین و بعضی در شیرین است و نیز می دانند
بسیار واقع که سواهی قومی از گیاه کنه چیزی دیگر انچا نمی رود و از آنجمله طول میدانی سه صد کرده است
باشند کان موسر بر چند برصنا کثیره اند که در زبان و عادت و مذہب خلاف دارند طرف شمال قدیم
سموید و استیگان و گوریکان می باشند که همه بت پرست و ششی صفت اند و سانش بر سه قوم سواحی
نیست و تکل کشکاری ندارند کوناه قاست بد شکل اند و سانش سست ملک بسیار کم و در شمال مشرق
قومی است مشهور خنچگی که نسبتاً توأم مذکور در آن بالاد و خوبصورت و در سانش حرفت فی الحقیقه بسیار
اند و در کسب و کار که برزیره ناست قومی است آما و مثل قوم قوچیه و ششی صفت و پلید و جنوب روس
از شیه چهار قوم هستند قرق قلماق چرکس گرجی خان بدوش هستند و در خیمه می مانند
و هر جا که برای آموشی خود چراگاه خوب می یابند به آنجا میباشند و قلماق زراعت مطلق نمیکند و نان
و ترکاری نمیخورد و غذای ایشان ماهی و گوشت و مرغ و شیر و کهن چنیر است و قوم چرکس عالی همت
شجاع و در خون محاربت شقی کامل میدارند اگر میان ایشان حاکمی نماند الامر می بود و بر نبه علی میر سید لیکن
ایشان کوهستانی و با یکدیگر عداوت میدارند و از عدم اتفاق از دست اقوام دیگر میباشند که در حصار
حکماک خوبست میان بحیره آن شود و بحیره ختر و واقع در آن حکومتش نقلش نام دارد باشند کان آن خوشتر
و خوبصورت اند و پادشاه روس شیه و ترکستانی روس یکی است و در هر دو جا آنکه در آنجا است بسیار
روسیان مختلف است باشند کان صوبه کاشان و صوبه سترخان اکثر عیسوی اند و بعضی
یونانی و ارمنی و در صوبه سیمیه و طرف شمال همه بت پرست اند و باقی اهل اسلام و پیروان که گورو
فصل هشتم در بیان روس شیه و ولایت روس که در شیه است او دیگر ولایات روس

که در فنک است بیانشن رفرنگستانی روم کرده خواهد شد طول روم از آنجا تا فارس کشور تا و غربا
 میل و عرضش از سرحد روم تا خلیج فارس سصد و پنجاه میل بل روم کمتر نه هیچ ای میسازند و مسیحی و یونانی
 و ارمنی نیز بسیار هستند حکم پادشاه انجالتانون است اگر خلافت قرآن نباشد و پادشاه ملاحظه بآیات حلال
 و عالمان اطراف نیز میسازد و شهرهای ایامی از روم حلب دمشق و سمرقند و بصره و بغداد که برهنه و جلوه واقع
 در سلف با بیعت حلقای عثمانیان و بسیار آبادان بود حالا زیاده از بستان هزار مردم آنجا نیستند و در
 حلب و لک و پنجاه هزار و در دمشق یک لک و شصت هزار سابق و دمشق از شمشیر خوب میساختند اکنون آن
 صفت افزایش کرده اند و در سمرقند که بر ساحل یونان واقع است یک لک و بستان هزار مردم آنجا که هیچ
 شهرهای روم بسیار آبادان هستند لیکن دیپاتش در آن هستند زیرا که بسبب ظلم و خیانت عمال ایشان
 و خیانت بر خاسته در شهرها سکونت اختیار کرده اند در کرمانه و ایام روم بسیار گرم خود و در سمرقند که
 لیکن در ایام ایشان شایع میشود که شهرهای پاک می شوند و زمین روم سیر حاصل است که از جور عمال در آن
 میباشند و ششای روم قابل تجارت قالین و ابریشم و روغن و ربو و گنجینه و میوه است و در توارنج
 روم شیشه حال گشتکاروس است که سلطنت آنحضرت که از قدیم بوده نیست کرده بعد از آن چند سکنه در سلطنت
 فارس آباد ساخت بعد چند سال قبل از عیسی ملکهای روم بتدریج در عمل و میان آمدند و چهار
 صد عیسوی که سلطنت می داد بعد منقسم شد یکی مشرقی دوم غربی آنوقت روم پیشه داخل سلطنت شرقی
 بود و در سال یک هزار و یکصد عیسوی ترکمان بر روم پیشه تسلط کردند و این انگلند روم پیشه اترکی نامند
 نام کلان جزایر که از روم و سمرقند و ساسانی و مطلقین که در عمل پادشاه روم اند و کلان دریای روم
 از روم و فارس و گار و مینند

فصل نهم در بیان عرب و عرب یک جزیره های وسیع است
 جانب غربی آن خلیج فارس و خلیج عمان است و در پیشه جنوبش بحر هند شرقی ملک فارس طولش
 یک هزار و چهار صد میل و عرضش نه صد میل است مردمان در عرب قریب یکا که در پیشه اکثر عرب روم
 بزرگی از روم میباشند و جایگاهت تاریخی و سخت دل و قوی از نیست و در حین زمان و متعصب اند
 و غارتگری و قزاقی را کسب پیشه خود میدانند درین قوم پادشاه نیست که قریب سیل و باطن و لحاظ بر سر خود
 میدارد و طریق اهل شهر مثل شهر ریاست و میان عربستان کو بهستان است و اگر در دیکستان که
 روم و کرمان که در تارنج می آید و نامی است طرف مغرب و شمال در کرمان که در تارنج می آید و در کرمان

و عرب نیست و محاصل **سپان** و **شتران** تیره و چنانچه یک بنی شهو است و نام کلان شهرهای آن
 نکه و مدینه و جدّه و مخانه بسیار شهرها اند و مشفق که جزئی نیست فایز اقص سابق در نکه مدارس و کتب خانها بسیار
 بودند اکنون آنجا به همان سرانگیختند و کتب آنها ضائع شدند و از تاریخ عرب چنان ظاهر میشود که ملک عرب کدوا
 سلطنت کلان کاهی اخل نشد بعد از آن عهد محمد بعد از آن عهد خلفا که بعد از آن علم شهر بود و از آنجا که
 بعضی از اهل هند و اقلیم محمدی میدانند که از احوال بالاجن و حدیه محمد علی علیه السلام و احوال کتب است
 بدوید تا مسلمانان یارت پیغمبر خود چشم دل نمایند و رواج است که مدینه سابق شیرین است و درشت محمد صلی الله علیه و آله
 آنرا مدینه خوانند و کلمات آنجا که زمان بسیار دارد و هوایش در غایت گرمی است مشغولات در آنجا بوی زیاده میدهد
 پیغمبر هفتصد که در وجود آمد و آن محمد شصت و سه سال بود هرگاه چهل ساله شد با خدیجه بیوه نکاح کرده و تبریز
 سفر فرزند و سیزده سال که ماند پس از آن در مدینه آمده ده سال بسر کرد و در آن ده سال پنجاه و شش مرتبه
 بر دشمنان فرستاد و هفت بار با مخالفان دین غزا کرد و در نه نوزده نفس خویش را فدا نمود و حلیه محمد گندم
 رنگ آنجاست که در پیشانی باریک بر و خیمه سیاه بلند میگردد و در پیشانی گشادگی میان دندانها و در دهان
 باریک گشته است و درشت قد در پیش موها بنود و مگر خطی از مواز سینه تا ناف رسیده **میان شکل کعب**
 شکلش مثل پهلوی دارد طولش سب و چهار درجه و عرضش سب و دره و ارتفاعش سب و هفت درجه
 دروازه اش جانب مشرق است و حجره آن که بزرگترین شرف باشد بر در خانه موضوع است
 حکیم الهند و قانع سالی هفتم از یازده سال که متضمن عروج محمد است می نویسد و قانع سال هفتم
 از هجرت درین سال محمد با سلاطین و حضراتها نوشت اصحاب گفتند که ملوک نامه بی مهر اعتبار میکنند
 پس آنکس تری ساخته از نقره و بران سول الله نقش کردند و بر نامهها ماسخنه آن نگاشته و در
 عثمان بجایه افتاد جمله هفت نامه بود یکی بخبریز و نیز پادشاه ایران و دوم به نجاشی و الی حبشه سوم
 به قرقل ملک و چهارم سلطان اشکنانیه پنجم بشارت صاحب ششم ششم بفرمانده حاکم بامیه هفتم
 بفرمان و امی بکترین ششم و نام محمد بالایی نام خود دید و شصت و نامه را پاره کرد و بالای زمین نوشت
 که شخصی که دعوی نبوت میکند بر من نزد من آید و الی یمن دو کس مدینه فرستاد و بایک محمد و علی را
 گفتند که جوایش موقوف بر فرد است درین غنا خمر و خمر پذیرا شیر و زبیر شمشیر قتل کرد و نامه بوالی یمن
 رسید که بجزم تعرض نرسند و الی یمن ایمان آورد و ابناهای فرزند امانی یمن ایمان آوردند و باقی نامه

جسته میان ورد و پهل بلک دم از نیمه وال ملک میان میاورد و حاکم میکنند و نگارند و نیز اشغال طلا و نقره
و خواجه صحرایی و در ارگوشی ارسال ثمت و هارثه الی شام ماده حرثیه هر قیل منع که وجوده والی یامره در جواب نشو
که بعضی از دیار خود بمن گذارند ایامان رحم محمد گفت که اگر غنوزه خرابر زمین افتاده باشد و از من سوره نهم والی
بحرین ایمان آورد و قلم سال ایاز دهم محمد اول سال بیاورد و صحت یافت باز بیاورد و مرض
سزاند گشت محمد صاحب گفت که ادوات قلم باریده تا هیتی نویسم که شما بمن مگره نشوید فاروقی گفت که
را مرض مزاحمت از قرآن میان بایستد علی گفت و وات و قلم باید داد درین گفتگی او از بلند رسول
بهوش آمد و گفت که نشاید پیش پیغمبر نزاع کنید از نزد ما بر خیزید این اختلاف را حل است **فصل دهم**
در بیان هندوستان هندوستان ملکی است بسیار کلان با ایت وسیع و از جهت قدمت
و کثرت جمادی و افزونی محاصل و ادب مشهور عالم است بحساب سیال طول هندوستان از جنوب تا شمال و از
میل است از خرمش از شرق تا غرب یکپاره و با انصدیل غربی هندوستان ملک عرب فارس شرقی ملک هما
و چین شمال غرب و کرستان جنوبش بحر الهند و کلان نهر پاشنگ است که در شرق هندوستان از مقصده
گروه آمده در خلیج بنگاله افتد و دریای چین و گنگا که در جنوب و شرق است و در جنوب و شرق است و در جنوب
و در غرب هندوستان دریای سنده است که نیلاب کوهیند از پنج نهر مخلوط است لهذا ملکهای اطراف این پنج
نهر را پنجاب نامند و در جنوب هندوستان و گوداوری و کشتنا که هر سه بطرف مشرق رفته در خلیج بنگاله
پیوسته اند و از جبال مشهور هندوستان هماله است که در تمام جهان مشهور است زیرا که دیکه کوه و بلند
نمیرسد و این کوه باین هندوستان و مثبت واقع است و در دکن کوه گنات که شرقا و غربا مجامدی در
شور است اشیای هندوستان قابل تجارت نخل و بنه افیون و ملل و شمش و سرخ و شکر شال و بازر
و جواهر چنانچه قشام الناس و زمره و انواع یا قوت و لعل هندوستان در تمام عالم نامور است در ملکهای
جنوب هندوستان در رسم که ماکرمی با فراط میشود و دیگر ملکهای قریب عدال هستند باشند هندوستان
ده که در آن بنگاله و بنگاله که هندو و در و بنگاله که مسلمان و انگریز و یهود و غیره اهل هندوستان
ادب میباشند لیکن استی و صفائی ندارند و دوستی میان ایشان بی غرض نباشد و در صناعات
چاکر است و همیشگی هستند مکرر صنعت جراتغال و قوف ندارند مگر علم جراتغال در ایشان وجود
در حله صناعات نامور عالم میشوند در این اکبرست که در فراتهای هندوستان بفراتان زبان

سخن به پدید آمدن اختلاف که از قبل کی یکدیگر را زدارد بشمار است و بجهت دریافت نشود و از ده کوه است
 دلی بنگاله فتنان مادر از گنجرات تنه گانه تر است که نامک بسنده کابل کشمیر بلوچستان سابق
 هندوستان اعلی راجه بابو و اول پادشاهی هندوستان در خاندان کرشن بود که ایی بخش ملک
 او بود و آخرین راجهای هند پر تاب چند معاصر نوشیروان عادل بودند و ایران در هندوستان
 ملوک الطوائف شد و نیز معلوم میشود که راجهای هندوستان خراج را بر پادشاهان ایران بودند و در
 اوصد بجزی محمود غزنوی دوازده بار بر هندوستان یورش نموده فتنان دلاهور و دلی و قنوج را
 تصرف خود آورد و شهر شوشات و گزنون و شهر او و دیگر شهرها که در آن تنجانی نامی بودند خراب ساخت
 و هندو برای محافظت بت و منات جنگ کرده زیاده از پنجاه هزار کشته شدند بعد بجز غزنوی پیغام
 که عوض منات کرد و راجه منات را را دهن غزنوی گفت که بت فروش نیستیم آن بت را از آزاره و نیم کرد
 گویند از شکست جواب هر گران بهادار قیمت زیاده از هشت کرد و راجه برآمد و تا یکصد و پنجاه مال سلطنت
 هندوستان در خاندان غزنوی ماند بعد از آن تا چهار صد سال در خاندان مختلفه ماند از جمله طلب
 غلام ترکی که متدینای شهاب الدین غوری شده بود تسلط اسلام بسیار کرد و حکام هندو را قتل و خارج
 از ریاست کرده ملکه های ایشان را تصرف خود آورد و در سال پانصد و شصت هجری امیر تیمور یورش
 هندوستان کرده در دلی آمد و دو ملک را قتل نموده دلی را ویران ساخت و بر کشت و بعد یکصد و شصت
 و هفت سال ازین عادت با بر پادشاه از نسل تیمور بر جمیع حکام دلی غالب آمد و اکثر نسله های
 عادل و عاقل بودند و تمام اهل هند از هندو و مسلمان تا حال تعریفش میکنند قندهار و فتنان و کابل و کشمیر
 و گجرات و مالوه و سنده و انجیر و بنگاله را تصرف خود آورد و بعد از آن جهانگیر و شاه جهان و عالمگیر
 پادشاهی بارونق و شمت کردند بعد عالمگیر سلطنت هندوستان بی رونق شده در عهد سلطنت
 نادر شاه پادشاه ایران در هندوستان آمد سلطنت فتنان را تباہ کرد و باز در عهد محمد شاه از عدم اتفاق
 امرای دلی بلکه حسب طلب یکی از وزیرای محمد شاه در دلی آمد و بعد که در و پنجاه ملک و بیایند سوای جهانگیر
 و دیگر سبکبان بهار گرفته و در ملکهای کنار دریای سنده شل کابل و قندهار عمل نموده بر کشت و در سنده
 جهانگیر یکصد هجری قوم اگر بر از پادشاه خود اجازت گرفته برای تجارت در هند آمدند و بیشتر قوم در گجرات
 و در بخش در هندوستان بودند اکنون که سنده کهنه رود و صد و شصت و سه هجری است جمله ملکهای هندوستان

در عمل انگریز است در اکثر ملکها انگریز فرمانروا هستند و در بعضی ملکها مثل ناپور و گلکنده و کای اهرت
انگریز میباشد لیکن در کابل و قندهار که در عمل فعالیت عمل انگریز نشد و مخفی نماند که هندوستان متضمن
بسیار شش ملک است که هم اندک هم ملکی انقباض میکار و میان ملکهای اطراف گنگ و در شرقی به بهشت
برگنا کرنگا باده مست بنگال و ملکیت وسیع مولف بهشت فیلد کوید که همیشه نهایت اعتدال دارد و طالعش
برنج و نه و فوفل و فلفل دراز و ابریشم است انبه و انخاس و کینوله و گنهل و کیکله بسیار و خوش مزه پیدا میشود
و سگانش شاجی را خوب است و اندک تاج خان افغان حاکم نکاله از امر و اشراف شاه جهت مامور عالی ملکی
فرستاده بود که بست و بهشت در عرض طول و یک نیم در عرض اشت هر گاه در شش گرفتاری همه پنهان شدی
طولش چهار صد گز و عرضش در صد گز و در بست هفت سحر کار یکبار و یکبار و نو و محال مدخله چهار
گز و در پنجاه یک و نیم گلکنده نیز است مشرق بنکاله مائل جنوب نهایت آبادان عمارات عالی و قلع و استوار
دارد و در بعضی انگریزان است که فرمانروای هندوستان هستند حکیم الهند نوشتن قومی که از
طرف باد شاه و گنبدی در هندوستان متعین است در ضمن دارالملک هندوستان مناسب دانسته
بند و یافت فوج متعینه هندوستان از کتب معتبره انگریزی منو و قوم ساخت باید دانست که فوج
انگلکنده یعنی انگریزان نوکله و شاه انگلکنده است و فوج مردم هندوستان نوکله یعنی اشتهای فوج در مقام
است که انتقام اعطای نوکله میگیران و هم مندر اسامی حکیم الهند فوج متعینه در مقام تفصیل میکار

انجیر یعنی مقام فوج پیاده و سواره			
۲	۱	۱	جمع
۱۰	۸	۳	۲۱
۵	۴	۱	۹
۱۷	۹	۵	۳۱
۹	۹	۵	۲۳
۷۲	۵۲	۲۶	۱۵۲
۱	۱		۱
۱۵	۲	۴	۲۱

رساله سواران گوران ولایت
رساله ترک سواران هندوستانی
رساله سواران هندوستانی بغیر وردی و قوما
جمع رساله با بر سه قسم مردم
پلشن مای پیاده گوران ولایت
پلشن مای پیاده هندوستانی
پلشن جنگی آدمیم که اکنون نصف تنخواه در خانه باید
پلشن مای نظامت هندوستانی

۹۸	۶۴	۳۵	۱۹۷
۱۱۶	۷۴	۴۱	۲۳۱
۳	۱	۱	۵
۲	۱	۱	۴
۷	۴	۳	۱۱۰

جمع بلشن های هر چهار قسم مذکور

جمع رساله ها و بلشن ها بالکل

بزرگ نام کرد. هرگز نگذشت که هندوستانی و سرتیگر را بدید
بلشن های تو باند از هندوستان در بلشن هشت کیلویی کل می دوز
جمع بلشن های تو باند از ولایتی و هندوستانی

آنورنسه ملکیت رخیز مشرق بنگاله مائل جنوب حدائق الاقالیم مینویسد که در موضع پرتو نم تجانه است
عظیم نام آن بت بختا تهاست که کوه او تا زمانه سنگان آنجا دقت کتخالی عروس است و روز وقف حد
بختا تها می سازند اگر چه در روز رفع بکارت شود و خوشی بنمایند و الا تنگدل میشود و نیز درین ولایت
برادر خرد زن برادر کمان ازان خود میداند و برادر کلان اعاری نیست طوئش کمید و بست کرده و عرش
صد کرده پنج سر کار دو صد و سی محال مدخلش در کوه بست و پنج کوه و پیر بهار ملکیت دکنستان
گرمستان قریب اعتدال دارد و از کثرت دریا و انبار سر سبز و شاداب میباشد زیرش آب برانش ماه
کشد بک ثقیله این نازک و خوش مزه و کم جرم شود و گشای بسیار بزرگ که دو کس آنرا بر دارند پیدا میشود
گیا معبد هندو آنجا است طوئش کمید و بست کرده و عرضش صد کرده مدخلش یک کوه در پنج کوه
روید که همتاس قلعه است بر کوه خیم کد بران دشوار در کمال سعت و استحکام فردسی گوید که از این
راجا رتبت بن سنگلی حاضر گویا و شاهی این نیست مؤلف حدائق الاقالیم گوید که اکثر زبان که در قلعه کشتا
سرد روز کار اند چون قلعه رتبتاس او دیدند گفتند که این قلعه چنگ نمیتوان گرفت مگر بفرستند بهار نام
شهر است که از وصال دله احکایت میکنند حکیم الهند گوید شاید از همین جهت نامش بهار است معنی بهار
در زبان هند می صال است بغایت خوش آب و هواست سه منزل از عظیم آباد سمت جنوب واقع در پنج
و ناز جیل آنجا بسیار پیدا میشود مؤلف حدائق الاقالیم گوید که در سه دره در ملک بهار بسیار پیدا نمیزند
راشل تالانجی سنگها حفر کنند با ارتفاع یک قدم و نیم از بران و عرض پنج و شش می باشد و استحکام بسیار
آب زکوه و صحرای جمع شود و در وقت بروج کاراید عظیم آباد و عظیم که از کلان شهر های بهار است
گجرات ملکی است حسن خیز مؤلف هفت قسیم گوید که در لطافت آب هوا و کیفیت آبادی و عمر
شهر های هند رجحانی دارد باز این وسیع دکا کیش با کمال تلف و زینت ساخته مسقط فاهنا

بیشتر از کیمیل مسکانش از انانک داور حسین و دوتمند بعضی زیادت خوبصورت میباشد خصوصاً جل و از سنبل
 آنجا که قلم از بیان عاجز است احمد آباد شهر است با در ده احمد شاه کارگران چاکست دابل هنر کفایت صنعت متبایان
 گزین هنرهایش نریده و پیشنی و سستی بیشتر کشکار و بار و باجر است آئین با کبری نویسد که از طبق نامزد و همه
 که صد کرده باشد انبه از سته که بالیده و شیرین برد و برخی در خامی شیرینی آرد و تخم گزیده انکو بریان و کل دیو
 بسیار جزیره در مستان تالستان تسلط افزاید هر بار دو ماه فراوان شود از انبوهی درخت بشکارت عشت تگم
 کارگران اینجا تقلید قاشهای ایرانی و توران فرنگ نمایند و انواع سلاح خوبتر میسازند طولش سه صد و شصت
 عرضش صد و شصت کرده و سر کار و یکصد و شصت و محال سیزده بند بر دقتش سه در و پنجاه کک پیوسته
 کجرات لاتی است کچط طولش و صد پنجاه کرده عرضش صد کرده تازی آنولایت تقویت پنجه از رو خیمه پیوسته
 کرده میشو باشند کاکچه دراز بالاد دراز ترش و گندم یک قوی سیکل و دلاور بسیار اند اله آباد که در قیام
 بزرگ میکند یک است آب هوایش معتدل طولش یکصد و شصت کرده عرضش یکصد و شصت کرده و شصت کرده
 سر کار و خلش یک در پنجاه کک و سیست قلعه اله آباد از انبیه اکبر شاه است در میان گنگ حجن مثلث شکل
 واقع مولف حدائق الاقالیم که یک نقش قلعه اله آباد در مجلس راجه نول ای دیدم مرقوم بود که زیاده بود
 کرد و رویه در قمریش صرف شد و طبقه چهارم را که از تخم باره پنهان شده بود از سوختن ذخیره نبرم آگاه گشته
 کرد و چیزی مثل توب زجرم خام تور تو نشانیده در طولی قریب هفت رعبه برآمد متعجب شد و اقامت از انبیه
 جوماتهان شکاٹ عرض حال کرد و فرمود که اختراع توب زبند و ستان است هندوان در سابق از پوست حیوان
 میساختند و سه چهار بار بر سر گیرند حکیم الهند میگوید که استخراج شمشیر از هندیان است عجیب نیست که توب
 نیز هندیان اختراع کرده باشند و حکیم الهند نیز سلاحي عجیب استخراج کرده که از یکبار بر کردن هزار بار ضرر توب کرد
 و بهر ضرب صف پنجاه کس نیست بشود و انشا الله عنقریب ظاهر خواهد شد و حال مفصل التسلح و دیگر استخراج
 حکیم الهند در خاتمه کتاب مرقوم خواهد شد **کالنجرفه** است بغایت متین بر کوه از انبیه اجه که از مطیع گنگ
 بادشاه ایران بر نه شهر است متوسط مؤلف حدائق الاقالیم گوید که در قسم در شهر پارسه شهری دیدم و خطرات
 عمارات از سنگ است انانک آنجا اکثر در حسن ملاحظاتی نظیر چیزی که از جمله چهار قسم انانک و از انبیه فرود
 و از رسوم چهارم افروان باشد آنجا پیدا میشود و بنا بر سن شهر است بقا صله می چهار کرده از انانک
 سمت مشرق واقع ممکن حوران خورشید لقا معدن حسن روح افزا علی حزمین شاهزاده ایران گفته از انانک

نزوم عبد عالم است اینجا هر چه در اسم است که حکیم الهی که یونس جلیل فیروزان بخاسر و قاف
 لطیف اعضا به شکل نکس چشم کل خیار خشنده برین سر اینا از حسن ناث باشند که گانگ که خارج از ریا
 است تا کجا نویسد دیگر از کلان شهرهای آباد غازی پور است که بر ساحل شمالی گنگ اتق کلاب نجاسیه
 پیدا میشود دیگر جو نیز که معدن فضلاست آوده ملکیت خوش آب هوای مستان تابستانش سرد
 اقسام غله بخار از نیست و اکثر میوه های روی مین با فراط خوب پیدا میشود و نیز آوده شهرست کانت
 درای گها که آنجا که اجرام چند طول ملک و ده از سر کار گور کنبور تا قنوج یکصد کرده و عرض شمالی
 کوه تا سه مئور تابع الی باد صید و بازده کرده پنج سر کار کنبور و بهر ارج و خیر آباد و گور کنبور و آوده مدخل
 یک دروسی ملک و سیه لکنبور شهرست بر ساحل جنوبی دریای گومتی قند و اوله و کمان اینجا معروف
 اکنون باشند کان کنبور صنعت کمان فراموش کرده اند و نیز لک صفا الله و له امام باره و مسجد
 و بعد بر ساحل دریای گومتی بنا کرده که مثل آن در جانی یک نباشد گور کنبور شهرست شمال دریای
 گها که واقع بر پنج و دروغ مرغ بخار و رست شمال آن کوبست بهمال که ندرایه نیز کوبند نهایت بلند
 و دراز و مثل و کوهی دیگر در بلندی بر زمین نیست شمال کور کنبور و بر کوه درایه شهرست غیاال بسیار آباد
 و در زخم باشند کان اینجا سفید رنگ دراز بالا و قوی به شکل میباشد اینجا از خاک شونی دریای طلا حاصل
 میشود و کماون ثبت و گشیم نیز همین کوه است در این کبری مینو سید که نخست اندرین نام داشت
 از قلمیم سوم در از حد صنعت پنج کرده پناصد و چیل کرده بعض جاصد و سی کرده آب هوایش دیک است
 هشت سر کار خاش هفت کرده و رنجاه ملک و به در آیین اکبر است که گماون از سر کارهای دلی است
 لیکن اصح است که گماون ملکیت علی به بر کوه ندرایه واقع اینجا در آبست که از یک شونی قرصه
 طلا حاصل میشود در روزن خانه های باشند کان اینجا از نوران خانه های میسازند و در وقت گرفتن عسل نقد
 که از قدیم مقررت حرکتی میسازند اگر کسی در آن طبع کند ناخوش شده آه صحرای میگردند بعد از آن مالک
 جمعی همراه گرفته دنبال نوران میدود و آنوقت باز در وزن آمده جای میگردند باشند کان اینجا تصویر
 راجه ادر ظاهر و باطن برش میکنند زنان اینجا خوش پوش هستند لیکن اکثر زرد رنگ مینی است و بدو
 ربی شهر اند اکبر آباد ملکیت در وسط هندوستان واقع سابق اگره نام دمی بود و سکندر لئودی اینجا
 خود ساخت و شهر بادل گده مشهور ساخت اکبر شاه وسط هندوستان تصویر نموده اکبر آباد نام نهاد

سنگین بخرج سی و پنج لک و پندربع صد چهار سال تعمیر نمود اکنون در محل نگرین است کلاهی عطران شهر بخا
 پسندیده بود و جمالی که قسمی از خزینوت بسیار شیرین پیدا شود و هوشن بسیار در کشا و روح افزاست طو
 یلصد و هفتاد کرده عرضتر صد کرده چهارده سرکار مدخلش چهار که در درخاه لک و پندربع صد لک لاقا
 کویه گوآلیار شهریت مختصر شهر پناه سنگین دارد احوال جابجا رخت و کاهنای آهین در اجاست
 طاری با سمن ایجاد غایت لطافت ازونی باشد باشند کان آنجا خوش نعمت بردازی مشهور
 میر محمد امین باشند گوآلیار که صالشن از مردم است و بترجم نهایت موفقت پیدا در تفنکی حیات که غیر
 باروت گل بصدای خفیف بر می آید چهار صنعت از خزانه تفنک هوایند کرده گل بران نهاده حرکت پیدا
 از صد هوسد و دکل از تفنک میچند کارگر میشود و در خمی کند و از کلان شهر بای اگر قنوج است که در لطف
 تختگاه رحیمای عظیم هندوستان بود و شهر پیره آنجا که قسمی است از شیرینی نهایت لطیف خوش مزه
 میشود و الهی ثانی کویه که رقم بسیارند از آن که بقا صله کرده از شهر در شمال و مغرب واقع رفته بای
 عجیب حسن میرونی از توصیف مشاهد کرده هر روز سه چهار کثیری روزمانده دختران نوخیز بامین
 سیزده و سبست سال در نهایت حسن و جمال در دیدانی فراخ و دلکشا مجتمع شده تاشب بنغمه باو خنده
 بازی با یکدیگر بر سر برده بیکانهای خود در محبت میسازند و کانه پور که بر ساحل جنوبی گنگ است بیان
 ملکهای اطراف رسیده که غرب هندوستان است و هشت ملک کنار سنده واقع لاهور
 ملکی است آج هوشن نهایت سازگار کشکارتین بسیار خوب بیشتر از آب چاه سبز میشود و بسیار
 بسیار گزنده و شل عاقی باشد از ریشگی طلا و نقره و مس و رومی حبت و برنج و غیش بر می آید
 درایش کنین دارد شلج و بیاه و راوی و چناب و بهت سنده لاهور شهریت بر ساحل دریای
 آبادیش خلف رام چند که لاهور نام است نسبت میکنند در بزرگی و انبوهی مردم کم همتا و به فور
 و انواع آتش بر اکثر شهرهای هندوستانی دارد انگور و خرزهره و برن با فراط است و شهر لاهور بامین
 شاه جهان آباد و پیشاور واقع پانزده منزل سمت مغرب لاهور پیشاور و سافنارد و پانزده منزل
 سمت شرق دلی است طولش از آب شلج تا دریای سنده صد و هشتاد کرده عرضش هشتاد و هشت
 پنج سرکار و سبست و سی محال مدخلش و کرد درخاه لک و پندربع صد لک است درستان عتدال
 تابستان بسیار گرم دارد باران کمتر بار و جهت و شطرنج نیکو میسازند بهنگر دشتی است فراخ در

تابستان محمود نزد پسر سال در ایامی سخته از جنوب بشمال گراید آبادی ساحل شمالی از خراب می کند
 طویش چهار صد کرده عرضش کعبه است و پنج کرده سه کاره خلش شش و یک و پیدای چشمه ملکی است
 رگستان بسیار دارد و معدن الماس آنجا است آجلا از دور برکیده و جو و باجره و میوه فراوان شود و ششم
 حصه بجای که هند نقد کم رواج دارد فصل ربیع ناقص شود و رستان با عتدالی بستان گرم باشد و آب پیوسته
 دالی آنجا بود که بر اندر پست در ایام سخته از کشته طویش کعبه و شصت کرده عرضش کعبه و پنجاه و هفت
 سه کاره کعبه و هشت محال مدخلش یک کرد و پنجاه و یک مالک و ملکیت آب هوای معتدل دارد و
 تاریخ جهانگیر است که بارش آنجا چهار ماه شود و در قلب سه شبها احتیاج بالا و بیش افتد زمین آنجا نسبت دیگر
 جایای هند وستان بلند است و کشت فصلین نیکو میشود و آنکور و بار میرسد بکلی بود و کشت با جوت با
 دیگر وقت بود و شش پهلوان شیرین تر و بسیار لطیف میباشد درین ملک فیل بسیار است و هشتاد و یک
 اکثر دهقان اهل حرفه هستند طویش و است و چهل کرده عرضش و است و سی کرده ۱۰۰ از ده سه کاره
 و نه محال مدخلش یک کرد و هفت و یک و پیدای سخته و دارا نکو متشکله است جامع جمیع شیا
 خاصه و از یک که از بنادر می آرند سوم حصه از کشتای رزمیکه بندگان این دنک او ان محصول بدگل
 و میوه فراوان انسان نهایت خوب میشود و شش کرده و پیدای سخته کان سنگ در واقع دراز و کوتاه برای عمارت
 می ترشند و خوش سالکان آنجا برنج و مایه است طویش و صد و پنجاه کرده عرضش صد کرده چهار صد کار
 پنجاه و هفت محال پنج بند است مدخلش یک کرد و است و یک و پیدای سخته و در حدائق الاقالیم بسیار
 که از اتفاقات عجیب در عهد محمد فرخ سیر پادشاه در صوبه سخته مقداره صد هزار جریب زیر مایه و نبات
 از آسمان بارید و میر عبد الحکیل و قایم نگاری آن صوبه است این رباعی در قانع نوشت ابیات
 فرخ سیر آن پادشاه بابرکات و چرخ از آذربایجان شده شیرین حرکات و در سال هزار و یکصد
 است چهار باران بارید و ریزه قند و نبات و رقم آن ریز مایه قند و نبات بسیار دیده صاف
 و براق مثل شکر بود و در قویش نقد سخت بود که در یادون می گوشتند ابو الفضل سال آغاز خروج مسلمانان
 در ولایت هند می نویسد بر مبنی پنج نام وزیر راجه سخته هده بعد فوت راجه بجایش ششست و از زمان
 عمر خطاط متغیره الی اغاصر باشد که بسیار از راه بحرین در هند آمد سپاه سخته برای جنگ است و
 متغیره در نادر گاه فرود آمد و در خلافت عثمان برای تیر و شش حوالی هند آگاه خودی را فرستادند

فرستاده چنان آگاهی رسانید که اگر آنکه بسیار رود و از قوت نرسد و کم کاری نگذرد علی بن محمد در خلافت خود لشکری
فرستاد مختی سرحد دلی را یغما کرده از آنکه بی قوت خلیفه بازگشتند پنج چهل سال کار مرانی کرده فوت نمود
داهر پسر خرد چرخ بر سر در ریاست نشست حجاج چون عمارت یافت علاء الدین محمد قاسم را که ابن عم
دامادش بود بسند فرستاد محمد قاسم چند بار با برادرزاده های شکر نمود و در روز پنجشنبه به هم رمضان بود
و پنججری داهر در جنگ نقد زدی سپید محمد قاسم دختران داهر را با دیگر نفایس نزد حجاج فرستاد و چون
حجاج فوت کرده بود و نزد ولید بن عبد الملک که خلیفه بود بردند او بر یکی از آنها عاشق شده در شبستان
خویش طلبید آن حیل اندوزان پیش خلیفه ظاهر کردند که محمد قاسم دست تصرف بر انستاده خلیفه از
نزدیکی بر سر نه نمود و دشمن آمده فرمان فرستاد که محمد قاسم را در پوست خام کرده بدرگاه فرستند هنگامیکه
محمد قاسم میخواست که بر برای هر چند دالی قنوج دست بزمی نماید منشور خلیفه سید از فرمان پذیری آن
چون بدار الحکامات آوردند خلیفه بدان دختران نمود گفتند شکر خدا که قاتل پدر خود را بدین خیال ندیدیم و گاه
دل بر قتل باطله اول کسی که از مسلمانان هند را یغما کرد علاء الدین محمد قاسم بود که در نود و نه هجری
بر سر نه دست یافت کشیم از لاهور نمود و هفت کرده جانب شمال مسافت میدارد در نظر نامه گوید
کشیم ولایت قریب حاق وسط قلم چهارم به اموش حساری از جبل کشیده در این اکبری مینویس
اگر یک باغ همیشه بهار باقلعه آسمان پایه خوشه سوزاوار اینبارهای سامعه افروز هوا ساز کار جنگلهای
روح افران نقشه و گل شمع در گرس خود و صحرا صحرای شمار گلهای از انداز بیرون بهار و خزان بس
شکر در مار و کژدم بخان بود به کس فداوان غنی کشیم می گوید حسن بیاهنجا که است خال
خمال است کشیم در صباحت و شکر حال است در موضع من نور و دوازده هزار یکصد و هشتاد و هشت
زاست طولش یکصد و بیست کرده عرضش بیست پنج کرده چهل و شش خال و فلش پنجاه و یک رومی
کابل ملکست در لطافت آب هوا و خزان بسیار بی همتاست گوناگون سیوه نشاط افزایه لیکن خیزه
بش ایستکی نبود ز رعیت نیکو بناله هر چهار سوگر یوه بلند واقع زود آمدن غنیمت پس شوار در سه کمر از
دو صد هجری تیمور شاه فغان بر صوبه کابل فرستاد تا فرمان و ابودوسه چرخ می آرد ظلم و فقر از خود
داده تا کشد بر چهره نقش سکه تیمور شاه و حال نیز که هزار دو صد و شصت و سه هجری است کابل و قندهار
در تصرف فغان است طولش صد و پنجاه کرده است عرضش صد کرده هشت و سه کار می و شش خال

مدخلش پنجاه کله و پیه قند نامار قلعہ دارد که در راسخت گرم شود بعد سه چهار سال ریزش ازین ط
 آرد کل و مسو فزاون کند م پس سفید بعد دستها رنگانی برید خرنه خوب فراوان شود کان آهین در
 کوکله واقع و غربی قند مار گرم سیر ملکیت شتر قش سینده در کسار آنجا برف پیوسته بد طولش سه صد و
 عرضش دویست و شصت مازده چهار محال هشت هزار و یکصد و چهار تو مانعینی دیوات میدارد و خلش
 پنجاه کله و پیه میان ملکهای جنوب هندوستان که عبارت از ملکهای است که جنوب هندو
 واقع هستند باید دانست که ملکهای جنوب هندوستان آنقدر رز خیز هستند که جای دیگر نباشد سوا ملکهای
 انبریکه جنوبی همراه ملکیت وسیع میان دو کوه جنوبی آب هونیک میدارد و در موضع تیرا گده کان
 الماس واقع گشتکار گزیده شود در دما فراوان در صحرایش فیلیان بسیار میباشند ستار گده بزرگ
 از حصار نامی آنجا است و تلخچو بزرگ شهر است که پنهان سنگین چهارست طولش دویست و شصت
 یکصد و شصت و دوازده مازده صد و صد محال مدخلش چهار کوه در روپیه خاندریس ملکیت نزد بسیار
 آبادان هویش و گشتا تابستان گرم رستان معتدل بیشتر گشتکار جو و روشانی است برخی جاسه بازشالی
 بر میسد و بر آن بسیار نازک و خوش مزه باشد در تابستان گرد خیزد و در بارش گل شود و هنر یانش طولی
 و پور نامی و دختهای خود و فصل بسیار دارد کلان ترین شهر یانش بر یانچو است طولش هفتاد
 و پنج کوه مدخلش پنجاه کوه و پنج سر کار دوازده محال مدخلش یک کوه پنجاه کله و پیه مریط
 ملکیت معروف باورنگ باد و دولت آباد سابق بدو گده شهرت بدشت شکانش تساجی را خوب
 دانسته اند کاغذ آنجا با نام وشل خط باشد هویش معتدل چهار ماه ریزش بر شود میوهای آنجا نایاب
 خوبی دارد باشند کان ترش است اکثر حسین خوب شکل و نیکو مفاصل و دلمند میباشند و دخت آب
 و فصل بار سید و غله همیشه میزان انواع قمرت و جواهر نفیس آنجا می آید طولش یکصد پنجاه کوه
 عرضش صد کوه هشت سر کار شصت و محال مدخلش دو کوه و روپیه ملکیت و لایست متعین ضخافت
 کثیره و نبات آبادان نام دار ملکش کلنگه است که از کثرت باغات و خوبی عمارات و لطافت آب
 و هوا بر دیگر ولایات هندوستانی دارد شکانش حسین طبع باشند و درین صوبه کان الماس واقع
 است از ان الماسی بر می آید که در آب تاب صفائی رنگی مقداره از الماسهای جامی دیگر فروخت
 طول و عرض مدخلش معلوم نشد و دیگر ملکهای جنوب هندوستان که نامگ و سیانچو و میو و گوا

و بد که نهایت آباد و زرخیز هستند و طول عرض نه بخش معلوم نیست در بحر میهند جزایر مسمومند
 بسیار کلان آبادان هستند از آنجمله جزیره سمراندیپ که بایش می آید بسیار نامی است و دیگر جزایر
 نالندیپ و گندیدپ و پلنگبار و در جنوب هندوستان یک سیم جزیره نام داشت که نامش ملاکم است
 سطرش میهند و چین محیط است مردم آنجا نیستند و سیاه نام موی سر دراز میباشند
 و به تجارت پیشه اند و در بعض جزایر میهند که کوهها دارند و بد غابازی و خوشخواری مشهور اند
فصل یازدهم در بیان جزایر هندوستان
 جزایر جاقلان جزایر چند بسیار کلان آبادان
 را در بحر الکاابل که بحر باشفک گویند برکنار چین واقع که در سقوان جزایر بسیار صعوبت است
 مردم جاقلان در صنعتها مهارتی کامل دارند و در ادب قاعده مشابیه اهل چین و مثل چینیان از آن
 دیگر منتظر هستند و دوسته فقط از اهل چین دارند هوای جاقلان بسیار موفیق و فرحت افزاست
 و زمین آنجا بسیار زرخیز مگر کاه کاه زلزله می آید طلائی ایجاد تمام عالم ندارد و باین خوبی در که آن
 جانی شود اهل جاقلان همه بت پرستانند و بت پرستی ایشان با هندو مشابیه است و در تجرید مشابیه
 اهل بتستان و حکومت ایشان متعلق با پادشاه جاقلان لحاظ مگر گوان یعنی مرشدان بسیار
 میدار و بیان جزیره سمراندیپ که نگلش تلایان و اهل این سنگلندیپ گویند و در بحر
 جنوب گزنگ بفاصله است و چهار گروه واقع است سابق در میان جزیره سمراندیپ که گزنگلانی
 سطلیل واقع شده یکی را بدیگری متصل ساخته بود اکنون اکثر جا از هم ریخته و از احاطه بحر محیط بود
 جزیره مذکور نهایت معتدل و صحت بخش و فرح افزاست و زمینش خجید و زرخیز و بارز و بارز
 و نقل و جو زبویا با فراط و خوب پیدا میشود و فیصل و مروارید و لعل و یاقوت آنجا بسیار نامدار است
 و شهرهای نامی این جزیره گویند و جافنا یکی و دیگر کالانی است سابق جزیره سیمان در عمل بر سنگ
 بود بعد از آن در عمل فرج آمده اکنون در حکومت پادشاه انگلستان باشد کانش همه بت پرستان
 بوده هستند پادشاهی قسمی از چهار قسام نه نان که در حسن جمال و جمله صفات و جمال بی مثال
 میباشد در این جزیره پیدا میشود حکیم الهند او صاف پادشاه هند بیان آلفد خفیده که با کجا نویسد
 چنانچه قصد رفتن آن سین را چه که مشهور که سرکار اجیمیر است در آن جزیره رفتن بر چهار روز رفتن
 درین جزیره و از حسن تدبیر و شفقت کثیر آوردن آن نازنین را و عاشق شدن علاءالدین پادشاه

و بی از اجتماع حسرت و جالش و خوشن و در او خصمندان شدن راجه رتن بدین از استماع این خبر و کارزار کردن
 علما و الدین و قید کردن راجه را از بهانه ضیافت حواله کردن رمانی راجه بر آمدن بنده ماموت و خیر نمیدن
 پد ماموت و فرستادن لشکر در محققها و ظاهر کردن سواری پد ماموت و تلقین نمودن سرداران لشکر را
 که هر گاه در دلی رسید علما و الدین پیغام فرستند که چون مدتی در تحت رتن سین مانده اسم تاقوسیکه
 رتن سین طلاق نمید پس سلطان را خوشن خلاف شریعت است لهذا رتن سین را نزد من فرستند
 تا از واجازت گرفته نزد سلطان آیم و فرستادن سلطان رتن سین را در سواری پد ماموت و بر آمدن
 سر زمان جنگی از محققها و کارزار کردن مردمان راجه بشکر بادشاهی و روانه شدن رتن سین در اجیم و
 کشتن سلطان کشته شدن راجه در جنگ یکی از رهپای جواروستی شدن پد ماموت با کاش
 راجه در بند وستان نهایت استهوار دارد در حدائق الاقالیم است که سرانندیب چند جامه کن
 و سیم و کمانس ارد و خوشن مشتبه و فرسنگ است و از اینجا که سرانندیب بر خط استو است لهذا
 هشت فصل اینجا میشود و در بریغ و در خریف و دو زمستان و دو تابستان و اشجار و نباتات بار
 میوه دهد بیان جزایر سر طاقه که جزایر گلوبار سیکویند خرد و کلان هفده جزایر در شرق و جنوب
 متصل یکدیگر هستند طالع صغهای که در بعض این جزایر رفته بود حال آنها در کتاب خود می نویسد
 صورت اهل این جزایر مردم تنگ و چین برابری همه گندم رنگ گوسنج و دراز قد و قوی خلقت
 و جسم کشیده و انشای میباشند و غیر از انگو به باریکی رخت دیگر ندارند با وجود زحامت بدن اعضا تنها
 ایشان بسیار خرد میشود چون بهجت شکار در آبا دیهای ایشان عبور افتاد دختران و پسران غیر
 شمایل حسین بسیار بنظر آن میباشند و کای میگویند و میباشند خانه بررگان دوسه طبقه میباشند
 و سقف هر طبقه از بنس می باشد طبقه زیرین برای مرغ و قاز و گوسفند سازند و طبقه وسط
 برای مردان و طبقه سوم برای زنان و در هر یک از این سه طبقه است و در هر یک از این سه طبقه
 باغی که در حکم غنای سازند چون آبا و دیهای این جزایر زیر استو است لهذا و در بریغ و دو زمستان
 و دو تابستان میشود و انشای بسیار لطیف و لطیف و بر چیده قسام و خوش مزه و قاز و مرغ و گیاه و در
 خوب میشود و از جلیل نهایت افراط دارد کلان و نازک و مغز میباشند از ملاحظه لطافت هوا و دلگشایی
 فضا و آنها را باغات و خوبی زندگی و آزادی آن مردم دل چشما بسکونت آن سه زمین می کشد

میان جزائر متفرقه است و یک کلان جزائر نیز به همین سطره بود و نیز سطره
 دیگر که جزایر بزرگ هستند از جمله هفت جزائر صاطره یکی جزیره متصل جزیره نای ملک و دیگری جزیره
 جاده بسیار کلانست درین هر دو جزیره انگریز و چندی حکومت میدارند اجناس گرم در اینجا بسیار
 پیدا میشود و حاصل سیاه و تجارت کافور اینجا خوب میشود زمین آن جزائر زرخیز است لیکن مواضع
 و شهرها کم بود در جزیره شنگاپور که شمال سطره است انگریزان از عرصه قلیل بازرگانه اند چونکه سیاه
 تجارت است لهذا آبایش در ترقی است و نیز در یک جزیره کلانست که غیر معروف است از خوف پنهان
 و خشی مزاج اینجا کوتهی تجارت نمی سازند اینجا قسمی از بوزن میشود که از قد آدم کلانست سطره نیز
 اند در عمل بادشاه اسپین و نیز نام شهر است کلان در یکی از آن جزائر واقع شد که اینجا با قراطی خود
 سطره کلان جزیره است و غیر شهر در اینجا قسمی از دشت پیدا میشود و نیز لابل از اینجا می آید
 و نیز چند جزیره دیگر هستند در عمل و نیز از اینجا می آید و بانه از سپیدایش بازرشش و نیز قنصل و نیز
 که برای تجارت می برند بسیار نامدار شده اند **باب دوم در بیان فرهنگ متضمن بر بیان**
فصل اول در بیان احوال فرهنگ مشرق و فرهنگ پیشه که بیان شد که شش غریب بحر اوقیانوس
 که پاره غریب سمند است و جنوبش از فرهنگ که بیان شد می آید و شمال بحر ظلمات که پاره شمالی از سمند است
 چنانکه ازین نقشه فرهنگ واضح میشود و طول فرهنگ از مشرق تا مغرب یک هزار و پانصد و چهل کرده است
 و عرض از شمال تا جنوب یک هزار و دو صد کرده فرهنگ از جمیع حصه های عالم بسیار خرد است طلائع و فقر و
 کمترین پیدا میشود و نیز از شدت برودت اکثر اقسام نباتات نمی روید و آب هوای آنجا برای حاصلات
 خوب نیست لیکن برای امری مردم آنجا بسیار موفق و طاقت بخش روح افزا است لهذا مردمان آنجا
 اکثر شجاع و طاقتور و چالاک و صاحب شعور و در صفت و هنر ماهر میباشند مملکهای فرهنگستان
 از خرد و بزرگ شاندرده اند و منقسم در چهار مرتبه در مرتبه نخستین **فرانس روس و سطره**
پروشیه در مرتبه دوم **اندلس** **اسپانیا** در مرتبه سوم **پرتگال**
سوئیتر **نیدرلند** و **نارک** و بعضی مملکهای ایمان در مرتبه چهارم **ریاستهای ملک**
ایمان که تعهد ایمانی گویند **ریاستهای اطالیه** و دو ملک دیگر که میگویند که در عمل
 پادشاه روس است دوم **ناروژی** که در عمل شاه اسپانیا است اگر تناع در میان ریاستهای

مرتبه اول واقع شده و از صلاح و مشهوره پنج سلطنت که در مرتبه اول هستند یعنی سال بد و بخیر پنج سلطنت اول در کوی
 در ساتراپهاست که دیکر دخل نمیتواند کرد و آن چهار ریاست که در مرتبه دوم اند حکم اند بر ریاستهای دیگر که محکوم
 ایشان در ریاستهای درجه سوم آنقدر خستیار ندارند که با کسی جنگ نمایند لیکن چنان قوی و شجاع هستند که در
 اول و دوم وقت جنگ عانت ایشان را غنیمت بشمارند و ریاستهای درجه چهاری چنانچه آن دستگاه اندازند
 خود را با استقلال دارند مگر از ملک سلطنتهای قوی امین با آنان هستند بر سر ولایت است که اهل ریاستها
 خود و بزرگ با خود مانند متفق متحید میباشند و قوی بر ضعیف و رنی تواند کرد اگر چه فرنگستان از احاطه سمنه
 سیرت سر سینه است لیکن در ریایش از دریایای پیشین در فرنگ در طول و عرض عمیق بسیار کم هستند
 و از مشهورترین دریایای فرنگ بحیره روم است که اهل فرنگ بطریق است که کونیند معینش باین الارض است
 و خلیج و بنرس و بحیره یونان که اهل فرنگ کسپا گویند معینش مجموع جزایر متفرقه است بحیره سود و بحیره
 ابیض و بحیره سفید و بحیره مازنوره هر چهار بحیر با بوسطه آبنما با یکدیگر پیوسته اند و در شمال فرنگ خلیج
 طسکنی و بحیر بطسک در ریای و اطراف واقع زمین فرنگستان که هستانی است مگر بند ی که بهایش از کوهها
 افتریکه و پیشین بسیار کم است از آنجمله کوه آنتیس است که شمال ایتلیه جنوبی بطریق زنند واقع جبل ابیور که
 جنوبا بنین شمال فرنگس فماین بر دو واقع از همه کلاتر هستند و سیزده کوه شمالی فشان دارد و
 نام جزایر کلاتر یونانی بحیره روم سفالیری و ساردرینی و کاریک و سسلی و انیلین و ناطه و مایر و دمنار که
 و نازیه جزیره اخیر در عمل شاه اسپین هستند و در بحر اوقیانوس آتسکند که در عمل پادشاه و نماز است
 از آنجمله بیان بر طایفه بسیار است و در فصل آنها کرده میشود لهذا بیان چهار ملک دیگر که در مرتبه اول اند
 اخیر کرده خواهد شد تا قرب ملکهای امر تبیل باشد و البته از ملکهای مرتبه دوم نموده شده باید دانست که معمور
 طولی عرض ملکهای فرنگی که کتب انگریزی بیل است لیکن حکیم الهند و بیل فرنگ را که برابر کرده معتدل
 باشد بکردی تعبیر کرده زیرا که کرده متعادل هستند باین است که در جهت چهار فصل اول در بیان
 استوایدان در عمل شاه استوایدان نامردی و یک خط جنوبی نیست باین جهت جانب شمال استوایدان نامردی و
 جنوبا آن بحیره بالنگ مشرق آن پرتو شیه و مغربش نیز نامردی استوایدان ملکیت و صیغ طویش
 سه و دجایه کرده عرضش کمیده کرده در ایام سرد و در بسیار پیاخته بر اکثر کوه برف بدینجه
 سیمانه با هفت و شصت ماه و در بعض جا مانده ماه سه مانده و بر فور آخر شده این سه و شصت سال ملک سرد

میشود و زمین سویدن سنگ کو و جنگل و جیل بسیار دارد و در سویدن است و سه خط اندر خ و در جانب
 آن دو تاره در جنوب نشین در وسط و نام دار سلطنت سویدن **استطال** **هوالم** است در آن شصت
 و پنجاه مردم هستند و شیبای سویدن قابل تجلث نقره و مس و چسند آهن و رمال و صمغ و پوستین و
 و چربی و شکر و مردم سویدن مضبوط و محنت کش با ذوق چالاک و صاحب خرات هستند با دوشاه
 انجا پان قانون است و پنجاه هزار سوار و پیاده نوکر سوار و مردم آنجا مذہب عیسوی میسراند در میان
 نار و می ناروی ملکیت دراز و کم عرض و کوهستانی و شمالی و در پهلوش چهار صد و پنجاه کرده عشت
 یکصد است کرده مردم در آن کم هستند تخمیناً ده لک هستند بود ناروی سابق در عمل دوازده بود اکنون
 در عمل سویدن است نام دار الحکومتش برجن است اشیای ناروی قابل تجارت چوب مس آهن است
 که در اکثر ملکهای یورپ و زنجامیر و دوز مذہب باشند کان ناروی سیمی است بعضی پیر و پتر ایسانی و
 در شمال ناروی و دوزم که مائاد و ماه آفتاب غروب نمی شود پس و ماه یکروز از اجنات زیرا که از طلوع آفتاب
 تا غروب آن یکروز محسوب میگرد و در جنوب آن درازترین روز با یکده ساعت میشود و مردم ناروی
 مضبوط و صاحب خرات گشاده پیشانی میباشند بیان الیکن خطه است در نهایت شمال واقع
 و جانب شمالش ملکی دیگر نیست جانب شرقی آن در عمل روس شمالی و جنوبی در عمل سویدن است ملک
 لیکن بسیار بار دست و زینش ناقص که و جنگل و غنای بسیار دارد و هر سال تابستانه برف در آنجا میماند
 جنگلهای آنجا درخت صنوبر بسیار است قسمی از آنرا که آهوک از این دیر گویند فراوان است مردمان آنجا
 آهوار در کا می میکنند بر سطح برف بسیار میروند و در یکروز قریب صد کرده طی میکنند و از نقصان آب
 و هوای آنجا قنات باشند کان آنجا و نیم دست میباشد و به صورت سیاه رنگ تنگته زبان
 و زیاده از شصت هزار هستند و آبادی متفرق دارند نام کلان شهر نایشلس و طارنی است **فصل**
دوم در بیان ملک اسپانیة اسپینیه یک جزیره نامی کلان از جزیر است طولش صد و پنجاه
 عرضش دوه و پنجاه کرده نام دار سلطنتش میادردو است در آن یک لک و پنجاه مردم باشند
 و باشند کان اسپین یک کرد و پنج لک هستند و در وسط آن کوهستان است و نهر نایشلس کم آب
 باشند نایشلس تنگه و کامل جهان دیده و تجربه کارانند و صوبجاتیک برب در یابی شور واقع و با دوازده
 و برای آنجا تجارت موافق و نسبت صوبجات سطح شهر مائودات بسیار دارند و برای اسپین

در موسم گرما بسیار گرم شود و عادت باشند که آنجا است که از شدت گرمی بعد تناول چاشت در نصف
 روز میخوابند و کار نادر شب میکنند و مردم آنجا از کاهلی اوقات بصورت میکنند و از خالی جواهرات
 و شرف نیز خندان و غلب علم میکنند و در پیشین شراب میونای هر قسم و شنبه و ششم بسیار پدید میشود
 طرف جنوبی زمین در حکومت غلام انگلند است و در پیشین حکومت پادشاهی است و از چند روز مردم
 آنجا در بار عام تجویر کرده اند لیکن از توغور عظیم هنوز بند و بست نشده و اهل زمین تابع کلیسائی بود
 و مقصبات و صنایع بسیار دیگر آنجا نمی تواند ماند و شایع بین مقتدا هزار سوار و پیاده نوکر دارد و بسیار
 آن طرف مشهور دریا که بسیار داشت حالا در محل و نمانده **فصل سوم در بیان فرنگستان**
 روم روم ملکیت وسیع طولش صد کرده و عرضش دویست و سیاه کرده و در محل پادشاه فرنگستان
 روم و پیشین است در افریقیه ملک مصر زیر حکومت میدارد و نیز چند جزائر در بحر یونان در عمل شاه روم
 هستند و در زمان خلف روم بسیار مشهور بود در تاریخ روم است محاربه فارس بسیار با یونان و یونان
 اسکندر و غلبه نمودن و میان و بنیاد شهر قسطنطنیه و شجر اهل اسلام و شنبول و اهل فرنگ از جهت
 روم از گستان کونیه که قبلا از ترک و تاتار از جنگ جدال با هم تنگ شده در ملک و م آمده بران
 گشت لهذا ترکستان مشهور گردید و آب هوای روم فرحت افزا و معتدل است لیکن گاه گاه در بخار و
 میشود که خلقی را بملاک بینماید و مردم و خوش بیدار و مضبوط لیکن کاهلی و جاهل هستند و در محل
 و شراب اعتدال آنگاه میدارند و در سلطنت و قسطنطنیه است و سواي آن در روم بسیار شهر
 آبادان هستند زیرا که از جو رحال عایا از دیات برآمده در شهر آباد شده و شیمیای و قابل تجارت
 ابریشم و پنبه و نمک و روغن و صابون و قالین است و مذهب اهل روم محمدیست مگر کرکین که فارسیان
 کونیه مذهب برست و عیسوی مذهبند سابق کرکین نهایت ذلیل و خوار از دست رومیان بودند
 زیرا که یونانیان مذهب برستند و در میان مذهب محمدی دارند لهذا از راه تصنیف مذهب بر کرکین
 انواع ظلم و قسام امانت پسا خند و از سی سال کرکین شجاعت و بیادیری کرده خود را از اطاعت
 اهل ترک را گردانید و حکم پادشاه روم قانون است بشرطیکه خلاف قرآن نباشد **فصل چهارم**
 در بیان مذهب ترک و شوقی نزد این ایمان غربی شمال آن بر طایفه خویش و شمس مشتمل بر ملک
 که سابق علیحده بودند یکی مانده دوم بلج مانده ملک مختصر است جانب شمال بلج واقع و نهایت آباد است

در چنین ملک خود نقد رکبته مردم است که در جای دیگر نخواهد بود و زمین بالند که سطح سمند است و اتمند
 بلند است و در عرض نیکو و در طول آن نقد که پیکان آبادی ساحل سمند را محافظ باشد و در ارتفاع بلند
 بسته اند و هر وقت در محافظت آن بند می باشند استوارانند و از رفت مردم و جناس آن راه آنها
 آنجا است بر آنکه از ملکهای دیگر در آن ملک شاه را نمی نیت و در بالند همیشه سردی بسیار شد مردم آنجا که
 مشهور است بهشت لبس و شمای را بسیار صاف میدارند و درین امر بسیار کوشش مینمایند و باد
 و محنت کش هستند و حمل تجارت پیشه چنانکه جهان بالند شمشیر هستند و نام از سلطنت بالند است
 است در آن دو ملک دم هستند بهشت و پیکان زیاده از پیکان و دو ملک هستند و پادشاه آنجا اختیار
 نمیدارد ملک ایشان منقسم است بهشت حصه مردم هر بخش بر سال میری و دشمنی برای ریاست خود
 میکنند و این هفت امیر جمع شده در شهر را بر سلطنت کنشند و نام است بهشت یکدیگر کار و بار ملک
 میسازند و تا وقتیکه به پیکان هر یک حکم متفق نمیشوند آن حکم جاری نمی شود و سوامی آن هفت امیر سردار است
 که در مجلس بهشت امیری نشیند و دخل در کار و بار نمی کنند سابق کمی از اجده و دشمنی این ملک از تصرف
 پادشاه پیکان برآورده و این هفت امیر را هر سال مردمان تغییر میکنند لیکن آن سردار که پادشاه بالند
 است بهشت میباید و پادشاهی پیکان را موروثی است اگر پسر نباشد دختر تحت نشیند و طعم مشرق
 و شمال و مشرق واقع طوش سفید و بیکره عرضش و پیکان کرده آب هو معتدل و چراگاه سر سبز می دارد
 و غله آنجا با فراوانی میشود و نام از آن حکومتش بر پیکان است که در آن پیکان هزار مردم هستند با غله
 و طعم آنجا آن در فتنه می مانند اهل طعم در رنگ سازی شیشه و طراز جاله ارگانی و در بانی و پیکان
 بهشت هستند و تصویر طعم نامدار میباشند باشند کان بالند پیکان توین هستند و اهل طعم تابع مردم
 پادشاه پیکان در دوسه جزیره در بحر هند در حکومت خود میدارد از آنجا و بسیار کلان است و دوسه
 جزیره در سینه العرب در ساحل هندوستان و غربا فریق کوشیهای تجارت میدارد و در میان
 ملک پیکان آن پیکان ملک است که عرض بر ساحل اقیانوس جانب غربی پیکان واقع طوش
 یکصد و پیکان کرده و عرضش فقط پیکان کرده نام از سلطنتش است باشند کان پیکان در سب
 چهل ملک هستند آب هویش بهر و خوشگوار و مائل حرارت و هوای عربی که از طرف دریای پیکان
 فرد میکند و زمین پیکان که کوهستانی است میوهای شرباب آنجا هر قسم خوب میشود و اهل پیکان

و سوسوی و عامل و معامله و در امور تجارت بسیار مثل اهل شین تاج کلیسانی رومی و متصب و دیوانی
 آنجا محلی است و از چند سال پیشان است و پادشاه بزرگمال چهل هزار سوار و پیاده نوکریده دارد و نظر
 شور و ریاضی ملک بزرگمال در حکومت خود میدهند لیکن اهل بزرگمال یکسپه داده بزرگمال را برای سلطنت
 آنجا اختیار کرده از شاه بزرگمال بی تعلقی که دیدند **فصل ششم در بیان سولطیر زنندگی** ملک است
 خردای هوشی نهایت ساز کار طورش یکصد کرده و عرضه شش ساجا کرده و شمال طالعیه اقع سابق چهارده
 ضلع میدهند اکنون بست و دضع میدارد و ضلع مثل یکپنه میباشد و نام دار حکومتش برین است
 سابق در عمل پادشاه آلیان بود اکنون حکام آنجا برای حریت ملک متغی اند و سولطیر زنندگی قابل سیر
 در بعضی جا کوههای بلند واقع که از قلههای آنها چاه در برای آب می افتد و در بعضی مقام نامرستگیا زمین از
 برف پوشیده میماند و اکثر جا آبادی و ناکستان است و قسام غله پیدایش شود آب هوشی معتدل و خوشگوار است
 مکر در زمستان برف بسیار می افتد و بعضی کج در برف همیشه میماند و قوام عابادی ایجاد وقت نادر اسپاه است
 و امرای آنجا سپاه را که میفرستند و بعد دو سال طلب میدارند و عوض آن فوجی دیگر متعین می کنند و طریق
 مردمان سپاه آنجا است که بخواب میزند خود ماه بماه یکبار اندک توقف و خلافت شود و بر فوراز و جدا می شوند
 و در وفاداری و دلاوری چنان ثابت اند که اگر هر دو طرف مردم سولطیر زنندگی باشد هنگام نرم مخالفان میگویند
 و آنرا یکبار زخمی شده و قتل میرساند اهل سولطیر زنندگی ساده دل و شجاع و نالین میباشند و در خرج و عدال
 رانگاه میدارند و زنان آنجا با عصمت و عفت و نظام خانه موصوف اند و باشند سولطیر زنندگی هفده ملک
 و پنجاه هزار اند و مسیحی مذہب بعضی پیر و کلیسای رومی و بعضی تابع کالوین که پیشوای دین عیسوی و پنجاه
 طریق اکثر است **فصل هفتم در بیان ملک تارک** ملک است و از یک جزیره نماوشش جزایر است جزیره
 از شرق تا غرب از چهل و پنج کرده تا با نمرده کرده و از جنوب تا شمال یکصد و پنجاه کرده میباشد و آنها بسیار دار و خوار
 آنجا بکثرت پیدا میشود لیکن سردی بسیار است ملک تارک عبارت از یک جزیره نماوشش جزایر است جزیره
 در عمل پادشاه آنکه است باقی شش جزایر زنندگی و تون و لانت و کانت و پانت و کانت و فرد در عمل پادشاه
 و تارک است مردم تارک دلاور و صاحب ات میباشند گویند بکن که در جزیره زنندگی اقع دار سلطنت
 و تارک است و باشند کان تارک سیزده ملک هستند و عیسوی مذہب پیر و نوتر و پادشاه و تارک و تارک
 کلی است و سوسوی هزار سوار و پیاده نوکریده دارد و نظر در برای خورگرتن کند که در شمال امر که شمالی است

در علی بادشاه در تارک است و در همد جزا از سنده الغرب نیز در عمل است **فصل ششم در بیان ملک**
 جزیر منی که الیمان گویند طولش صد و سی و پنج کوه عرضش صد و هشتاد و پنج کوه و در
 فرنگستان واقع و متعلق به ریاست است که یکی برای محافظت ملک بایکدیگر متحد و متفق اند و از آنجا
 الیمانی گویند ازین بهشت ریاستها چهار بادشاهیدارند بواریه سنگسوزنی بنام کز طبرنگ و چهار پادشاه
 نمیدارند و تابع حاکمان خود هستند بویک فرنگ قدس برمن و بنمبر کز بواریه طرف جنوب الیمان واقع
 و اطالیه و سونو نیز از آن متعلق است و نام دار السلطنت بواریه بنویج است و متعلق به شهری دیگر در الیمان است
 عمارت بلند و راههای وسیع دارد و در هر کوچ نالهها جاری و گناره دریا نیز واقع باشند کاف بنویج خل
 هستند و در ملک بواریه سی و پنج ملک سنگسوزنی در نواریج فرنگستانی بسیار مشهور است و نام دار السلطنت
 در زون بهت مردم آنجا شخصت هزار هستند و بنشدگان سنگسوزنی دوازده ملک بنو سلال الیمان واقع نام دار السلطنت
 نیز بنو سلال و زان پانزده هزار مردم دارند و در بنو سلال یک فرنگ طبرنگ جزای الیمان واقع و از دیگر ملکها الیمان
 خرد است باشند آن چهارده ملک هستند و دار السلطنت آن بنام سلطنت کز در مشهور است و در آن است
 مردمند که با فلاس و کثر مشهور اند بیکان یک ضلع خرد است که باین دریای ارین و سرحد و در طبرنگ
 واقع و داخل در قلمه الیمانی است در آن شتر بکله میوه با فراطبید میشود مای و هیزم نیز بسیار و نام شهر
 کلاش نیز باین است و آب هوای الیمان معتدل و خوشکوار است لیکن بآل لبردی و در سر زمین الیمان
 عله با فراطبید میشود و چراگاه آنجا سبز میباشد و باشندگان الیمان ساده دل و جوانمرد و متفق و صلح
 میباشدند و صفای آنجا جسم و نور چهره بسیار دارند و یک کرور و یک لک است و بیعت هزار هستند
 و بنر مای مشهور الیمان و انوب برین و یمن و نیز زوانب و اکثر **فصل هفتم در بیان ملک طالیه طایه**
 ملک پاست که خلیفه پادشاهان دین حبسیت طولش صد و سی و پنج کوه عرضش یکصد و دو کوه است سابق
 دار السلطنت و م بود اکنون دار الحکومت پاست آب هوایش معتدل و خوشکوار است فسام شراب دروغن
 چلبای و کندم شالی و شهد و شیم و شکر و پنجه در آنجا خوب پیدا میشود نام دار السلطنت طالیه و م سوزنی
 کبری است و مردم طالیه عاقل و مودب و بیکه ستاد اکثر در لذات جسمانی مستغرق میباشدند و مودب و مطرب
 مشهور هستند و رسم آنجا است که زنان آنجا و شوهر میازند یکی شوهر صلی که تسکهن فروریات او و رسم
 شوهری که برای شغل خاطر و حصول فریادها میازند و اهل و عیال تعلق نشود هر اول دارد و اطالیه و

ریاست میدارند حال آنکه بنده منور و ساسانی و جنوه که در عمل پادشاه جزیره سار و زمین است و بنس و بنس و بنس
 در سر پادشاه تخریب چنانکه بیانش می آید و پادشاه مؤثره که نیز در شمال است و لگا و بنس و بنس و بنس که
 در وسط است بنام بنس جزیره سفالیه که در جنوب اقیانوس در جلوه است و پادشاه که خلیفه دین عیسوی است بنام کلان
 اطالیه که در رخصت چهار لک هستند و کوه آلبین شمال طالیه جنوب بنو طبر زکند واقع و نام طان در باک
 اطالیه و او طبر است سابق ازین پادشاه خلفای بعد از پادشاهان فرنگ است اندک پادشاهی سید و پادشاه و خراج
 از برای قیام دین عیسوی از پادشاهان فرنگ می گرفت سلاطین فرنگ وقت مردان با سید خات خردی قطعی از
 ملک خود به پادشاه دادند لهذا بسیار ملک بر تصرف پادشاه آمده بود و پادشاهان که عبارت از فقها و مشعران دین عیسوی
 است و تمام فرنگ مشهور ساخته که پادشاه بنام بنس است اگر پادشاهی را که خلاف مرضی پادشاه است اطاعت کند
 از دعای پادشاه در چشم خود هفت لهذا اگر که ام پادشاه حکم پادشاه قبول میکرد و او را در خبری معرفت پادشاهان در ملک
 مشهور عیاضت پادشاه از خوف عاقبت رسوای خلق اطاعت میامیکرد و اگر نرسیده لاف مضای پادشاه
 می نمود مردان فرمان آن پادشاه نمی پذیرفتند و نیز پادشاه حکم کرده بود که کسی سواي کتب نقد و مسائل دین عیسوی
 کتابی که نتواند مصلحت کند و شخصی که خلاف حکم پادشاه را در آنش می انداختند غرض که مردم فرنگ مثل
 مشران چهار دست پادشاه بودند و همه سلاطین فرنگ از دست پادشاه و از آنکه در سنه که در پادشاه دست داشت
 عیسوی بنبری هفتم پادشاه اگر که در مقام است ای ممتاز عصر خویش و دما مر ای ملک خود گفت که پادشاهان
 شرح غیر از حکم رانی خویش میخواهد اگر پادشاه اتفاق کند زمین پادشاهان که آبا می اجد و پادشاه پادشاهان کرده اند
 از ایشان گرفته بشمار دهم مردم بطح حصول زمین و مال پادشاه متفق گشته عهد بستند پادشاه ناکه نام خلیفه
 از خلیفه کردند و حکم نمود که تا در یک روز مردم شهر بر پادشاهان تاخت کرده مال و سبب ایشان ضبط نمودند
 اگر چهار انداختند و تصاویر عیسوی و مردم فرنگ که زرد و جوهر کنند به کار پادشاه رسانیدند و اکثر پادشاهان که
 متابعت حکم پادشاه کرده در دادن اسوال توقف نمودند کسان پادشاه خانه ایشان ضبط کرده و بنس و بنس
 بر چهار نشاندند و نزد پادشاه فرستادند بعد از آن پادشاه زمین و مال ضبطی پادشاهان سه حصه کرده یکی برای
 خود و دیگری برای امر و سپاهیان خویش گرفت و سومی به پادشاهان که داشت و حکم نمود تا بخیل که مصلحت در
 زبان یونانی و توریت که در زبان عربی است در اکثر نیمی ترجمه کردند از حسن تدبیر آن پادشاه رونق اکثر
 روز افزون گشت هر گاه با این قضا یا شنیدنی نهایت رنجید و بدست محمدی از پادشاهان خود مکتوبی نوشتند

ائمه با نصیحت ستاد پادشاه آن کاغذ را زیر پاهای امیده و معتد را در لیسر ساخته پیش پای پادشاه بیاوردند
 چون بار بر خود چید و بدیکر پادشاهان فرنگ مد نوشت که پادشاه انگریز که از نرسند و این مهربانی بر شیر
 همراه با با و غرا کنیه والا از نمره نعلانی پادشاه انگریز آتش از آسمان خواهد بارید بعضی پادشاه مثل شهاب در چرخ
 با پایا فریق شد در دریا چهار انداخته جنگ کردند و حریف میدان نشدند و یک پادشاهان فرنگ مثل ناکر نور
 ترقی سلطنت انگریزیده و بلحاظ اینکه بموجب گفته پایا آتش از آسمان بنباریده و از اطاعت پایا برآورده پادشاه
 را از ملکهای خویش چستور انگریز مغلس کرد برانند و آن پادشاهان نیز که ترقی پایا شده از پادشاه
 انگریز رزم کرده بودند از ترقی انگریز و بنباریدن آتش بی اعتقاد شده بدیرج که پایا که او را شلوان پادشاه
 کزیده و تصرف خود آورده اکنون کار پایا غیر از تعویذ و نقوش نویسی و دعا از یاد و عمر و جاه خبری بود که دست
 به ستور سابق و دخل در ملکهای فرنگی تواند کرد لیکن در ملک صلی خود که عبارت از روم قدیم است پایا بی خود
 میکند اکثر دروازه خشتام عیش صرف میسازد زیرا که بر او کشتی نمیکند **فصل دهم در بیان**
ملک پروس پروس یک پادشاه ساحل جنوبی بحیره بالطک واقع است طولش از شرق تا غرب از صده
 و پنجاه کرده و تا صده کرده و عرضش از جنوب تا شمال دوصد کرده نام در سلطنتش برلین در سلطنت
 خطهای آلمان که بر ساحل دریای من هستند داخل اند نه بر پروس پادشاه است دیگر ناهای بسیار دار
 و از واقع شدن بر ساحل دریای بالطک برای ارباب تجارت بسیار مفید است اهل پروس پادشاه در حرفت و صنعت
 بسیار ترقی میدارند لیکن در علم زرع و باغیچت اندک حاصل زمین بسیار سفید نیست و مردمان پروس
 مضبوط و دلاور میباشند و یک کرد و چهار لک هستند پادشاهی آنجا از پشتهای آید و اکثر اهل پروس
 عیسوی میباشند و بعضی پروتستان **فصل یازدهم در بیان ملک اسطریه** ملک است بسیار وسیع
 و از غیر طولش صد و نود و کرده و عرضش دوصد و شصت کرده و تقسیم بچهار صوبه اسطریه خاص و پروس
 و یازویه و گالشیه اسطریه خاص شمال ایتلیه و روم واقع است و نام در سلطنتش آینه است و
 هنگری ملکی محصور بود که در عمل پادشاه اسطریه آمده طولش دوصد و ده کرده و عرضش صد و پنجاه کرده
 باشند کان هنگری جو از دو خجوع و محنت کش و متکبر و کینه در میباشند و لمباردی در ملک ایتلیه بر خلیج
 و من واقع است گالشیه شمال هنگری است در ملک اسطریه با وجود وسعت و زرخیزی از معد
 و حاصلات از جهت اختلاف زبان و مذاهب عدم اتفاق بسیار است لهذا در

از کشتن چنانکه باید مرتبه نهد و در قصبه یورش غنای همیشه ایران سیاه اقلیم و تربیب باشند کالی طریقه
 اقامت تمام است طلبای آنجا بطریق آبی خود تحصیل علوم کنند و ایشان ترقی بهر مائیت و به
 عیسوی و اندک ممل علم موسیقی هستند از اینچنین کس درین فن استاد کامل شدند و در حکومت پاد
 انظار به دو کرد و در دست اندک دم اند **فصل** دوازدهم در بیان ملک روس ملکست
 بسیار وسیع طولش هفت صد و پنجاه کرده عرضش پانصد کرده منقسم به چهار صوبه کلان اول روس دوم
 فنلند سوم فنلند چهارم پوئلند جمایه سمت شمالی است و در روس است فنلند که با این خلیجها
 رتبه واقع است سابق درین سویدن بود اکنون در عمل روس آمده جانب شمال و در بحر شمالی است و در
 و جنوبی دریای آرال و غربی روس و نام از سلطنت و در نظر مشرق است که بسیار کلان و در کنار خلیج
 فنلند واقع مردم قریب به یک دران شهر هستند مکانات باشند کالش از نخته یاسی چوبست عمارت
 بسیار کم و کلانترین دریایای روس آنجا است که آمل نیز گویند از کهنه اردو پانصد کرده جاری شده و در بحر
 خزر میریزد آب هوای روس مختلف است بعضی جاسه دی با فراط است و بعضی جاسه دل و در ملک دل
 میدان و جنگل و دریا بسیار واقع در زمین خنکهای شمالی است رعیت بسیار کم و در خنکهای وسط
 و جنوبش زراعت خوب میشود و اشیای روس قابل تجارت پنبه ابریشم و چرم و چربی و شیشه
 و شنبه و موم است و در میان بسیار خوش مزاج و دلیر و خوش قد و صاف رنگ میباشد سابق جمال
 بود اکنون در علم و ادب قی می آرند و در روس نمکسانی سه کرده در شخصت ملک دم هستند و در روس
 اشیای پنجاه ملک پادشاه روس اختیار کلی دارد و خویش را یاده از ده ملک در شمار است و در وقت جنگ
 آنقدر فوج از توران و قفقاز و گرجی و تاتار جمع شود که در حساب بیاید و دیوای آن چهار مانیز دارد و به
 روسیان عیسویست و بر طریق یونانی و کلیسائی نیز هستند بیان پوئلند ملک است پناطوش
 کرده و عرضش نیز صد کرده جانب شمال و شرقی پوئلند با جمر روس پیوسته است و جنوبی تا پستان
 و انظار به و غربی با جمر پوئلند و در میان اتصال دارد و پوئلند و میدان و جلیل بسیار و چراگاه خوش
 و در آب هوایش معتدل است نغم دار و حکومتش از تر است اجناس پوئلند قابل تجارت چرم و سن
 و پنجه و شنبه و موم و نمک که زمین را کنده بر می آرند و باشند کان پوئلند خوب صورت و خوش قد و متوسط
 و رحمت کش و جرمی میباشد لیکن زرد و دست و از همسران غرور بسیار دارند و بر مردم خیر است

ظلم می نمایند و شمار است و پشت ملک هستند از انجمله سبب است که ستمگر رومی کلیسائی و چنگ که به
 التون پوناژ در محل اوس است و سبط پوناژ منقسم چهارده ضلع بود و هر ضلع امیری فرمان
 او پادشاهی پوناژ در خانه انی خاص نبود چه هرگاه پادشاه آنجا وفات می یافت پادشاهان هرگاه
 سواسی پسر کلان دیگر شاهزادگان را میفرستادند امرای آنجا یکی را تجویز کرد و بر تخت می نشاندند
 و دیگر تا هزاراد کلان مرجهت بدیار خویش میگردید و بسیار آنجا یک لک مقادیر ارپاده و سکه بود
فصل سیزدهم در بیان ملک فرانس فرانس از کمالات و وسعت بسیار آباد و
 بسیار جنبه دارد و غربی از انبیا و مشرقی از انگلند واقع و کلانش در کرد و رتود و چهار لک تن
 طویش دو صد و هشتاد و کرده عرضش دو صد و پنجاه کرده و آب هوایش فرحت افزا و معتدل است
 و تریش جید و زرخیز شراب آنجا بسیار لطیف و بار چو ابریشمی نهایت نفیس نام دارد و سلطنت
 فرانس پاریس است که در کثرت آبادی بر اکثر شهرهای فرانک رجحانی دارد و مردان فرانس حسین از انگلشتر
 و رقاریشان خوشتر و رخت ایشان چنان تر و زیبا تر از رخت انگلشتر اکثر حلقه طلایی زیبا در گردن
 می دارند و زنان فرانس اگر چه کشیده قامت و کرد اندام تر از انگلشتر هستند لیکن مطلقا حسن خوبی
 زبانی انگلشتر ندارند و جلد کودتیز و روشندل و اصموت و حاضر جواب اند کلان دریایای فرانس پوناژ
 سین ترین هستند و آنها نیز ماز اطراف اند که برای آمد و رفت کشتیها کنده شده و اهل فرانس در بسیار
 و شجاعت شهر و بسیار لاف زن و مائل حرف و صنعت رقص و تماشای باشد و اکثر مسیحی اند
 و بعضی بر طریق رومی کلیسائی هستند سابق پادشاه فرانس اختیار مطلق می داشت لیکن از بعد از میل
 بطور انگلند دیوان خاص و دیوان عام حجب استن و عایا مقرر شده قوانین عدالت ایشان بسیار
 مفصل و درست میباشد و غیره دیگر ممالک و جزایر در تحت حکومت فرانس اند از انجمله ناز و نیکو
 و کادالوب که در غرب آلمان است و پاریسی جزیری که در هندوستان قریب هندوستان بر ساحل
 بحر هند واقع است و جزیره بوزون که در بحر هند است اهل فرانس لغایت شیرین زبان و هموار
 متواضع میباشد و در جواب مخاطب لفظ بی و نه را با لفظی که مرادف صاحب است استعمال
 مینمایند بلکه آنرا جزو لفظ نه و آرمی دهند و نشان دادن راه بغریب و دلالت او بر ضرورت اهل آنجا
 می کنند و آنرا موجب تنای حق میدانند و با ایشان مطلب است و اگر در تفصیل توان گفت طالب صفها

گوید که باقر قنبر از اختلاف منزل و طعام مخاطب است سخت کردم نرنجید و بخندان روی و بنشاندی چه آن
 نزد وجیبی سخن بود بیان نرزد و تسلی دادند و کثیره النشاط و دلیر طوی اند و بسیار زحمت کشیدند
 زیرا که در کوی بازی و امثال آن آنقدر زحمت تحمل کردی و سردی و تاب و تاب و تاب زیان دیده شد
 که غیر ایشان در وقت ضرورت هم تواند کرد بر خلاف نگارش که از صفات مذکوره نهایت بویع هستند
 در بیان فضائل و در فضایل بسیار است که از ایشان میسر شد لیکن فراتر از مبادرت بر کارهای بی آلات و بفرستادن
 ادوات میمانند و از گراور چنانچه در دستور و در بی چاره و تدبیر نمی آیند در میان فرستادن و نگارش
 بحری از دریای شور واقع است نسبت فراتر از انگشت مثل نسبت توران با ایرانش از سلفه بیان
 پادشاه انگلستان و پادشاه فرانس جدولی آیه فصل چهارم در بیان ایرانشه ایرانشه
 بجزیره است متصل جانب غربی انگلستان طولش و صد و هشتاد میل عرضش یکصد و شصت میل
 منقسم بحار صوبه شرقی که منقسم بپارده ضلع صوبه شمالی که منقسم بپنج ضلع صوبه غربی
 که منقسم بشش ضلع صوبه جنوبی که منقسم بپنج ضلع آب هوای آن خوشگوار و زمینش
 زرخیزند و بارش برای ارباب تجارت بسیار مفید است با پادشاه علیحده میدهند اکنون در
 تحت پادشاه انگلستان است و از احکامات آن شهر و بایست که بر لب نشو در واقع آنجا نائب
 پادشاه انگلستان میباشد و از ده میل است خانهها بعضی از سنگ آهید که بغیر یک یک که
 چیده اند و اکثر از خشت که طرف بیرون خلهای با یک ز آبگ و خشت نمودار است اندرون سفید
 و نه سبک کرده اند و اکثر چهار طبقه درجه برای خوردن طعام و حاضری بالا خانه اول برایشین زنان
 و مجلسیاب و دوم برای زخت خواب صاحبان خانه سوم که سقفش از تختهای سنگی است که یک
 در طول و نیم در عرض میباشد مثل کعبه میل میسازند برای نشین چاکران زن و مرد و نهادن غلامین
 است سواد در بلن بسیار سطح و با صفا و دلکش است و باغات موزون که اکابر شهر در موسم بهشت
 آنجا میسرند و هر روز برای انساب هوامی آیند آنجا بسیار است و در وسط و بلن و در خانهها بزرگ
 غلطان میکند و در و دیوار از سنگ مرمر ساخته اند و اکثر مردم ایرانشه که آیرش گویند مقلد از قوام ملک
 یعنی پیران ملت پوپ اند و قلیلی بر طریق انگلش که خارجی و فیلسوفی گفته میشوند و از بی اعتد
 انگلش و تصدیک سکاٹ برکنار اند و بصفت جلالت و تهور و کثرت خرج و جهانی و کث ادکی دل

بر آنکه در اشکات تفوق میدارند اگرچه در شانت و رزانت عقل چون انکشتن سینه لیکن در زبانی
 و دوز و دهمی زیاده از زبان آیرش اگر چه حسن سلیقه زمان انکشتن آن داد و احسن چشم
 سر غیر سینه و زبون زمان اشکات در حسن قامت و در اندامی نمی باشد لیکن نمودار چهار پان
 حسین و سفید رنگ تر از آن به دوست و گرمی حلق و چشم و غیره با حسن آیرش قابل
 تجارت پارچه های کهن است که از نخیست آیرش به یازم
 قدر نهرهای آیرش شستن رنگ و از طرفی فصل بار
 انکشتن است شغل جانب نسوختن و لایتنی است اشکات نشسته که انهار و جبال بسیار میدارند و شهر
 انکشتن است که در توابع قدما بسیار نامدار است منقسم سی و سه ضلع طولش دوهفتاد و سه میل عرضش
 یکصد و سی و سه میل سابق پادشاه انجا علی حده بود اکنون در عمل پادشاه انکشتن است نام طاق ترین
 شهرش در تبریز است باشند کلانش است یک هستند پیریز کار و دیانت دار می باشند و اشکات
 منقسم بدو ناحیه شمالی که فراز کونین و جنوبی که شیب نامند و هر سه ولایت انکشتن و اشکات و آیرش
 را بر طایفه کونین طول انکشتن صد و شصت و شصت و عرضش دوهفتاد و سه میل و یک میل برابر
 نصف کره است منقسم به چهار ضلع غربی انکشتن و آیرش است طولش یکصد و چهل و سه میل عرضش
 پنجاه و سه میل منقسم بدو دوازده ضلع که جمله پنجاه و دو ضلع باشند و در ضلع هفت کرد و در هفتاد و پنج یک
 و برای مصادرت خاص پادشاه یک کرد و است یک باقی برای حفاظت ملک اجرای توابع سلطنت
 ضلعهای جنوبی انکشتن بسیار زرخیز است در انکشتن بارش تمام سال میشود و هر روز دوهفته
 میبارد لهذا هوا خرم و زمین سه سبز میماند و در زستان برف می افتد و آب قوی و یکنواخت
 می شود و در انکشتن هر جا که شهر است سه شهر متصل یکدیگر است و با وجود پیدایش گادان قلعه را
 از سپان نمایند نام دار سلطنت انکشتن است که جنوب انکشتن بر ساحل دریای طامش
 در ضلع شرقی واقع عرض دریای مذکور برابر یک است ابیات شهر و شهر نام دارش است
 که بلدان جهان از وی میبایست سیر می باشند دوم سنگهای تجارت که مرکز است دولت اراک
 سوم خوانی بزرگ روزی ده خاک و کرد و بزرگ خور و تیره بر خاک و پیر است نام کشتن بر گارند

فزون از بسنت و چارشت دور دینده انبار مشهوره انگلند کی بطا نش دوم سوزن سوم پانی جهان
 بهر حجم مری ششم بر نیت و چند جزائر متصله کرد پیش بر طایفه که باشند کانش که انگلند
 هستند در عمل پادشاه انگلند است بعضی ملکهها از شهرش حصه های عالم در حکومت است در شهر
 مثل هندوستان و ملاکه و جزیره سمر اندیپ و دیگر جزائر بحیر هند و در آن نطقه کینپ خون و لک سیر اندیپ
 و جزیره سست پند و کاشکر و قلعه گینی در آن نطقه شمالی کاناد و کبر آور و نویر نشونک و نویر نشونک
 و نویر نشونک و جزیره سست پند و کاشکر و قلعه گینی در آن نطقه شمالی کاناد و کبر آور و نویر نشونک و نویر نشونک
 و جزیره مالطه که در بحیر مدیترانه در جزیره و نمازک در سطرک اشیه جزیره نو یانند و در هند
 و دیگر جزائر که تفصیل برینی در محل خود ما خواهد آمد باشند کانال انگلند متین و مغر دار و شکر هم
 اکل شرب میباشند و یک کرور و سیزده لک هستند و باشند کان اسکاٹ بست لک و آیرلند
 شصت و هشت لک مردم جزائر متصله انگلند یک لک و مردم شکر پادشاهی و چهارات جنگ
 و تجارت لک پس یکی مردم بر طایفه دو کرور و پنج لک هستند و کرور پنج لک
 ضروری انگلند اجناسیکه از نانی آن بر ذمه در لازم است در حال اعتدال بدین منوال
 است نان خمیری دوسیری بیکر و پیه دوعده و گوشت بیکر و پیه و سیر شراب جو که مستعمل بجای است
 نیم سیر بدو آن در انگلند بسیار قحط میباشد و غذای دما قین و غرابا موقوف بر آلوت که قسمی از ترکار
 است لهذا در سالی که آلود تلف میشود دما قین و غرابا بسیار تکلیف میکنند اکثر گشتکار انگلند کدم
 و جو و شکر است بیان اعیان پست پست یعنی میوه پست یعنی خانی یعنی میوه خانه که
 میوه و جگر شیرها خاصه کر م سیر در آن پیدا میکنند و میوه سر و سیر نیز در آن بهتر و پیش از وقت
 حاصل میشود خانه چون کبیر لی یک خه سازند که طرف پشت آن دیوار پنجه بر سطح دیوار چوب
 و همیشه دارد و سقف نیز از شیشه و چوب بندیت در زیر زمین آن سردابه است که از گنجن و دودکش
 معبر ترش است آن آتش زمین را گرم کند و تابک قناب هم با عانت غیشها و و جدا افتد و چون بر
 ذرا له و هوا بسیار سرد نیست در مای آنرا و کرده هوا بقدر ضرورت در آن گذارند و الا بلند دارند تا برین
 آخانه از گنرت برد محفوظ ماند و هوای گرم سیر پیدا کند و میوه کر م سیر که در آن کاشته اند بسیار آید
 و کر فضا مل و رز دامل کانش که طالب صفهانی در سیر طالبی التفصیل نوشته است بعضی از آن

باجمالی نقل کرده میشود و ذکر افعال یکی از ان کثرت آبر و عزت نفس است بخلاف اهل چین که با وجود
 کثرت ایام اطفال بجز وطن بجز سی بی تا مل از سر جان برمیگزیند دوم صفت ندر شناسی مکانی
 اندک که باعث آبر و عزت با قوم کم است بخلاف دیگران که با وجود نباتات کمال خیال باطل اینک مثل
 این دیگران نیز هستند تعظیمش نمی سازند لهذا بی قدری اهل بکر کشته قتل آبروی قوم پیدا می
 سوم خوف ایشان در شکن قانون و ستاده ماندن که
 باشد هرگز از مرتبه خود نازل نشوند چهارم رعیت عقلای ابر
 که باعث آبروی ملک است پنجم سیل ایشان با استخراج آلات که موجب سهولیت کار باشد و در زمان
 توقف من شخصی از کرانی زغال اراع و یکدانی کرد که اگر بارچه کاغذی در جوف آن سوزانند گرمی
 آتشد مانند گوشت دیک بخته شود ششم شتاب مزاج و مغز داری ایشان به غم کثرت دعوت
 نه پسندیدن تنها خوری طبیعت خورده همان به که به تنها خورند خاک بران خورده که تنها خورند
 هفتم کثرت اقبال ایشان طرز جدید را بکنه که باعث استعلاء اهل حرفه باشد بیایان اهل
 انگار شش کی عدم اعتقاد ملت معاد و سیل ایشان بطرف فلسفه دوم غور ایشان از ملاحظه اوقات
 و موافقت بخت از یکصد سال سوم کثرت آرام طلبی و روز و شب ایشان منقسم است بدو قسم یکی وقت
 کار و کسب و شاد دوم وقت فراغ و صحبت زنان در وقت احوال سائل از خجالت اینکه اگر وقت شغل
 او را بشغف خود صرف کند قلی در محاشل و خواهد شد و زمانی بشهرم اینکه وقت بازی و دخل طلبی
 است اظهار مدعای می تواند که منفعل نشود اظهار غایه اطناب نتواند کرد اگر مطلقاً منفعل نشود او را از
 استانیت دور و نه مرتبه دیگر در خانه راه نخواهند داد چهارم زود برنجی و نازکی طبع و عدم برداشت
 سخن مخالف مزاج حکیم الهی گوید البته این صفت بسیار زیاده است زیرا که در موافقت غیر بعض اوقات
 نوبت تنهایی کران میرسد و هر کسی که این صفت را دارد او را باد و استمان نیز دشمنی و بیکر دشمن
 او باشد پنجم خود غرضی و قیو کوی برای اندک نفع خود اگر چه ضرر بسیار دیگری رسد حکایت
 گویند که چون لائو تزهو کورنر شد در اسب خست که در جزو ایت ملک دخل نماید در آن بالینار و در
 کورنر شکله حازت خوسته از بیخ کرد و عذر نوشت که اگر چه موافق صلاح وقت است لیکن مخالف
 عهد کینی است لائو تزهو در جواب نوشت که اگر در خود غرضی کینی فغانی باشد سخن شما بر صوابست

و هرگاه که بر خلافی ظاهر است که گفتن از قابوی وقت خطاست ششگرم که تخمین و خزان ایشان بایران
 و جفت نان با شوهران قبل از مزاجت نزد حکیم الهند است که این طریق را طالب صفهانی از راه
 تعصب بشت نامت کرده و الا متقاضی عقل همین است که میان هر مرد و زن که الفت نهایت شود
 نکاح باید کرد چنانکه در فرهنگ است بخلاف دیگر دلیلات که نکاح بی موافقت مرد و زن مینمایند بنفسم
 رسوم خود را بی عیب مگر چه خلاف آن بوده باشد **حکایت** شخصی از روز قیامی
 چهار بازار خوابیدن مرید در و فراغ برینند خوابیدن خود بین خاطر نشان مینمود و گفتیم آرام
 بنا بر عادت در هر دو یکسان است لیکن شراغ در طریق من است نه در شمار از که دا هر از جهت بیانی طریغ
 میباشد و دل شما در تشویش کشیدن و پوشیدن علاوه بر آن اگر در وقت فرار شود من توانم که رخت و
 چگونه تواند که رخت گفت برینند خواهیم که رخت گفتیم شرم است برینند که تخمین گفت اگر حسب اتفاق
 کشف پرده من نبود چرا سوختن تشویش من باشد این سخن او محض برای جواب من بود قاعده
 کلیه انگلش است که از لفظ باز نمی آیند اگر چه خلاف حق باشد هشتم کثرت صرف اوقات ایشان بر
 پوشیدن و موسی آرستن و حجامت غیر شاعری کوید **۵** ترک باطل که بیدل و زنه بسیار است
 آنچه مادر کار داریم اکثرش در کازیت بیان زمان **انگلش** زنان انگلش در چپانی لباس
 و رستی قامت صفای رنگ شیرینی کلام حسن شکل و خوبی چشم لب سادگی مزاج و شوخی طبع
 و نازکی او شیرینی حرکات لطافت مری سر و بار یکی مکر سر آمد حسینان جهان و یکتای خوبان مان
 هستند غالب صفهانی که در گذشتان فتنه بود اکثر اوقات بازمان حسین که امی خاندان عالی مرتبه صحبت
 داشته غزلهای شعر حسن ایشان در کتاب خود نوشته هر کسی را که اتفاق مطالعه کتاب طلب اصعبها
 خواهد افتاد البته از غزلها و دیگر واقعات که در آن کتاب مرقوم است بسیار مخطوط خواهد شد و که
 نوعی از تصویر که گزینش خوانند در انگلش تصاویر مضحک بر معانی که زبان انگلش گزینش
 معنی اش نمایند افعال هر کس باشد بسیار می کشند و در کایناد راهها برای فروختن و تماشای زین
 این کار برای اظهار عیوب تحریف و زرا برای پادشاهی موضوع است از انجمله سه قطعه تصویر دیدیم
 که کلیات افعال و ترقی و آخر کار هر قسم انگلش و پاکات و ایرش را واضح کند و در هر یکی از آن
 سه قطعه اگر چه است تصویر است لیکن صورت یک شخص باشد که از تبدیل جامه و حالات براد ضعیف

دیگر کشنده از بخله مرد اسکاٹ و قتیله ملک خود را گذاشته برای ترقی اراکین میکند بسیار خواهد
خراب است چون در اسکاٹ کشنده رش بسیار است لهذا در راه بستونهای امینال مانند درخت یک
میرد پشت خود را میخارد و برای دو قتل خطوط مردم از یک قریه دیگر قریه می برد بعد چند ترقی
دیگر در لندن رسیده خانسان کسی شود و از غایت خدمتکاری از رضا جوئی محل اعتماد او کشنده نزد
حاصل کند پس همان در صاحب در اقرض بود می داد و تمویلی میشود بعد از آن چند درجه دیگر ترقی
کرده نزد میوه زنی ماله از از بخلش رسیده آنقدر خوش آمد که بد که او را بخلج آورده نام و غایان
پیدا کند پس برای او و خانواده و در بی مستوفیان و اهل و خاترا افتاده در دالیشان جاکند و بسعی و تلاش
خاطره اسکاٹ است همارت کاخ امور ملک بهم رسانیده بعد طی چند مدارج دیگر بر کرسی وزارت
پادشاه انگلستان نشیند و وزیر مستقل آن ملک شود و آیرش بعد چند ترقی در سپاه پادشاه انگلند
چاکر شده اجتماع و تهور خود طی چند مراتب سرداری خود به مرتبه جتیری رسد و در مجلس شرف
تیر و پنج کسی گفته قرار بجنگ پستول که نوعی از جنگ است میدهد و آخر کار بجنگ پستول انگلستان
و صورت فرق انگلش را کادری کشند و جان و پول خواهند یعنی چنانکه گاه در بسیار میخورد و زواید فضل
می اندازد ایشان نیز نسبت بر اکل و شرب مصروف میدارند و فضول بسیار سازند و هر کسیکه منع از اکل
کنند او را شایع میزنند و رفتار ایشان مثل گاو تر درشت بی خرم و جسم است و دو طریق دیگر نیز برای
انظار عیوب زرا جاریست یکی اخبار که احوال هر کسی طبع نمود و مشهور سازند و دوم نقل که در ایشان
بازی و تماشا نقل فعال هر شخص بنمایند و کسی قدرت منع از این طریق خواهد داشت باشد خواه دروغ
منیدارد و هر طریق پادشاهی از برطانیه پادشاهی انگلیز تعلیق به جزو دار و نه هر سه جزو
برامری متفق نمی شوند آن امر جاری نمی شود جزو اول پادشاه است که اختیار در جمله امور دارد
حتی که گنگا گشتنی را از قتل باز تواند داشت زیرا که وزیر عدالت فتوای قتل در نظر پادشاه میکند و نه
اگر پادشاه خواهد عاف کند و الا آن امضای حکم قضات که اکثریت بنماید جزو دوم مجلس
امیر است که دیوان خام کویند از بخله وزیر محکم هستند خستین وزیر خزانه که تحصیل مال از افراد
پادشاه است که مجلس رعایا است و بیانش می آید و خرج آن بمصارف مختلفه بعبده اوست و در پارت
بو کالت پادشاه می نشیند و کسی را بطای خدمت کسی را بطای خطاب و کسی را بطای منصب

کسی البطای خود برت گستر ایستای مال شریک رای خود میکنند چون اجزای امور در بایزلیست
 مشروط بر کثرت قاعلمان بر مانع نیست بدین حیل خود را از شر بدعیان خود یعنی وزیران بهر چه در
 منصب از افراد بایزلیست که متوسل وزیر امید و انهم منصبند محافظت بینماید چون پادشاه امر
 بغیر فتوای بایزلیست اقدام کار نمی سازند بر حکام پادشاهی نیز که مخالف رای او بخند از بهانه
 عدم رضای بایزلیست غلبه نماید و عزال منصب امر این بر بدین بهانه تواند حکیم الهند و حقیقت پادشاه
 مستقل وزیر بایزلیست است دوم وزیر یک سو الحجاب یحیان و امور خارج انگلستان از ملکهای هم
 باد تعلق دارد در این وزیر کمتر از وزیر خزانه و بزرگتر از دیگر است و پنج وزیر دیگر هر روز بخدمت
 پادشاه حاضر شده عرض امور متعلقه خود مینمایند و حکام بدستخواب رسانیده وقت کارهای آید
 بمشورت پادشاه درست کرده بوزیر خزانه میدهند که در مجلس بایزلیست برده بعد مطارحه نصرت
 حاصل نماید و دیگر وزیر عدالت و وزیر شریعت اگر چه در ظاهر مرتبه زیاده از دیگر وزیرانند لیکن
 در امور ملکی دخل نمیدهند طریق استرضای دیوان خاص و شکی که کار عمده و کلان
 در پیش آید جمله میران در دیار خود جمع شوند و در باب نیکی و بدی کار مذکور باب یکدیگر مباحثه می کنند
 و هر چه در دل هر کسی می آید میگوید و یک امیر برای این کار مقرر است که با هر یک امیر می پرسد
 که تو ازین کار رضی هستی یا نه اگر رضی است میگوید که رضی هستم و اگر رضی نیست میگوید که
 رضی نیستم و امیر پرسنده نام هر یک امیر جدا جدا در کتابی با جواب می نویسد و چون از پرسیدن
 و نوشتن فارغ شده آن کتاب امی بیند اگر نامه های امیران رضی شده زیاده از امرای ناراضی شده
 در کتاب می نیاید انکار در آن مجلس حکم اجرا دارد پس پنج امیر معظم برای این کار مقرر اند که
 مخصوص پادشاه رفته عرض میدارند که برای اجرای فلان کار مجلس امیران رضی گشت جمعه
 سوم که هفت بار کلی در امور پادشاهی میدارد بایزلیست است که بفارسی عمده الرعایا و مجلس
 رعایا گویند مجلس عمده الرعایا که انگلش بایزلیست گویند عبارت است از ششصد
 و پنجاه و هشت و کلای متین عقل صاحب بیر که رعایای هر یک شهر از طایفه کیبار در هر هفت سال
 از طرف خود برای شستن درین مجلس و نگاه داشتن آبروی سلطنت خود بیکدیگر تفصیل از مجلس
 چهارصد و هفتاد و دو کیل و از بایزلیست و چهار و از شکا کث چهل و پنج و از زیر لند یکصد و کیل

و طریق صلاح رسیدن رضا گرفتن در مجلس عمدة الرعا یا بر همان پنج است که در مجلس امیران معظم
 مذکور شد با محله و کلامی مذکور وقت ماه رنمازلتشت بنویس که سگانی رسیدن اینها به است بجمع شده
 نقشه خرج سال نه بوسطه و زرا درست شده می بیند اگر پسند عقل است بر همان وضع والا بعد
 اصلاح مساوی برگردن رعایای اندازند صلح و جنگ جمله کارهای جدید مهتوف بر پسند مصلحت
 همین فرقه است هر چه در ظاهر پادشاه و امرا و سایر عظامای انگلش طریق آبادی ملک و نیکو باشند
 رسد باز ملت طایفه نمایند اگر باز ملت پسند کرد در از اخراجات بر ذمه خود میگرداند بعد از آن وقت
 پادشاه و امرا در آن کار است و بوسطه نشان تمام شود و خرج اگر رضوی باشد در مال جیب آیند
 بجا کنند و قتی که کارهای عمده قدس نیست در از زانی ترحم و شایا و قانوقهای جزوی که خوب
 خواهد عام است سخن گویند جمله قوانین ریاست ملک و شکر و تجارت و عدالت ساخته باز ملت
 است حتی که مدد و گنجه کاران نیز ساخته باز ملت است و تعلق بشعبیت ندارد و مجلس
 باز ملت بوزیری تعلق دارد که او را وزیر اعظم و وزیر خزانة گویند و ذکرش گذشت و که
 او را بر کثران کمپنی کمپنی جماعتی کثیر از تجار سکنان انگلند هستند که در آغاز کار هر یک از
 زرخور در بسیار چند کس از قوم خود برای تجارت بند داده از پادشاه انگریز فرمان گرفتند که سوا
 ما و دیگر انگریز تجارت بند و ستان کنند و برای حصول همین فرمان چند لک روپیة سالانه پادشاه
 انگریز را میدهند و نیز اجازت یافتند که در بند و ستان هر جا که توانند قلعجات سازند و سپاه
 حفاظت نگاه دارند و هر قدر که ملک هند از جنگ صلح بدست آید موقوف آن خراج بخزانة پادشاه
 رسانند پس در غنائم فتوحات و محاصل ملک هند نیز که با اتفاق رود او همه شریک شدند چون
 بعضی از شهر کا حصه خود بدیکری میفرودشند و برخی بی که دشمن وارث می آیند و از سایر
 تصاریف نهان تغییر و تبدیل را در ضلع کمپنی اکثر و میدهند و جماعت نو بروی کار می آیند اما
 در حال آن چند کس مختار کار که در زگران عبارت از ایشان و عدد آنهاست و چهار است نقد
 تغییر یکبارگی رو میدهند و از نسبت چهار عدد کم نمی شود و مدت عمر آن کار بر در گذر نماید و بی
 و انبیاات قصوری عظیم عزل نکرد و بعد مرگ و تشخیص از جماعت کمپنی بشورای دیگران قرار می
 بنا برین کمپنی میسنجند جماعت را بجز یافتن حصه منفعت که بعض وقت فصل سالیانه پیشکش

پادشاه بعد از کثرت انداختن پند موقوف میشود و مشورت تعین دوازده نفر مدخلی در کار نیست بلکه اکثری
 از آنها آنقدر فرومایه اند که بلاقات نواب خویش یعنی دوازده نفر را رسیدن نمی بینند از جمله این بست
 و چهار یکی را چهره بین نیست کسی نشین گویند این چهره بین مدت یکسال رئیس بست و دیگر
 مدار کار با تا آخر کار سال بزمه است دیگران را بجز مشورت دادن دخلی نه آغاز سال به نوم
 به شیرینی مشورت بست چهار بر دیگر می قرار می یابد بیشتری ازین بست و چهار بسبب عدم
 قابلیت تمام عمر آن منصب نرسیده اند و بعضی بسبب کثرت لیاقت شش هفت و نهم بر آن
 کار پرداخته و یکده و کس چنان هستند که تا چهار پنج سال متواتر آن کار بر ایشان قرار یافته بلکه
 حاضرین بست چهار بر روز غیر یکشنبه در اندیشه بنوشت که خارتی عالی تا بهانه مخصوص این
 دوازده نفر در دفاتر ایشان و محافظت احوال تجارت در شهر بطی ساخته شده و دایره دیوار بر
 آن بقدر یک سایل است جمع آیند و در سده انجام حواج نائبان خویش یعنی گوزران هند غور
 و در کارهای ایشان رای زده امری قرار دهند روز دیگران امر حضور لازمی که از طرف پادشاه
 بر ایشان حاکم است ظاهر کرده اجازت اجرای آن خواهند اگر او همضا گردان امر جاری می شود
 و الا موقوف ماند چون دوازده نفر آن همه از جنس تجار و رعایای انگلستانند و قمع و عظمت ایشان
 و نظر آن لارده که از امرای پادشاهی است نیست بنابراین مدار کارهای هند به بردست است
 و این امر بعد چند سال بعد و ضوح مقایع نائبان کپینی در هند بقرض نفسانی و خوف بدنام
 کردن ایشان قوم انگلش را در ولایات اطراف تجوید یوان عام و حکم پادشاه معین شده
 مع هذا نائبان کپینی بقوت اهل کاری و بیانه عدم فرصت در طلب نصرت بر کارهای مخالف
 پسند باز لمینط اقدام می نمایند چون خبر در گذشتن پیرس انگار بیخ می کنند و شعوری در آن
 کرده کاهی رد میکنند باب چهارم در بیان افریقه متضمن بهشت فصل
فصل اول در بیان افریقه افریقه از کلان حصه های عالم است شمالی افریقه
 نوزد و شرقی ایشیه عربی اقیانوس و جنوبی بحر هند و افریقه از شرق تا غرب دو کار
 و یکصد کرده است و از جنوبی شمال و دهن در پنجاه کرده و اکثر مواضع افریقه قریب و زیر
 رسنه است از نخیبت آنقدر گرمی باشد که بر دشت نتوان کرد زمین سو اهل و اطراف هنر

سیر حاصل از رز خیر است و سیو دای اینجاهاست خوب لذت پیدا می شود و با ماست نجیب و غریب
 و در افریقه چند صحرای کثافت است که آب بطلق ندارد در کیستان با فراط است اگر هوای تند و زرد قافلهها
 در یک پنهان شوند از آنجه طول یک صحرای بزرگ و چهار صد و پنجاه میل است و عرض چهار صد میل
 باشند کان افریقه حبشی و ثب پرست اند و با مردمان متصل بحیره روم و بحیره قلمزم صلا مناسبتی
 ندارند آنکس که بپسند کان هر دو بحیره مردم عرب فارس و شام هستند که در آنجا آمده آباد شده اند
 دریا های افریقه یکی نیل است که در شمال افریقه واقع و از جبال قمر برآمده و تا دوی هزار میل در قلمزم
 جاری شده و بحیره روم پیوسته است و از سیلانی و طغیان نیل در اراضی شیب کشتکاری زیاده
 میشود و دیگر که در وسط افریقه جاری است و باقی دریا های افریقه سنکال و آرنج و کانسیبه
 و ریز و عظیم جبال اطلس و جبل قیاقوس است که آنرا حامل لادن میگویند سلسله این کوه محاذ
 بحیره روم واقع است دیگر جبل قمر که سلسله آن از بحر قیاقوس تا خلیج عرب موازی است و در جنوب
 مغرب افریقه کپت و زید یعنی سر سبز واقع و جنوب کپت که بپسین خوب امید و شرفین است
 و این هر سه کپب در افریقه بسیار شهر دارند و جناس آن افریقه قابل تجارت طلا و صمغ و زعفران
 و جرمها و غلام و کثیر جانب شمال افریقه بزرگ متصل بحیره قلمزم است و مصر و قلمزم و بحیره و جنوب
 آن کپب نین و مغربش ساحل گیشینه و در وسط و شرق و غرب سکن حبشیلن است که فرقه های
 ایشان جدا جدا هستند از آنجه بعضی مثل حیوان مطلق اند از تادیب تعلیم صلا بهره ندارند و بعضی کم
 و بیش طریق حکومت و پشها پیدا اند و از نبودن خلیج و دریا که قابل آمد و رفت و باعث آسانی
 صحرای حلال وسط افریقه دریافت نشد بعض مسافران زحمت کش برای انکشاف حال افریقه
 رفته بودند مگر از مخالفت آب هوای گرم آنجا و یاز دست مردم و حشمتی صفت آنکس زنده نبرفتند
 سال از ایشان حال آنجا معلوم شدی و جانب شرقی و غربی و جنوبی از سواحل افریقه و عمل پادشاه
 آنکس که در آنجا است و حاجا کو شیهای تجارت میدارند کما یوضح فی النقشه الافریقیه **فصل**
 دوم در بیان یمن و لایحه است در غایت نزاهت در جنوب غرب واقع بقفس فی ارض
 یمن بود که از نهایت حسن و جمال و اخضر و شایمان آباد شاه سیستان در آنجا خود آوردند و کلان ترین
 شهرهای یمن منتهای است که بحسب لطافت آب هوای آنست آباد می آید و از آنست کوه و صحرای

از مسیح شهرهای یمن است بزرگ و طاقتوا واقع شده البته در سالهای اخیر بواسطه دو وزیر فساد و دروغ
دودمانستان میشود و اشجار و نباتات در سالها دو بار میوه و گل میدهد و مانند سرت یمن که از آن
خوب باو بندری نیست بکاروران نام ولایتی است از یمن در رخیرو آبادان عقیق و زجاج و مسکین
بسیار شهر است بجز بلبه است از مضافات یمن در میان عمان و عدن در آن ناحیه شش
بسیار است و آن جانور است مثل نصف بدن انسان در طول که یک دست و یک پا و یک چشم دارد
دوست او بر سینه بود و پیران تازی تکلم کند او را صد کرده میخورند از شخصی نقل است که گفت غلامم
از صحرائی بخرشناسی زنده آورد چون مرادید گریست و گفت بجا که ما را فریاد درس غلامم گفتم که او را
بکار غلامم گفت بسلام او فریفته شود قبول نگردم او را را که دم آن بیک باز پیش من چون باو گریه
فصل سوم در بیان ملک بزرگتر بر بر طایفه است و سبع شمال افریقه بر جنوب بحیره روم
واقع و سواي ملک مصر تمام حاشیه غربی شمالی افریقه در بر داخل است و ملک مصر محده حاشیه شرقی
شمالی افریقه است و در زمانه قدیم بزرگوار کاه سلطنت استقل بعد از آن بر بر یکی صو بیجات متبر و دم
شده بعد مغلوب شدن فرقه داندال وحشی صفت که دید اکنون در حکومت مسلمان است و بر سرش
صوبه کلان دارد اول هر اکو طوش دصد و پنجاه کرده عرضش دصد و چهل کرده نام دار السلطنت
نیز هر اکو است پادشاه و مردم آنجا مسلمان هستند دوم فاش طوش دصد و پنجاه کرده عرضش یکصد
و پنجاه کرده بنام دار السلطنت خود مشهور پادشاه و مردم آنجا نیز مسلمان هستند سوم طوش
طوش یکصد و ده کرده عرضش هشتاد و پنج کرده دار السلطنتش نیز طوش نام دارد پادشاه و مردم
آنجا مسلمان چهارم طوشی که در فارسی طرابلس گویند طوش صد و پنجاه کرده عرضش یکصد
و بیست کرده بنام دار السلطنت مشهور پادشاه و مردم آنجا مسلمان پنجم طوش دصد و ده کرده
عرضش یکصد و پنجاه کرده دار السلطنتش طوشی است شهر است بزرگ پادشاه و مردم آنجا مسلمان
الجزیره طوش دصد و چهل کرده عرضش یکصد و پنجاه کرده پایه تخت نیز طوش نام دارد
پادشاه و مردم آنجا مسلمان هستند هر شش صوبه بر بر شرقی احمد و دو با هم متصل است و لیکن
پادشاه هر صوبه جداست و حکومت پادشاهان صو بیجات بزرگتر بر یک طریق است یعنی پادشاه هر صوبه
کلی دارد و حکمش منزله قانون است و اهل بر بر نهایت غضبناک و قوی است و در نر بلا و جاهل

در بی اعتماد و سنگداری می کشند علی الخصوص می کشند کان البحرین بسیار ظالمانه در شتهای طیار ساخته
 بر بیاضات عیسایان است برده مردان در تنگ و گرفتاری می سازند بعضی اخواجه سر کرده را حل
 محلات شاهی نمایند و از بعضی محرمین شایسته گیرند و ناموس آن بیچاره را را میگیرند و بارها با سلاطین ملک
 از چنین حرکات ناشایسته کرده اند پادشاه البحرین را انهمانیه مدتها بکشند کان البحرین
 ازین قیدی امارت بیکین مردم البحرین تا یک روز سلل از بحر کت باز مانده باز چنین شیوه قدری
 آتشبار کردند اجناس بزرگ قابل تجارت ضعیف و بادم و صابرونک است اهل یربند مذهب محمدی
 میدارند یک گروه و نو دلک کشند **فصل چهارم در بیان ملک مصر طویش** سه
 گروه عرضش یکصد و بیست و پنج گروه شمال و جنوب دریای نیل آبادان و گردش جبال واقع
 و ملک مصر این شهر است که در زمان پیشین آنرا مبدای علوم و هنر باید کشند شهر قدیم و عمارت
 و تصویر و یکای مصر که تا حال باقی است بینه از مشاهد صفای و اندازه آنها تخریب می شود
 منقسم است در سه حصه کلان یکی را مصر بزرگ دوم را مصریت سوم را مصر اوسط گویند مصر بزرگ
 جنوب واقع و مصریت بطرف شمال و اوسط در میان هر دو کلان شهرهای مصر گردانده اند و کشند و درین
 و روزنه و دنیا طوای مصر بسیار گرم است و انکوار و زمینش بسیار زرخیز زیرا که طغیان نیل هر سال
 باعث سیرابی و سرسبزی آنجا میگردد و باران در مصر نمی بارد و اگر در سالی بار دقت افتد زیرا که
 جنوب از تری زمین که از طغیان نیل میشود رطوبت حاصل کرده و اگر باران بر افتد رطوبت
 دو چند شود و خوب فاسد گردد و اجناس مصر قابل تجارت برنج و قهوه و غلام و کنیز در کتب قدیم است
 که درخت بلسان فقط در موضعی از مصر میشود و اکنون ناپید است و از ثقیات سمیع شد که در خارج
 از مضافات بکالهدرم کوهی روغن بلسان درنی کرده برای فروخت می آرند و گویند که روغن
 بلسان است شاید آن درخت در آن نواح پیدا بشود و در مصر اکثر مسلمان هستند و بعضی عیسایی
 مذہب کثیریست تجارت میدارند و از طرف پادشاه روم حاکی در مصر بمیان آنرا پاشا گویند
 چند خزان و جابل و چرکین و کاذب و از تمام صفات انسانی دور هستند و زبان مصر در
 عربی و درستی قامت و خوبی چشم و آن واداد حسن شکل سر آمد نشوان روزگار می کشند
 و در مرغ مصر اول عهد فراغت و دوم تسلط تحت نصر سوم غلبه فارسیان چهارم شیوع حکمت

یونان پنجم دست بردر بسیار ششم فتح مسلمانان **فصل پنجم در بیان اک کوبه و کینه**
 و کینه که حبش عبارت از آنهاست کوبه کیست سیح و میر و بر جینه و انج
 هوایش در غایت گرمی است آنجا طایفه بسیار از خاک حاصل میشود و ابق و از ملکش بقله و دکن
 سمارت اهل کوبه چند فرقه اند و دین عیسوی دارند بسیار نیکسان نشان جنگ نمی باشد ملک
 بسیار بد و خراب است و بهشتندگان بسنگدل و غایب از مثل حیوانات هستند بسیار از ملک کینه
 و کینه ملکی است کلان و قدیم متصل به قلمر کوبه ملک کوبه واقع نام دارد اسطانتش گفته اند
 بهشتندگان آنجا دین عیسوی قبول کرده بودند مگر بالفعل از حکام نجیل دور افتاده اند و اهل کینه
 جاهل و سیه و وحشی هستند در میان ایشان دستور کرده است که بر دزد عوت باید که بکشد
 خام بخورند و در سفر بوقت شدت جوع گوشت جانور زنده بخورند بر زخم مرهم نباده جانور محرم
 را میدهند و میسان ایشان در شکار معروف می باشند زیرا که در آنجا در آن ملک بسیار عیب و عیبت
 و زبان اهل کینه مخلوط عربی است با دشواری آنجا فسخی است مگر از اختلاف شریعت سرزبان
بیان ملک کینه کینه ملکی است غربی از فرقیه ساحل بحر اوقیانوس جائیکه بحر مذکور طرف
 غربی میل کرده واقع است طولش نهصد کرده عرضش یکصد و سی کرده و مردم آنجا بت پرست
 این ملک زبرده فروشی بسیار مشهور است برای باز داشتن بشتندگان این ملک را ازین که حرام
 و نیز برای تعلیم و تربیت ایشان انگریزان و اهل مرکه در کینه دوشهر آباد کرده اند نام شهر نگر
 سیر الیون و نام شهر امریکه کینه است **فصل ششم در بیان ملک کفاریه** ملکی است
 بهارش بی همتا طولش صد و نود کرده عرضش صد و سی کرده آنجا ملک الطوف است
 حکام مردم آنجا بت پرست هستند سابق در تصرف باشند نیز بود اکنون در عمل انگریز است و در آبادی
 و زراعت و لطافت آب و هوا بر تمام ملکهای از فرقیه ترجیح میدارند و از حکومت آنجا ریه کینه است
 که رئیس المبارک نیز گویند و کینه در ملکها بسیار اند و کینه امید در انتهای جنوب نقیه واقع است
 آنرا قوم کوچ که باشند کان بر کمال اند آباد کرده بودند اکنون در عمل شاه انگلند است و در
 مرقوم است که این کینه را از پنج کینه امید گویند که سابق پادشاه بر کمال چهاری جانب افریه
 بون شفتهای بسیار هر گاه که چهار نژاد کینه رسید آب هوای آنجا دافرو بود و لهذا در میان چهار

عرصه بسیار در میان بودند و فلانی باب و شدت هوا دیده چهار بر گردیدند بر گاه که چهار دور تر
 از تجارت کشته در تاج که آب انر بود و نظر آمد که پستان چهار هر چند خواست که روی چهار بر گردید
 جانب کشت و دلیکن مرد و بهر ای او قبول نکردند تا چارنا امید شده جانب پتر گال مردان شد
 و نام آن کشت نا امید نهاد هر که و نه با دشتا پتر گال رسید حال پریشانها و بنظر آمدن کیست
 سال که و با دشتا آمدن پستان مردمان به پستان خیریت و بیست آمدن راه کیست خوشن کشته نام
 آن کشت یکپ امید نهاد تا حال همین نام خنجر دارد و ولعم کلان شهر کشت امید کتون است شده
 آن بست هزار اند و از پند روزا کر نران در شمال کشت کتون غمهر که جدید آباد کرده اند و با هوا
 این بسیار موافق است مرکزینش از بخودن در یاد و نهر زرخیز نیست شراب بخا بهمه پیشد و نباتات
 عجیب غریب بسیار طالب معناتی که در سینه مکنز او و صد و نیزه جبری در کشت کتون فتنه بود
 حال ایجاد در طالبی می نویسد بیان خوبی بهار کشت بود و گلاب بسیار است خود و در روز
 میشود و در بسیار بزرگ عید هر کس چند نیمه بنظر در آید یکی قسم مشهور که فتنه اش که عید دوم بجای
 در دهم سفید سوم بجای سفید هم در چهارم تمام سرج عتباتی خیم کاسه شش نفش که شش هلا فتنه
 بونه کرکس در هر کلی آنقدر بالیده میشود که در بعضی صد شاخ و بیشتر بر آید و بر شاخ گل توده توده
 میباشد نوعی از گل در ایجادیده که اصل آن چون کرکس بسیار است و برک شبیه برک آن و از شاخ
 گل بر آرد و ساده و هزاره و چند رنگ می باشد لیکن در بون و لطافت و حسن و جمال بسیار عمده تر و بهتر
 از کرکس و نبات مطبوع و ولید تر است و گلکش آنرا بسیار است خوانند در بره و رنگ غرت و قیمت دارد
 نوعی از گل که ایشان بر اوف لاله خوانند ساده و هزاره و چند رنگ یک سرج و نفش و گلابی
 و زرد و سفید و نیم رنگ و سبز رنگ و بعضی ^{نظا} لوان و دیگر کلی بسیار نازک شبیه میانس و در بعضی
 بسیار طالع تر از آن دیده شده که قابل تعریف است و حال آنکه یک کپا پی است که در صغاری آن ملک
 خود رود و بونو پیدا میشود و بفتنه نیز بسیار خود رود درختی موزون در چگل آن ملک بنظر رسید
 که بسبب قامت و غایت خلقت در پستانها نشانند برک آن شبیه برک و نیزه تر و
 رنگ تر از آنست هر دو طرف برک چون اطلس سفید و محل است و فیکه پرتو آفتاب بر آن افتد
 تمام حالت با شاخ و برک معنوع از شبنم و نقره تاب معلوم خود از نچیت اهل فرنگ او را

سنگویشی یعنی درخت، لقمه گویند باجمله شرح قوت صناعی این سزمین زیاده از حوصله این مختصر است که گرایش گرم و نه سرماش سرد و کوشه اش توده ریجن دور و درین چشمة که از درخت کافور کوه آب آن تراوش کند جاریست در عمر خود بهتر از آن آب بخوردن نماند گویند در تابستان سردی از زمستان میشود و گوشت آن ملک ز گا و گوسفند و دنبه و ارسلان و گوسفند دیده شد که از گرانی عزاوه زیر دنبه و شش کفر شصت سیر گوشت دارد از غایت چربی در کوشه آنجا روغن انداخته و انواع ماهی بسیار خوش مزه میشود از قسام میوه هم و کلابی بسیار بالیده و سیب و کشمش و نارنگ و آبدار بزمه و شیرینی کونک و بادام و گردوی تازه و انگور که از آبی نگا بهر تپه بودند بخوردن نمیکفتند که در تابستان خربزه و تربوز و هر میوه گرم سیر و دسیر میشود و انگور قسم اعلی آنقدر و خور دارد که از هر عدت در مرغ یا کارند و شراب آنرا به تمام فرنگ برند چند فرسخی پرب موضع است موسوم به کشتی انگور آنجا بسیار شیرین و شراب آن قوی تر و شیرین تر از شرابها میباشد در تمام فرنگ نامدار و قیمتی است سبزها چند قسم کلام زردک و شلغم بسیار بالیده و درین نه چای آن برغبت خورده شود و بخوردن آمده لیکن کندم و برج خوب لیست مسکه تازه با شکل تمام بدست بزرگ می آید و مرغ کشیا بسیار گرانست چنانچه تخم مرغ نیست عدد دیگر و پیه و نان یک سیری یک و پیه چهار عدد و گوشت فی و پیه دو نیم سیر و شتر مرغ درین نواح بسیار دیده شد

فصل ششم در بیان ملکهای غیر شهر و افریقیه ملا و انجریه طوش کهنار و دوصد و پنجاه کرده و عرضش یکصد و بیست و پنج کرده پای تخت آن ملک شهر دار است و پادشاه و مردم آن ملک همه بت پرست هستند ملک از راه طوش کهنار و دوصد کرده و عرضش سه صد و سی کرده پای تختش کلسی است پادشاه و مردم آنجا بت پرستند ملک از راه طوش کهنار و دوصد و پنجاه کرده نام پای تختش کلسی است پادشاه و مردم آنجا بت پرستند چهار صد و بیست کرده پای تختش کلسی نام دارد پادشاه و مردم آنجا بت پرستند از ملک طوش بختصد کرده و عرضش یکصد و هفتاد کرده نام پای تختش کلسی است پادشاه و مردم آنجا بت پرستند ملک مشو ما ثیا شمال و شرق کفاریه واقع است و پادشاه و مردم آنجا بت پرستند و سی کرده نام پای تختش نیز مشو ما ثیا است پادشاه و مردم آنجا بت پرستند و پادشاه و مردم آنجا بت پرستند و پادشاه و مردم آنجا بت پرستند

و پنجاه کرده عرضش صد و سی کرده پادشاه و مردم آنجا بت پرست اند ملک سفلی طوش و ده
ذره پهل کرده و ده سه کیلید و پنجاه کرده بت بنام پای تخت خود مشهور پادشاه و مردم آنجا بت
ملک طراد نا طال طوش سه صد کرده عرضش کمیده و هفتاد کرده اکثر جا ریکستان است
و کمتر آباد پادشاه و مردم آنجا بت پرست اند دیگر اهالی کلان ملکهای افریقه نیست سنگال فران
آنا کا مینگو رانگو و انگوله نا نا بان بنگوله سانی موزمبیق و مومبی ادرل آنجان دارو
نخی خاند که از نودون دریای قابل سفر و مخالفت آب و هوا و حاصل شدن ریکستان با سی
طویل و عریض می آید حال اکثر جای افریقه چنان که باید دریافت نشد **فصل هفتم**
در بیان جزائر افریقه کلان جزائر افریقه مذکور گشت و در پیش و بقرین که در
بحر هند واقع است و مدینه و گری عینی جزائر خالدهات و زورنس و سطل بلینه مذکور
بسیار کلان از ریزه است در قی افریقه واقع و از گرمی هوا باشند کان آنجا سیاه فام
باشند و سابق جاهل مطلق بودند مگر با تمایل از ترغیب تعلیم پادریان اکثر پادشاه آنجا در
تربیت و تعلیم رعایا بسیار سعی مینماید و پادشاه آنجا دین محمدی دارد جزیره مارش
و بون بون بسیار از ریزه آبادان و کلان تجارت گاه اند جزیره موریشس در عمل مکرر است
و بوربون در حکومت فرانس جزیره گری هفت جزائر است آنرا جزائر خالدهات میگویند
در بحر اوقیانوس غربی واقع در عمل پادشاه اسپین در آن جزائر غله و شراب میو جات
ما فراطبیه میشود قسمی از قبیل آنجا است که بسیار مشهور و نهایت خوش آواز است و در جزیره
شریف از جمله هفت جزائر که می آتش نشان آنقدر بلند است که از فاصله هشتاد و یک مایل
می آید جزائر آنرا در فرانس در شمارند و در عمل جزیرت زمین آنها بسیار سیر حاصل هوا
خوشگوار و جزیره مدینه در عمل جزیرت است و هوا خوشگوار دارد و شراب مجانم است
باطراف عالمی بر بند سطل بلینه اگر چه خرد است و درش فقط بت و پنج کرده لیکن بسیار
در راه چهارات کلکته و لندن بوقت آمد رفت در همین جزیره لنکر میگیرند و بونو و پوت
سای فرانس و روس و جرمن و اکثر ملکهای فنیک گرفته بود اگر زبان او را شکستند او را
این جزیره محبوبس که در مدینه و پادریان جزیره خوب پیدا میشود و دیگر ماکولات از مشهور

می آرند باب چهارم در بیان اشطال اشیاء من برد و فصل اول
 در احوال اشطال اشیاء من برد و فصل اول
 اشیاء من برد و فصل اول
 است لهذا آنرا اهل جغرافیا بر سوم نیز گفته اند و جزیره نوک چینی به بنب شمال و نوک تیشند
 طرف غرب نوک مالند و واقع اند و این دو جزایر نیز بسیار کلاهیچ هستند باشند و اشیاء من برد و فصل اول
 و ... م خوار اند و از وحشی مزاجی حال ایشان دریافت نشود زیرا که مثل وحشیان از مردم بیخبر
 گر نرزان میباشند ناخدا یا ای که قرب بساکن اما کن ایشان نگذرد و بدینجه تحقیق و ملاش ظاهر
 شد که این نرم زیاده از دست نزار میسند و حال انتظام و سیاست ایشان تا حال معلوم نشده
 اگر نرزان در نوک مالند شهر آباد کرده اند و محوسان جرم سنگین را در آن شهر بایستند و از
 ایشان مشقهای صفائی صحرا آبادی از راعت میگیرند درین باب از ترقی آبادی و بعد از این حاصل
 اکثر اهل حرفه و تجارت پیشه نیز در آنجا رفته آبادی شوند زمین اشطال بسیار از زرخیز است و آب و زمین
 و خوشکوار و آب هوای آن بکند مشابهت میدارد و از اشیاء و سپان و موشی مثل آن بکند پدید آید
 و کیفیت حاصل اشطال اشیاء من برد و فصل اول
 که در اقالیم دیگر نیستند در آنجا است از آنجمله جانور است که اهل اشطال اشیاء من برد و فصل اول
 صورت مثل گلهای دارد و قدش از قد آدمی زیاده و بالای شکمش انبانی از پوست میباشد که چنانچه
 وقت خوف کریمه در همان انبان پنهان می شوند و جانوری دیگر است که چهار پا دارد و رویش مثل
 روی بطمی باشد حکیم الهند گوید که در کتب قدما نوشته است که در بحر هند بعض جزایر اند که بمشندگان
 آنجا شکل اسپ دارند و از مردم میگزینند احتمال که عبارت از جانور قسم اول است و نیز قوم است که در
 بعض جزایر قومی اند که چهار پا و پر می دارند کاهای بد و پامیر و ندهای چهار پا و کاهای می پرند شاید که عیاش
 که جانور قسم دوم است حکیم الهند تقریباً حیوانات و انتهای غریب الخلق است که در کتب بحاث الخفا
 که در جم بسیار شتهار و نزد علمای اسلامی هند و فارس بنیاید اعتبار دارد می نویسد بمشندگان
 ظاهری بر قدرت صانع مطلق طلای حاصل نمایند و نزد حکمای الهی انسان جامع اکثر صفات
 صغیری است و از جمله مخلوقات کلامی تراست و اگر چه نسبت ذات الهی نبردترین درجه افتاد اهل

راهی دارد که متصل ذات خالق شود فصل دوم در بیان اعمم مجیبه منها اتمه در
 شمال و مشرق که از آنجا جوج و ماجوج کوبیده شمار ایشان از حد برید نیست بالای ایشان برابر نصف
 قامت مردان بود و آنجا اندوختگی با سپند سابق در مکنه های مردمان آن روزی و ظلم و خرابی بسیار
 کردند پس کنند و در قرن سدی این را کردند و ایشان از آمدن باز داشت منها اتمه در نهایت مشرق
 و ایشان آگوش چون نیل باشد یک گوشش آغوشش زنده و بر آن خسبند و دیگری را بحاف سلاطین
 چنانکه نظامی بیان این کرده در سنگینه کرده است منها اتمه نزد سده سکنه روسک ایشان
 در کوه است قد هر یکی از ایشان پنج شبر بود و در ایشان عریض بود و جل ایشان سیاه و بر آن سیاه
 نقط سفید و زرد و خوی ایشان بسام ماند و از مردم متوحش باشند و در آنجا درخت بسیار بود و درخت
 روند تا زنده و میوه باشند و یکم الهند گوید اغلب که باشند کان لثا طبع هستند که ذکرش در فنگ گذشت
 منها اتمه در جزیره زانج که در بحر چین قصای بلاد هستند و نهایت از رخیز و لقب ملک آنجا
 مہراج میباشد و باشند کان آنجا بر شکل انسان هستند و کلام ایشان از نهایت سرعت فهم می شود
 و ماکول و مشروب ایشان مثل ماکول و شرب می است و لون ایشان سپید و سیاه و سبز بود و
 ایشان را جناح بود و بدان می پرند و گاهی بدو پای میروند و گاهی بچهار پا و آنجا نوعی است از طوطی که سبز
 و سرخ و سفید و زرد میباشد و هر چه شنود باز کرده اند و مرغی دیگر است که آنرا حواری گویند و زرد
 و سیاه بال سفید شکم و سرخ پا صبح تر از طوطی است و درخت کان نور آنجا بسیار باشد حکیم الهند گوید
 که جزیره زانج در کتب بسیار نام دارد و اکثر احوالش نوشته است لهذا در حقیقت که اسم جزیره باشد
 منها اتمه در جزیره قصر که در بحر هند است درین جزیره قصری است سپید که از در ظاهر می شود
 اصحاب اکب چون آنرا بینند دشمنان زیرا که دلیل سلامت بود و در چهار ذوالقرنین است
 که درین جزیره رسید آنجا قومی دیدن ایشان همچون آدمی و سر ایشان همچو سر گان و قصری
 دید چون نورس انبغ از بلور صاف تر از انبغ از آنجا بیرون می آمدند درین جزیره درخت های بسیار
 بود و خوردن آنرا حیوانی باشد آنرا نیز خوردن ایشان را سنگار میگویند منها اتمه
 ت آدمی باشند و صورت ایشان در غایت خوبی باشد در بدن ایشان استخوان نبود و چون
 بر زمین میروند و ایشان را دوال پای گویند اگر کسی را پسینند پیشانی و آینه نشیند و ناگاه

برگردان او چند و پایهای برگردان او نبندد و اگر بکس خواهد که از گردان خود مینزد روی او را سحر کنند
 و فخر بیکدیگر کنند چنانکه آدمی با دایه منهای امته سرهای ایشان سر مردم است و ابدان ایشان ابدان
 حیات منهای امته در جزیره جاوه که در بحر هند است بالون اشقر و ابدان ایشان را سر نو و روی
 و دهن و چشم ایشان بر سینه بود حکیم الهند گوید که در بحر هند است در علی نگر زیست اس قوم عجیبند
 و انگریزان جابه را جاوه گویند چنانکه بالهیب را مالدیو و جزیره جاوه بسیار کتان است و خناسم
 آجواب بسیار پیدا شود خصوصاً قفل سیاه و کبابه اکثر مالش در ابدای و صاف که در بیان حال
 قتلگان که بر چین دست یافت نوشته است منهای امته آخری روی ایشان چون روی انسان
 و بدن ایشان چون بدن کشف و سری دراز دارند منهای امته که ایشان را شناس می گویند
 مثل آدمی بود که او را از فوق پاش مستگاه بد و پاره کنند یک نیمه سرد دارد و یک نیمه روی و یک چشم
 و یک دست و یک پای چندی تنی اندید و آنرا در بعض جزایر چین و اطراف مین ببیند و مایه
 باشد و در حدائق الاقالیم است که شکم زبان تازی هستند چنانکه در بیان مین در باب فریفته
 حکایت او گویند که یکی را درین گرفتند و دستند تا بخورند یکی از صیادان گفت که این سگ
 فریفته شناس دیگر بردختی بود گفت او پیوسته چیزی نمی خورد و آنرا نیز از درخت زیر آوردند
 و گرفتند صیادی گفت که اگر این سخن کفنی که بقتار نشد می شناسی دیگر بردخت بود گفت مین
 باری سخنی نمی گویم تا که بقتار نشوم و او را نیز گرفتند و فصل سوم در بیان حیوانات عجیب
 منهای ایت در بحر چین آنرا آب شک گویند از آب بیرون میرسد و قتی معلوم بر شکل آب
 باشد و دو ناب دارد مثل ناب فیل و خوک مردم آنرا صید کنند و سر او شک باشد منهای
 در بحر چین رویش شال روی خضر باشد و بر روی فلسی نبود و دمش یک طبقه از لحم و یک طبقه
 از شحم بود و فرجش شال فرج زنان منهای سمکه در بحر چین بمقدار یک گز چون از آب بیرون
 آید سنگ سخت از آن محل سازند منهای ایت در جزیره تبتین از جزائر بحر هند اصفه اللون
 بر شکل فیل بود بر سر او قرنی سیاه و نامش معراج است هر سباع که آنرا ببیند از
 منهای سمکه در بحر هند رویش مثل روی آدمی باشد و بر آن نقطه مای سیاه باقی نماند
 تنهای منهای سمکه طیاره این مای سیاه رنگ باشد و شب زور بایرون می

می برد مثل مرغ و کبک و سحر و در هنگام طلوع آفتاب ریارد و حکیم الهند از مرویان چهار یک از گلکته و نیک
آفرقت میدارند و سیر ایشان بر دریای هند می باشد حال ماهی پرند پرسید گفتند که جنوب خط
استو در بحر مندا این ماهی با فراط است و لحش نهایت لذت می باشد و از برای خود با چهار چهار
صد کز بالامی برد منها سمکه در بحر مندا آب بیرون می آید و کبک خور و دوش از منی و دوش
بر می آید و جای که کبک خور در گز اگر دوشوخته باشد مردمان دهند که آن جایی مرتع آن ماهی است منها
سمکه در بحر قزقم چون آنرا صید کرده بکند از نده خشک شود مثل پنبه باشد و سینه از آن جامه بافته
و جامه ها که از آن ماهی حاصل شود و عزیز و گران بها باشد و آنها را سمکی گویند منها سمکه در بحر
زنج آنرا بال گویند در بلندی و جسامت مثل کوه باشد و در طول چهار صد و پانصد کز کلان تر از جالو
در بحر باشد حکیم الهند گوید اگر نر از آن بال خرد و را صید کرده از روغن حاصل می کنند و در جگر و
انگر نر آن هیس روغن در جراحی می سوزد منها حیوان عجیب در بحر زرم زرد رنگ
می باشد و سری دارد مثل سر خرگوش و پنج عضو مثل بار که بغیر کفچه و دنباله با سه متصل است
بقدر که در بغایت نرم بود و کار و بار و کار که نمی شود و پوست آن از پوست لصل تنگ تر و نرم
چون لحم و نه است حکیم الهند گوید که از قدرت صانع کل بعید نیست که چنین حیوانات آفریده باشد
سابق حکیم الهند که بعضی سخنها خلاف قیاس می شنید باور نمی کرد لیکن از وقتیکه بران سخننها یقین
کلی شد هر چه خلاف قیاس می شنود ظن میکند از قدرت صانع باشد از جمله در فسانه شنیده
که شخصی سفر کرد بجایی رسید که آنجا یک در بر برشش ماه و یک شب نیز بر برشش ماه می شود و مردم
آنجا از قبیل دیو باشند با خود گفت که محض افسانه باشد و قابل اعتبار نیست لیکن هر گاه کتب برین
مطالع کرد یقین شد که زیر قطب شمالی و جنوبی که اقصای زمین است آنجا در تمام سال یک روز
و شب می باشد و مردمان آنجا وحشی صفت هستند چنانکه در خانه ضمن تقسیم ارض عبارت از ظل
مردم است و از آن جمله در روایات می شنید که تحت زمین نیز مردمان آبادان هستند و یقین نمیکرد
لیکن نزدیکی سه صد سال میگذرد که بر چهار سو اکرشته جایی رسیدند که مغرب مشرق و مشرق
مغرب بود و آنجا ملکها و آبادی بسیار یافتند چنانکه میان ملکهای سطح تختانی زمین که معروف به
انوست در مقاله دوم خواهد شد از آن جمله از هندوان می شنید که در قمر و مشتری و در جمله ستاره

مردمان هستند سخن فصد پندار شده اعتبار دیگر لیکن فرنگیان از دورین ساخته خود کوه و دریا و بر
 و آبادی استند یا خصوص قمر عطار و دوزیره و فریتند انشاء الله تعالی حکیم الهی احوال سیارات و
 ثوابت در کتابی که درین فن تالیف خواهد کرد بتوضیح و تفصیل نام خواهد نوشت از انجمله در بعض
 کتب فسانه مطالعه کرد که سیاحی در مشرق روانه شده چه می بیند که دیواری از عرض دوازده دست
 و ارتفاع نه دست و در طول بی نهایت قائم است و اگر کسی بالای دیوار برآمده انظر نگاه بکند
 بناغات و عمارات و انبار و مردمان خوبصورت و دیگر اسباب عیش ویه خود را بر زمین می اندازد
 حکیم الهی از قبیل فسانه می پنداشت لیکن در باقت شد که چینیان دیواری در عرض دوازده دست
 و ارتفاع شانزده دست و در طول اشش صد گز و میان چین که ولایت نهایت آبادی و بنا
 و عمارات میدارد و تا آنکه هم مرست مردم آنجا وحشی صفت هستند بنا کرده اند تا مردمان تا آنجا
 را ویران سازند و علی بنده القیاس و غیره مقاله دوم در بیان محمود بن اصف
 آخر سطح زمین که دنیای نو عبارات از است نامش را امریکه گویند
 مشتمل بر دو باب مخفی مانند که دنیای نو عبارات است از ملکهای اصف و یک سطح زمین که نسبت
 ماسطح تختانی باشد و اطرافش بحر عظم احاطه دارد شمال دنیای نو بحر شمالی و جنوبش بحر هند و قسطن
 قیاقی و خمس غربی و غربیش باسف که بحر الکمال گویند و نااهتان باشند اسکات از تواریخ
 فرنگ ترجمه کرده در کتاب خود می نویسد پیش ازین قریب صد سال فرنگیان از راه آمد و شد
 هندوستان براه دریای عمان که اکنون سلوک است و قف بودند لیکن فرنگیان سوداگران را
 خشکی مابین میکنند و به مصر بر در بای اهر رسیده و از خائف فرنگ همراه آورده تجاران عرب
 که در آنوقت سوداگری هندوستان بدست ایشان بود خرید و فروخت میکردند چنانچه هر سال
 بمای مسین جماع سوداگران فرنگ با تجاران عرب بنا بر آوردن اشیاء که طرفین را مطلوب است
 میشد و از طرف فرنگیان ساکنان دوشهر یکی دینیس دیگر جنوه از شهرهای اطالیه کار
 تجارت در دست خود میداشتند و دیگر کرده فرنگیان را داخل در امر تجارت خصوص هندوستان
 نمی دادند و فیما بین قول قرار می نمودند فرنگیان مذکور مال و اشیای هندوستان که می آوردند
 به قیمت که میخواهند می فروختند و منفعت سه چندان و زیاده بران میکردند و آنوقت یکبار

ابریشم خام هموزن زر بر خشتند سالهای دراز برین منوال گذشته از نجات ایشان بسیار سمول
 و مال دارند و فرنگیان دیگر بر ترقی احوال ایشان حسدی برند و حیرت بخورند تا وقتی که حسب
 اتفاق در سنه یک هزار و چهار صد و هشتاد و سه عیسوی گلشن نصیم کاف تازی و فتح لام و سکون
 میم و فتح بای موحده و سین مهله در آخر باشند و جنوه و خفاف بطایفه که عالم و فاضل بود و از علم
 نجوم و طبیعت و هند و احوال دنیا و فوقی تمام داشتند و ارباب کسی است که بر خواص سنگ متفکر
 و قف کشت قطب نما ساخت و حق آنست که قطب نما شخصی دیگر ساخته و گلشن جیکه این مستفید
 شده و در دریا جهات چار گانه را در روز و رشتن ابر و تاریکی شناسا شده و راه رفتن چنان
 و آنست قیاس کرده که البته راهی باشد که از طرف مغرب بسواری چهار جنوب شده در هیند
 می توان رفت لهذا منصوبات خود را با دلائل قوی بر اثبات دعوی خود بر کاغذی نوشت و بطور
 سرداران جنوه گذر نهاده و درخواست چند چهارم و در خرج برای رفتن خود و هیندستان نمود
 سرداران بی وقوف با فهمیده که از ان امر کاهی قیاس نکرده بودند تصدیق نکرده و درخواست
 بسبکترین جبر و ساختند گلشن بر نادانی قوم تاسف خورد و نزد دیگر سلاطین و نیکو فتن بعضی
 تصدیق نکرده و بعضی از بخل و دوست گلشن پذیرا نکردند و آخر گلشن از سفرهای بسیار و خرج بسیار
 و نذرانم و رفت نزد سلاطین و فرنگ بی زور و پرتیان حال گشته نزد پادشاه اسپین رفته
 هشت سال در خدمتش ماند و زرش که عاقله بود دلائل گلشن فهمیده از شوهر اجازت گرفته
 جوهر خود را فروخته چند چهارم و سپاه بگلشن روان شدند گلشن بتلاش
 هیندستان گلشن با چهارم و در پی مقصود روان شدند بعد چند روز مردمان همراهی
 که کاهی کناره را از نظر گذارسته بودند ناگاه خود را در میان سمندری که زیرش بحراب و بالایش
 سوای آسمان ندیدند و ساحل زمین از ایشان ناپدید گشت و از جهات خبر نداشتند که بکدام
 سمت میرودیم و طوفان باد و تلاطم امواج هویدا می شد بیدل و هر سان گشته با گلشن گفتند
 که ما را باز در ملک نارسائی و الا ترا بدریا خواهیم انداخت گلشن گفت که در مرکبی ترسیم اگر چنین
 کنید کیست که شمارا بوطن شمارساند باید که روزی چند صبر کنید آخر مردمان همراهی اندیشیده
 طوطا و کر با قبول کردند گلشن و نه پیشتر شعله اولی جزو انبیا نامه یافت مردم آنجا سیاه خام

و عمریان بودند کلبیس حیران شد و گفت که این جزیره باهندستان برای آن محنتی کشید
 نسبتی ندارد بعد از آن در جزیره پشپانوله از جزائر غرب الهند که بیانش می آید رسیدند
 بسیار آبادان و زرخیز یافت و شاد گشت و اینست که عنقریب پسندستان خواهم رسید
 و تحائف بخاک گرفته در خدمت پادشاه اسپین آمد و حرام یافت بار دیگر با بغه چهار دیگر و پانصد
 مردم روان شد اول در جزیره پشپانوله رسید و سه صد مردم آنجا گذاشت و چند قلعه برای استقامت
 و حفاظت مردم بنا کرد پس از آن بطرف جنوب نشاند و جزیره گو به رسید آن جزیره بسیار آباد و
 معدن ذر آنجا دید باشند کان آنجا بغیر جنگ مطیع او شدند و چند کسان خود را آنجا گذاشته باز
 با پشپانوله رفت درین عالی دشمنانش او را بخودرائی و خود سری متهم ساختند پادشاه
 جاسوسان نزدش فرستاد کلبیس خبر یافته مزاج پادشاه مطمئن ساخت و حسب الحکم پادشاه
 با پشپانوله رفت دیگر سال بر چهار سوار شده به بغه شبانروز سمت مغرب رفت و دوسه جزیره
 یافته آخر کنار امریکه رسید مردمان آنجا سفید پوست مایل سرخی و خوب صورت بودند و حلقه زر
 با مروارید در پیر و گوش میداشتند و زنان آنجا حلقه نقره در بینی نیز میداشتند و بادب توابع بودند زر
 و مروارید پیش کلبیس آوردند کلبیس نیز تحائف فرنگ بایشان داد کلبیس بعد چند ماه به پشپانوله برگشت
 درین اثنا پادشاهان دیگر احوال کلبیس شنیده چهار نای خود بتلاش جزائر و دنیای نو فرستادند چنانکه
 مردمان بزرگال ملک برازیل و انگرزان از ترکیه شمالی و انگریز نام شخصی سوداگر ملکهائی از ترکیه جنوبی
 پیدا کرد و کلبیس که بقدر محن اول ملکهائی نو پیدا کرد و مخالفان او باز بحضرت پادشاه از جهت
 باز برگشته رفتن کلبیس در جزیره پشپانوله بهوس ریاست و خود سری متهم پادشاه او را طلبیده
 بزنند آن فرستاد کلبیس در سکه پنهان و پانصد و شش عیسوی در حبس دوازده بیر صاحب آن همه
 جزائر بی قتل و جنگ بر تصرف پادشاه اسپین آورده بود بعد از و حاکمان دست ظلم بطبع زر و
 حکومت بر سکنه پشپانوله دراز کردند و در چهار پنج سال شش لک مردم آنجا کشتند و از جان و دار
 و سگان نکاحاری باشند کان پشپانوله را شکار کردند تا آنکه ویران شد بیان تسخیر و نیای
 بعد از آن از طرف پاوش اسپین شخصی فرمانه کار نام شش صد بیاده و هیزده سوار و چند ضرب
 توپ بدست نامزد شده در آن ترکیه برای تسخیر ملک نکسکو که از کائناتین و خوب ترین ملکهائی آنجا

رسید و از جهاز فرود آمد ملک دیسبیر کلان بنایت آبادان و در حاق وسط شهر عمارت پادشاه و رعایت
 متابعت و آراستگی تعمیر یافته دست و پنجه میسازد همه از شک و تشم کوناگون ساخته و کنبه های و ستارهای
 آن کاخ از جمع کاری مطلقا و قشبه های نگارنگ و تصاویر عجیب و غریب با نهایت زینت آراسته
 آید پادشاه آن ملک پادشاهی بود آفتاب پرست با نهایت خشم و شوکت صدهزار سپیده هر وقت
 بیاسار می حراست و قیام داشتندی و هنگام سواری بر تخت مرصع کاری سواری می شد دومیران
 عالیقدر و دوش بر دوش خود می میزدند و با عیال فقار می نشستند و آن پادشاه را بعلو به و بیجاوت
 و عدالت القاصد داشت و در شجاعت کوی از پادشاهان عصر خویش برده و اکثر نگارهای اطراف آن
 از در و در و در یک تسخیر کرده خلایق در ظل عاطفت آن پادشاه با سوز کی و در فاه میگردیدند و سلح
 افواج آن ملک تیر و کمان که پیکان تیر از سنگ یا خارهای ساخته و تر تعبیه میکردند دیگر نیزه و
 برجهای باشد از فی و چوب که سر آنرا باریک نموده هنگام برزم آنرا بر مخالف می انداختند و از این
 شمشیر دیگر سلح ساخته یعنی داشتند و از باروت و کله شرب و ثوب و تفنگ مطلق خبر داشتند
 و اسپ و دبان ملک نبوده و گاهی بنظر آن قوم نیامده القصه فرمانده کار با فوج قلیل که از حرم
 توب تفنگ و علم قواعد جنگ یک مردم فرنگی زیاده از صد مردم آن ملک بود در توانم سک
 رسید اول چند کسر از باستان کان آختابواضع و خلق پیش آمدند و حساب ضروریات از مال
 و ملبوس غیره حاضر آوردند رئیس فرنگی نیز با اینها تواضع و مدارا کرد و چندی آنجا سکونت فرزند
 با اجتماع اختلاف پیدا کرد چنانکه بریان ایشان نشناختند و احوال ملک نکسو پرسید مردمان
 آنجا کیفیت ملک نکسو و شهر آنرا از کثرت آبادی و زرخیزی و لطافت آب و هوا و قود و شیبان
 کردند از استماع آن فرمانده کار را خواست تسخیر آن ملک در دل از یکی صد شد و مردمان آنجا از آمدن
 مردمان نو سفید پوست بکثر ترش در دل خود جانوران مهیب و تفنگ قیاس میکردند و نیزه و
 و اخلاق فرنگیان که مشاهده میکردند با پادشاه خود گفتند فرستادند که آنجا ماسینه بسینه و
 نشینده می آیم که این ملک بردست کسانی که پسران آفتاب خوانند بود مسخر خواهد گشت پمانا که
 این مردم پسران آفتاب اند که باین شکل و صورت با خلق پندیده متصف اند و چون مردمان
 کاهی جهاز و صورت چنین مردمان ندیده بودند باین شکل خویش می گفتند که چهار جانور است عظیم

زنده بر روی گنج و آن آن که از شکم آن جانور باین صورت هبب برده اند وقت سرد بودن
 توب که هنگام صبح و شام موافق ضابطه سر میدادند بر عجم خویش میکفتند که این جانور عجیب است
 که در هر چهار بابش شعله آتش با صداعی مهیبت شکم خود بیرون بری آورد و یک هفتاد و پنج بار کوفتی و بنظر القوه
 نرسیده بود و این هرگاه سوار بر سپید میدیدند حیران شده میکفتند که این مردم عجیب است که مثل دیو
 چهار پا و دوازده عضو دارد چه اینجا سوار و سپید یکی میدانستند و همچنین از دیگر حرکات فرنگیان بسیار
 متعجب بودند و اینهمه سنیت پادشاه نویسنده سانسند الفصحه فرماید که در دوسه ماه در توان گسگو ماند
 پیش پادشاه آنجا که پای تخت او بود و شتافت و باز پادشاه که مونی رومیه نام داشت ملاقات کرد و در
 ظاهر دوستی و اتحاد دستکم نموده آخر بزرگی تسخیر ملک گسگو پادشاه را بد غایت کرد و ساکنان آن ملک را دعا
 او حبس پادشاه خبر یافته بجنک پیش آمدند و برای خلاصی پادشاه سعی بسیار کردند لیکن بدست آن
 مظلومان حرب بجز تیر و سنگ نبود پس از گله توب صد بار پیریدن و از تفنگ سنگین هزار بار کشته
 و خسته کشتن آغاز شد درین گیر دار پادشاه آن قوم که بر بام زندانخانه مقام داشت و بصحن بام
 استاده تماشا می نمود ناگاه سنگی بر سرش رسید و از آن کشته شد و بسیاری از ان قوم بقتل
 رسیدند و بقیه اسیر منہزم کشتن فرماید که از طرف یافت و خویشان و فرزندان مونی رومیه از
 پادشاهی بی دخل کرده تمام ملک گسگو بصر ف خویش آورد و باند نیست آنکه ساکنان آن ملک سر کشی نمایند
 قتل عام نمود و بعضی مردم خبر قتل شنیده و جنگها کردند و حال در جنگها یافته میشوند و هرگاه فرماید که
 و دیگر داران اینین ملک از ساکنان آنلی صاف کردند و عایا و املی حرفه از اینین طلبیده شهر
 و آبار بسیار خود ساختند اینجا بقیه کشته بیان احوال ملک گسگو و باشندگان
 آنجا گسگو در طول کینه را کرده و عرضش سه صد کرده ملک مهت خوشش آب هوا ز رعیت و میوای فرنگ
 دهند و اینجا بجز بی پیدا میشوند و آتشاس انداخته و تریخ و لیمو و خوبانی و سیب نارنج آن بجا نماند است و بشکر
 در اینجا بسیار کلان و کند و بر شیر و بنایت نرم و شیرین میباشد و معدن نای نمرودیم در اینجا بسیار
 است و قتی که مردمان اینین بانه نریده رسیدند در ملک گسگو و پیر و از دیگر ملکهای امریکه آبادی بسیار یافتند
 و پادشاه برود ملک طمحه بود و بارونی و شوکت بسیار و همه ایشان آفتاب پرست بودند و بعضی مردم شهر
 و دشتی نیریت نای عجیب غریب می پرستیدند و در میان ایشان خط و کتابت نبود و لیکن کتب تصاویر

میدهند و هرگاه نوشته احوالی منجوشند تصویر تمام احوال از صغیر بخت می کشیدند و بر پای نمک نیک
 زیزه کرده بران می انداختند و اکثر باشندگان هر دو ملک کندم رنگ ناملی بصرخی و با نهایت احشاق
 تواضع اند و لباس ایشان از پارچه های عنبیه و چرمهای نفیسه و از پرهای خوشترنگ که باز و جواهر مثل
 مارچوبه زرد در می ساختند و غذای ایشان اکثر از گوشت جانوران شکاری بود و باشندگان اطراف
 آنکسکه مثل مردمان عرب تا تاریکی مانده خانه بدوشش بودند و رنگ ایشان سیاه تر و غلم درشان مطلق
 نبود و مالک بدی که فارسیان آه مرن کوبید می پرسیدند و میگفتند که مالک نیکی پرستش نمیشود پس
 از مالک بشتر میترسم و او پرستش میکند ما را از ازیر ساند لباس ایشان از پوست جانوران شکاری
 که گوشت او را میخوردند و گوشتکاری کنند و نیز میگردند و خانه های ایشان از چوب و نی بوده و میان
 آنکه شمالی و جنوبی خاکسای حسی زمین کم عرض دراز که موسوم بپایه است واقع شده و یکی را با
 دیگری متصل کرده طول امریکه از جنوب تا شمال سه هزار و ششصد کرده و عرضش از شرق
 غرب و هزار و ششصد کرده **باب اول در بیان امریکه شمالی** متضمن بر چهار فصل
فصل اول در احوال امریکه شمالی شمال امریکه شمالی گرین لند که در عمل نماز است و سوای کوه و
 یخ جانوری اینجا نیست مردم گرین لند گیسو بد شکل لیکن جسم دماغ هستند و غذای ایشان ماهی و گاو
 جانوران بحریست و دیگر صوباتی که در عمل انگریز است شمال امریکه شمالی واقع و در وسط امریکه شمالی
 صوبات متحده و جنوب کسکو و کلفورنی و گواتمالا و غری امریکه شمالی که مسکن باشندگان اصلی است
 با دوس اتصال میدارد و نام کلان دریا های امریکه شمالی انتلارنس و دسن و دلا و درین سی است
 و خلیجهایش برین پنج است شمال امریکه خلیج یفن و دسن و انتلارنس و جنوبش خلیج کسکو و کلفورنی
 و خلیج صوبات متحده و کاناد و در وسطش خلیج غدیر است که در دست و عمق بی مثلند **فصل**
دوم در بیان صوبات انگریزی در امریکه شمالی کاناد و نو برنسوک و نو اسکوشیا
 و نبریزه و نو فینل و میدال و خلیج دسن و دلا و در عمل انگریز است کاناد و شمال صوبات متحده هر دو
 طرف دریا های انتلارنس واقع طولش شرقا غربا چهار صد میل و عرضش از جنوب تا شمال یکصد و سیاه
 میل منقسم بدو قسم است شمال را کاناد و جنوب را کاناد و نو برنسوک و نو اسکوشیا
 بسیار میشود و در می افتد باشندگان آنجا و از اینها تخته های آهنی بجای غلطک نصب می کنند از آن

بهت عرابه بر برف بسرعت تمام میرود و در تابستان گرمی با فراط بد و خلیج یاوغدیر در کانادایا
 است تخمهای چوب برای اجهاز و شکار و پوستین آنجا قابل تجارت است و کلان شهرهای آنجا مانند
 است و در کانادایا شیب یازگ که برود و در نظام آنش واقع سابق ملک کاناد و عمل آنش در
 آباد کرده بودند اکنون در حکومت اکثر زیر است و حاکی از طرف پادشاه انگلند در کانادایا سیاه و بوضع
 انگلند در اجادیوان عام خاص مقرر است در مقدمات فوجدهاری تواین انگلند در معاملات دیوانی
 آیین و رسم جاریست در نو بر کنشون و نو انگلند شیب و نو فیند کنت سر بسیار
 و کوهستان محض است زرعت بسیار کم و از شوره و ریاضات این ملک است قسمی از بای می که
 با فراط میشود شکار کرده و نمک سود ساخته ذخیره میدارند و سایر زمین اطراف خلیج و فیند
 که از بسیار وسیع است آنجا سر را زیاده از ملکهای هندو میباشند و پوستین آنجا بسیار نفیس یافته میشود
 لهذا چند کوشیهایی تاجران آنجا هستند و مسو چند قبیله اصلی دیگر آنجا سکونت نمی کنند
سوم در بیان صو بجات متحده صو بجات متحده در ابتدا ای حال زیر حکومت پادشاه
 انگلند بود و هرگاه توالد و تقاضا نشان کنیست از حکومت انگلند تا خوش نشسته در سینه بکنار
 و مقصد و سفار و دو عیسوی بانایان شاه انگلند جنگی عظیم کرده غالب شدند و با وجود جنگها همچنان
 یا از محکوم و مغلوب نگشتند شمال صو بجات متحده کاناد و شرقی بحیر اقیانوس جنوبی خلیج میکسیکو و غربی
 رود میسیسی در وقت عمل انگلند صو بجات متحده سیزده بودند اکنون است و چهار شدند زیرا که هرگاه
 جنگی قطع شده آباد میشود صوبه نو قرار یافته شمال صو بجات متحده میکرد و بر سرین وضع شمار
 صو بجات متحده زیاده خواهد شد و حکومت صو بجات متحده اجتماعی است باشند کان آنجا شخصی
 عاقل مدبر و از میان خود برای نظام تا چهار سال مقرر میکنند و بعد که ششین معیاد دیگری را
 تجویز مینمایند و دو دیوان یکی اعلی دوم ادنی مقرر کرده اند طریق آن هر دو دیوان با دیوان عام
 و خاص انگلند مشا بهت میدارد و مردم هر صوبه حکومت حسب ای نمود میکنند یعنی یک حاکم
 و دو دیوان در هر صوبه برین شرط مقرر میسازند که مخالف شرط حاکم است ملک و ملت ایشان
 نباشد و خود متفق شده آیین و قوانین ملل دارای که موجب فاه کل باشد تجویز کرده می نمایند
 و هر یک منافع و مفاسد ملک را از انقیاد و قلمیر نگاه میدارد و از بخت بسیار خوش در مرفه حال باشند

و در کثرت سلسل مال در شایسته ترقی دارند حکیم الهند گوید که در طریق پادشاهی صوبجات متحده برست
 وزیر دست نماده هند اظم و انظام موقوف شده باعث عدل آبادی ملک گشت بخلاف پادشاهی صین
 و در ملکها که اک و محکومی نجاست هند از برستان برزیرستان انواع ظلم و بدعت می سازند
 و ملکها ویران میشوند و باشندگان صوبجات متحده هیچ ندهب در دینداری بستمند در تعلیم و تربیت
 اولاد مصروف و آزاد و متکبر و خندت کش و خند دوست بر تجارت و مسافرت بسیار مایل و در ساختن
 ملکها و منجیق نامدار هستند چنانکه از قبیل منجیق قوی استخراج کرده اند که بغیر آتش و بار و کواشش تا
 مسافت دراز کار می شود و شکل آن برین پنج است که بر غلطکی نالی نهاده اند و از یک طرف و زغال کوله
 می اندازند و غلطک را میگردانند پس از حرکت غلطک گزند بر کوله میرسد و کوله از زمانه نال برآمده
 میشود و از همین قبیل شخصی باشند اگر از ملکهای هندوستان تفننی ایجاد کرده که بغیر آتش و بار و
 از اندک حرکتی کوله از دمان نالی جرمی آید و بهر که میرسد زخمی کند آب هوای صوبجات متحده مشاب
 آب هوای انگلند است لیکن هوای جنوبش مائل حرارت است و زمینش رخسیر غله و میوه و عنبه گو و غنیم
 و سبج خوب و داب با فراط پیدا میشود و کلان هنرهایش به حسن و پویکی میسر میشود و پیشینی و دیگر
 هنرهای بسیار در آنها پیوسته و نیز چند نالهای عمیق برای آمد و رفت سوداگران کنده اند و خلجها
 و غنیمتایز بسیار است نام دار الحکومت صوبجات متحده و شنگت کون است اگر چه در آنجا محل و شنگت
 و عمارات بلند نیست مگر برای سکونت مردم خاص و عام مکانات صفا و نقش بسیار اند و شنگت به واسطه
 در است ساخته اند بیان ملک **لوسیان** لوسیان ملک است کلان مغرب و در کوشش
 نگسکو واقع اول در عمل اسپین بود بعد از آن در عمل فرانس مد و از سنه یک هزار و هشتاد و سی عیسوی
 بستر ضای اهل اسپین و فرانس در صوبجات متحده داخل است و نام کلان شهرش **لوزان** است
فصل چهارم در بیان نگسکو و کلیفونزیه و گواناکله نگسکو سابق در عمل اسپین بود
 اکنون نگسکو و کلیفونزیه در حکومت پادشاه مستقل است و گواناکله نیز حاکم علییه میدارد و ملک کلیفونزیه
 یک جزیره ناست در بحر اکناع مغرب و جنوب سبیل نگسکو و شنگت و شنگت بجز اکناع است و گواناکله نیز جزیره ناست
 غرب کلیفونزیه و جنوب سبیل نگسکو واقع شده و هند برای ارباب تجارت بسیار مناسب است آب هوای
 بر سه ملک اکثر جا خوشگوار است و زمین سیر حاصل اقسام غله و انواع انار و ترکاری با فراط پیدا میشود

انحصار صواب و ارکلاان الکو و مصری و در ملک گیسگو شیم با فراط است سیم که در فرنگ صرف میشود از گیسگو
 می آید و نام پاشی تختش نیز گیسگو است و یکی از کلان شهرهای آن و از آن پادشاه است که در خلیج گیسگو
 واقع و کلان تجارت گاه است **باب دوم در بیان امریکه جنوبی** **فصل اول**
 و غریش چلی و پیو و شمال گویینه و گویینه و جنوبش با طلا گویینه واقع سوای برازیل که در عمل گویینه
 و گویینه که در عمل چند حکام فرنگستان بوده باقی آن همه ممالک وسیع زیر حکومت اسپین بود و اکنون
 از عرصه میل باشند کان آنجا خود را از حکومت غیر آزاد کرده مستقل شدند و محکوم دیگری نیستند و بر
 چهار قسم انداخته اند و اولادینان و باشند کان میلی و دو گله در ابتدا ای ظهور امریکه جنوبی را
 از پیش کانیان قدیم معمور یافته بودند و آنها از نوشت خواند بهره نداشتند لیکن از هنر و صنعت و عدل
 و از مذهبش آف بودند از ظلم اهل چین و پرتغال که بغیرت زبردستی آنهمه ملک گرفته باشند کان
 را قتل کردند و آن قوم خوار و کم گشتند اول باشند کان قدیم امریکه جنوبی بت پرست بودند لیکن اهل
 اسپین و فرنگی که مذہب عیسوی بر طریق کاتولک و می داشتند بمنسفت بسیار شدند خود را
 چنان مدواج دادند که در عرصه قلیل اکثر مردم آنجا قبول کردند و امریکه جنوبی انو بهت شهرت پیدا
 که هنرهایش چنان عریض و طویل و عمیق هستند که برابر آن هنری بر تمام کره ارض نباشد و جبال
 نیز بسیار بلند و زمینش سیر حاصل کان طلا و نقره و جواهرات بسیار دارد و از کلان رودهایش
 یکی آمازون است که از تحت خط استوا رفته در بحر اقیانوس ملحق شده دیگر پلماطه و کلان جبال امریکه جنوبی
 که در پیشش که از جنوب تا شمال مجاومی بحر الکابل است و بر سطح زمین سوای جهال کوهی دیگر از آن بلند
 نیست چنانکه طول آنهار و بلندی جبال ازین دولج در بابت میشود **فصل دوم در بیان**
 برازیل برازیل سابق در حکومت پرتغال بود بعد از آن یک شهر لاه از همانان بر تالان تجارت یافته است
 که در عمل خود آورد ملکیت وسیع بر ساحل اقیانوس واقع طوشتن که هزار دو صد و پنجاه کرده سرش
 سیه و پنجاه کرده شهرش اقیانوس مغربی و شمالی آن بحر شمالی و جنوبش دریای آمازون و غریش
 ملک پلماطه کانیهای الماس و طلا و دیگر فلزات بسیار پیدا و از دشتن کانیهای جواهر و فلزات
 بسیار شهر سیم و طلا و الماس و دیگر جواهرات بسیار از آنجا بر می آید و زمینش سیر حاصل در خمر

و آنجا بسیار قسام چپ پیدا میشود و باشندگان بر آن نازل بر چهار قسم هستند که یکی در محل ایشان حدیث
که از اوقاتیه برای کندن معادن آورده اند و باخته اند و باشندگان اصلی که از کاهلی و سستی و یا بقصور
اینکه نوعی بین الملک و طلا یکبارگی متحول خواهند شد بر دشت کشکاری نمی سازند لهذا مجلس
پرنشینان حال میباشد نام از سلطنت بر آن نازل است **فصل سوم در بیان ملک**
لنگر لاط که بونیوس آیرس که در یکست سیع جنوب غرب بر آن نازل واقع طولش از شرق تا غرب
یک هزار و با صد میل در عرضش از شمال تا جنوب با چهار صد و سی میل سابق در عمل است بین بود اکنون حکم بالا
آنجا است سیدانش مسطح و در زمین مرز دشت قسام غله و تنباکو و نیشکر بسیار میشود و زمین غیر زود
چراگاه خوب است برای اسپان و کادان که اهل اسپین از فرنگ آورده بودند و حالا آنقدر از فراط جاذبان
مذکور شده که نقطه برای چرم از بند و میزنند و بعضی میدان آن شوره زل و بعضی نمک از حد بر ما
بسیار واقع که اطرافش قسام درندگان از آنجا پرندگان میباشد و در بونیوس آیرس قسمی از دشت
است که برکش از چاهی خطای بهتر میگردد و هم با فراط معادن آنجا بر می آید و معدنی که بسیار
است سابق داخل بونیوس بود اکنون در بونیوس آیرس شمرده میشود و نام کلان رود بازش لیا ط است
و سواهی آن رودهای دیگر اند که بارود مذکور پیسته اند و نام دار السلطنتش نیز بونیوس آیرس
بسیار مشهور است و بر رود لیا ط واقع **فصل چهارم در بیان چلی چلی** ملک است که
در میان بحر انگلی و کوه آندیش واقع طولش یک هزار و صد میل عرضش بعضی جا صد میل بعضی
یکصد میل شمال شرقی و جنوب بونیوس آیرس واقع و زمینش بسیار سیر حاصل و هوایش معتدل
و خوشگوار است و در چلی طلا و سیاه با فراط و سیم و مس آهن و سرب نیز بر می آید و سابق در عمل است
بود و از عرصه تبیل باشندگان آنجا متقل شده اند و نام دار الحکومتش جاکوست و باشندگان آنجا
اسپین و نسل ایشان و باشندگان اصلی و قوم حبشی هستند که اهل اسپین برای کندن معادن
آنجا آورده بودند **فصل پنجم در بیان ملک پیر و ننگ پیر** و شمال چلی تبیل بحر انگلی
واقع طولش هفتصد و سه عرضش دویست و پنجاه و نام دار السلطنتش لیمه است پیر و یک قطعه زمین
بر لب ریا که آنجا بارش کاهی نمی شود و از شبنم زمینش سیراب میماند و آنجا قسمی از مرغ آبزی است که از
تقلش زمین قبل زهرمت و سیر حاصل میشود و در شتهای آنجا نیشکر و اناس و موز و قهوه پیدا میشود

و انواع اغار بالیده و لذیذ و خوش مزه حاصل میشود و در ساسک و هستان کوه نیز میسیم بسیار یافتند
 و جانب شرقیش اقسام نباتات میرود و دید لیکن از گرسه و بخارات زمین آب هوای آنجا ناموافق است اکثر
 در ملک پیروز زلزله می افتد چنانچه در کشته کیده هر مقصد و سی و هفت عیسوی شهر لقمه که با به نخستن بود از همد
 زلزله منقلب گردید و سابق زلزل سپین بود اکنون از چند سال مستقل گشته **فصل ششم**
در بیان توگرا ناله و مرف و بکوبند شمال گویند چنانچه هیچ کس کو واقع و شرقش ملک گویند
 و جنوب رود آمازون و غربی بحر اکابل و شتهار که گویند نیزین است که محاصص هر ملک آنجا با فراطمی شود
 و در میدانهاش اقسام تر و انواع میوهای گرم سیر و در زمین بلند نشن اغار سرد و سیر حاصل میشود
 و اصل بولد که قسمی از تر کار است همین ملک است و کو کوی آنجا از جمیع ملکهای ام که بهر میشود و اقسام
 او به و تاقه مفید و نافع آنجا میرود و در کو کوبند به قسمی از دانه بهر سه که تنها عرقش را بجای سیاهی
 استعمال میکند بسیار ساه و خوب دان میباشد و دیگر سیر نباتات هر ملک از اقسام درند گران و برنده
 بسیار است و سپان و ملیشان و خوک که از فرنگستان آورده بودند اکنون در ملک گویند به نفع
 با فراط شده که غول در غول در میدانها میچرخند و کسی نمی آید بسیم و طلا و سیاه نیز حاصل می شود
 نام دار آنجا کو شش سانشانی است و دیگر شهرهای آباد بسیار می آید **فصل هفتم در بیان طرافه ها**
 و دیگر ملکهای اطراف مالکیت سبع طولش مقصد کرده عرضش سه صد و پنجاه کوه نام دار است و سلسله منتهی
 پانزده است آب هواش کوار و کانه های سه و طلا بسیار می آید و در شتهار آنجا خوبی میشود گویند علی
 و سبع شمالی نیز که جنوبی بر کناره بحر اقیانوس واقع تخمین دو ملک است یکی شتهار نام دیگر کین آباد
 که دارد در عمل ترنگه و آنکیز و و ج و فرشته و سپین است زمینش سیر حاصل کرباب و بهر آنجا کوار
 بیشک و مرج و بنیه در کو که قسمی دانه است از آن رنگ سرخ حاصل میکنند بسیار می آید و باطلی
 ملکیت در آنتهای جنوبی امریکای جنوبی و بسیار بار دشت و آنجا همیشه با دانه و طعم فایان می آید و در بخند
 باشند کان اصلی دیگر آنجا سکونت خستیا می کنند و نام طلان شهرش جلیان است **فصل هشتم**
در بیان جزیره امریکه بیان **غرب الهند** غرب الهند عبارتست از جزایر بسیار که در میان
 امریکه شمالی و جنوبی در پنج کسک و واقع و طلان تر از آنها پنج جزیره اند گویند و شتهار که و کسک و و کسک
 و یار توگو و باقی جزایر خود در سهند مثل جزیره مار کاشنه و جزیره باو باو و زو آنها را غرب الهند از جهت

گویند که گنجینه چنان جایگاه دارد که در آن مغرب کرد که در این گشته بهند وستان می توان رسید چنانچه
بسیار مغرب در آنجا دانسته اند که در آن جزایر است و فحمه که طرف غربی بند وستان با فحمه اند اقام
آن جزایر مغرب اند بنا و بعد و فاش میزن می گویند که فحمه حکیم بناده بود بحال است و آن جزایر
را بغرب اند شهبو ساختند و شهرت آن جزایر است که بسیار سیاه اصل اند و بیشک و قهوه و پنبه
و صابون کرم در آنجا با فراط میشود چه مای مذکور که در آن جزایر بسیار صدف و مروارید بسیار
آن جزایر بسیار گرم است از آن جهت که در آن است این میت لهذا از آنجا که در آن جزایر کاری نشود
بر آن شت کاری کرده و کرده و چشمه های را گرفتار کرده می زند و از ایشان کار سخت میگیرند لیکن از عرض
فصل از منع پادشاه از آنکه در آن رفرتی مردم فروشی را حرام دانسته از خرید و فروخت جشمه های
مجتنب شده اند مگر بر کسی که از پیشتر در غلام گرفتار آمد و بسیار ظلم است صدقات از آنجا
در آن جزایر بسیار واقع میشود جزیره گو به و بازو و گودر عمل اسپین اند و در آنکه سابق و تخت پیر
بود مگر از سده یکبار از هشتصد عیسوی قوم جشمه های دو گله کشی و جنگ کرده عمل و دخل خود را
کردند چنانکه و دیگر جزایر در عمل انگریز است قوم گوج و کوشش اهل آنجا که نیز در آنها شرکت میدارند
جزیره گو به طویش به صد و پنجاه کرده و عرض سی و پنج کرده و بوقر آبادی معروف است فلفل
و در آن بیشک و تنباکو آنجا بسیار است و فراوان پیدا میشود جزیره اسپانول طویش و صد و
بست و پنج کرده و عرض هفتاد و پنج کرده شهر مالش به آریاباد و هوایش نهایت سابق است
و بیشک و پنبه و نخل و تنباکو خوب پیدا میشود جزیره یازو و گودر طویش پنجاه کرده و عرض سی و
اگر چه خرد است لیکن بسیار آبادان جزیره چچیک طویش هفتاد کرده و عرض شصت کرده و یک
آنجا از فروخت نیشکر مردمان فرنگ متمول هستند جزیره ماز کار طویش سی و شش
یازده کرده و ساکنان آنجا از دریای شده و صدف مروارید بسیار می آیند و می فروخته جزیره بازو و گودر
طویش سی و یک کرده و عرض هشتاد کرده و مردمان آنجا از تجارت نیشکر و زنجبیل و پنبه بسیار مملو هستند
میان جزایر گویش که عبارت است از جزایر مینا که در بحر الکابل با جاسا متفرق هستند اگر چه
فاصله در میان آن جزایر بسیار است لیکن باشند کان آهنا در صورت و زبان و مذہب و عادات
چنان متفق اند که از یک فرقه معلوم میشوند از آنها پیلو و کارکنان نیشکر و سائو و و لا و در آن که شمال خط

لهیسم بیطارض باعتبار قلت و کثرت و حرارت بسبط ارض باعتبار قلت و کثرت
 حرارت بر پنج منطقه منقسم میشود یکی را محترقه و دو را سجد و دو دیگر را مبرده گویند منطقه محترقه قطعه
 در شرق انحراف است از خط اعرطان تا خط جدی که خط استوا در وسط آن واقع شده گاهی آنرا اقل از سر یا
 ساکنان اینجاد و در ترمیم و در منطقه بعد از آن قطعه ^{معدل} رودت است که از خط اعرطان
 یا خط جدی تا دایره تمام میل ^{یا نیمه} الیا جنوبی بود و در میان خط سده و آن دایره تمام میل کلی
 شمالی است از منطقه معدل و آنچه در میان خط جدی و دایره تمام میل کلی جنوبی است منطقه
 معدل جنوبی نامند و منطقه ^{شمالی} در میان دایره تمام میل کلی یا جنوبی تا قطب شمالی یا جنوبی
 لهذا شمالی را منطقه مبرده شمالیه و جنوبی را منطقه مبرده جنوبیه گویند پس عرض منطقه محترقه است
 در جیب است بیفت قیقه از هر دو ^{خط} است که جیب و شش درجه و چار و شش دقیقه
 و عرض هر یکی از منطقه معدل جیب و شش درجه و شش دقیقه باشد و عرض هر یکی از منطقه مبرده است
 در جیب و بیفت دقیقه که جمله یکصد و شش تا در جیب باشد بر سطح فوقانی زمین همچنین تقسیم بر سطح تحتانی
 زمین است که جمله صد و شصت و شش باشد امید از ناظرین این رساله است که حکیم الهند اگر چه ناچار
 پنج ماه قیاس سائل ضروری از کتب مطوله انگریزی و بعضی کتب قدما نموده لیکن از اینجا که اشارات گزیده
 لاحق حال میداشت لهذا اگر سهوی وقوع شده باشد از پریشانی خاطر فاتر خیال سازند و از روی
 انصاف مایل نمایند که حکیم الهند حال چپانی در کتابی نهایت مختصر مرقوم ساخت اگر تصنیفات قدما و
 تالیفات متاخرین در این فن بسیار هستند لیکن در فوائده کمتر ازین مختصر برای طبع همین رساله مطبوعی
 جاری کرده شده بود لیکن از عدم جمع اسباب و غای مردمان موقوف ماند بیان استخراج
 حکیم الهند علیه السلام خطی بر وضع نوا استخراج کرده که در شش در غایت حسن و لطافت است
 و الله اعلم بالصواب نهایت اختصار مطلق التباس نمیدارند از اینجا که خط موصوف از تصور شکل
 آداب برآورده لهذا نامش در زبان هندی ارب و در فارسی آفتاب و در عربی شمسه و در انگریزی سن
 و هر چهار لفظ بمعنی خورشید است بناد و نیز رساله در بیان قواعد و اتصالات جزای حرد و خط موصوف
 تصنیف نمود و نیز حکیم الهند در حکام نجوم تکمیلی دارد و کتابی در حکام نجوم گفته که کمکش غلط نمی شود
 آن کتاب حکام را از کتب مشهورتر ترجمه کرده است حال حکیم الهند برین پنج بوده که در مکانی خالی تنها

باید که برای نظام سلطنتی حکیمی و اسمعین سازند که فواید طایف نکاه دارد و از تهرات کامل دفع مضرات
 علمی نماید و دشمنان سابق اگر چه در بودند لیکن بسیار امور بر عقل فاضلان و حکیمان پیدا شدند
 و در فقه و بیان نبوده ظاهر است که خواجه نصیر الدین طوسی و شیخ ابو علی سینا که در علمت مسلمان
 پیشوای علوم حکمت شده اند مدام مختار کل از طرف ایشان نشان می داد و در مذهب و طبعی هستند که با
 فضل و کمال دارد خصوصاً در استخراج هر چیزی در دست است و در امور ملکی مثل طرق
 عدالت و تهرات جدال و دفع و مهارتی دارد و کثرتی درین امر ضعیف کرده
 لیکن با اینهمه پیش جلال را مبتدل میباید و میخواهد که کسانی که در امور علمی و تحقیق کرده
 نزد پادشاه فرستد و پادشاه وکیل را برای ولایت انگریزان که محمله میباشد و یکسر بهر چه
 با پادشاه ظاهر کند اگر پس عفا پس انما طایف جاری بنایند از آنجا که در شکایات و در بیان
 عداوتی از قدیم در د باعث طول است لهذا باز بر طلب می آید و نیزه کیم این کل استخراج کرده که
 تخم از یکبار جنبانیدن آن کل از پوست جدا می شود و چیزی که از استخراجش فایده عظیم بمقتضی اللہ تا
 ابد خواهد رسید است که ترازوی آب وضع کرده که از حرکت چوب آن ترازو آب و سه من و دکن که از
 تسدید این پنج هفت مردم نه برآید بر می آید و این ترازوی آب در موضع سونبره که از لکنو بفاصله
 کرده در جنوب غرب واقع وقت تحریر اینحال برای انصاف ستاده است یقین است که وقت ظاهر
 شدن این ترازوی آب مستفیض شدن بعض خلق شد هزار یا این قسم ترازوی آب تمام خلق
 ساخته خواهد شد خصوصاً در ملکه های که آب ساین در رعیت از چاه است زیرا که اگر در دوازده مردم تمام
 روز آب کنند یک گشت سیراب نمیشود و از آن ترازو و بغیر محنت که اس چهار پنج گشت سیراب خواهند
 و از علوم ریاضی و طبیعی و دیگر چیزهای عجیب استخراج کرده که عقل مبصران در حیرت آید و بر استخراج
 هر چیزی قادر است الحال قصد تصنیف پنج کتاب میدارد کتاب اول در بیان نفس انسانی و
 ذات خالق که قصی غایات حکمای الهیست حکیم الهند بر نهی بیانش خواهد کرد که منافع و اعمه اعمه
 و تا و متاخرین و لغویات متفلسفین رفع شده مذہب واقعی و یقینی و پسند عقل ظاهر خواهد شد +
 کتاب دوم در بیان کیفیات شمس و قمر و عطارد و مشتری و جمله سیارات بر طریق حکمای آخر
 و قدما و بنویسد که با سبب علل اکثر کائنات زمین و آب و هوا مثل زلزله و غیره

زمین و در هر دو ربع و بلدان و برق و شهابهاست و سطرکات است از انحصار افلاک است کتاب چهارم
 در علم انتقال که از دیانت آن علم چیزهای عجیب استخراج توان کرد از آب خود بخود مال و در هر دو ربع
 بغیر حرکت روان شود کتاب پنجم در علم حساب از آن علم بیان بر استخراج مجموع و تقابل و مجموع
 و دو سه ربع استخراج کتاب ششم در علم حساب از آن است بطریق مثیل نوشته میشود بطریق در بیان
 خاتم که در کرده است که معلوم کنی که نام آنرا که ام انکست است بگو که از اقسام
 و نام انکستی که نام آنرا با شمار و بعد از آن ضربه و در مجموع نه نمیدارد و اگر
 ماند در این علم که در در حساب که در وسطی که چهار در بنصر که پنج
 و ضمیر بود چون خواهی که عددی را که درضی بود معلوم کنی که در مائمه آن عدد دردی با فراید و اگر کسر
 را در حساب کنی که در برای که یکی را انجا دارد و در دفعه
 که دوم دور انجا دارد و در کونه سطح کند و از برای این
 باشی ضمکن حاصل عددی از طریق در یافتن چیزی را از قطاری که شخصی گرفته باشد
 این استخراج حکیم الهند که خواهی که از قطاران چیزی را که شخصی گرفته باشد معلوم کنی بگو که از آن
 قطاران آنچه شمار و در ربع ضرب کرده مجموع را در ده ضرب نماید و بستی پنج و بستی پنج از حاصل طرح کنند و در ربع
 او بستی پنج طرح کنند یکی را یک در و مجموعاتی یکی را نصف کنی و اعداد نصف از ابتدای قطار شمار چیزی
 انتها شود آنچه گرفته است حکیم الهند در یکصد علوم حکمت چهار زبان که بیانش طویل است بهمانی دارد
 لهذا هست که کتابی بس طویل متضمن یکصد علوم تالیف نماید لیکن از انجا که رغبت مردمان در این
 ضمیمه طویل ندیده اند از تالیف کتاب کور در گذشته قصید پنج کتاب مسطور سابق میدارد حق تعالی
 خاتم المصنف از توفیق خود با انجام رساند
 حامد و مصدا که درین زمان مینست

افزون کتابانی که در علم سیات زمین و جبال آنها را اقلیم ربع سکون است استخراج و از این کتاب از این بابان فرنگ است
 و از فرنگ سیم که کساف عالم پسندیده هر فردی آدم تا الف لطیف افلاطون دوران ارطویی مان و توفیر مؤثر تمام انگلیس
 عمده جغرافیه جالبینوس عصر بطلمیوس هر مقدار حکمای نامدار تمام کلمات لاتین را در مصدر را حاجب نامتناهی حکیم الهند او در
 درین اطلن اکبر مطبع نظامی تصحیح مؤلف موصوف تبارخ است و در ماه جلالت سنه ۱۲۶۵ هجری شمسی در کربلا
 اعلیایع شده بهر حال عام را افاده عجایب غریب بلاد و امصار و خبر ارد و بنا و داد منته المبدء و الیه عاود

